

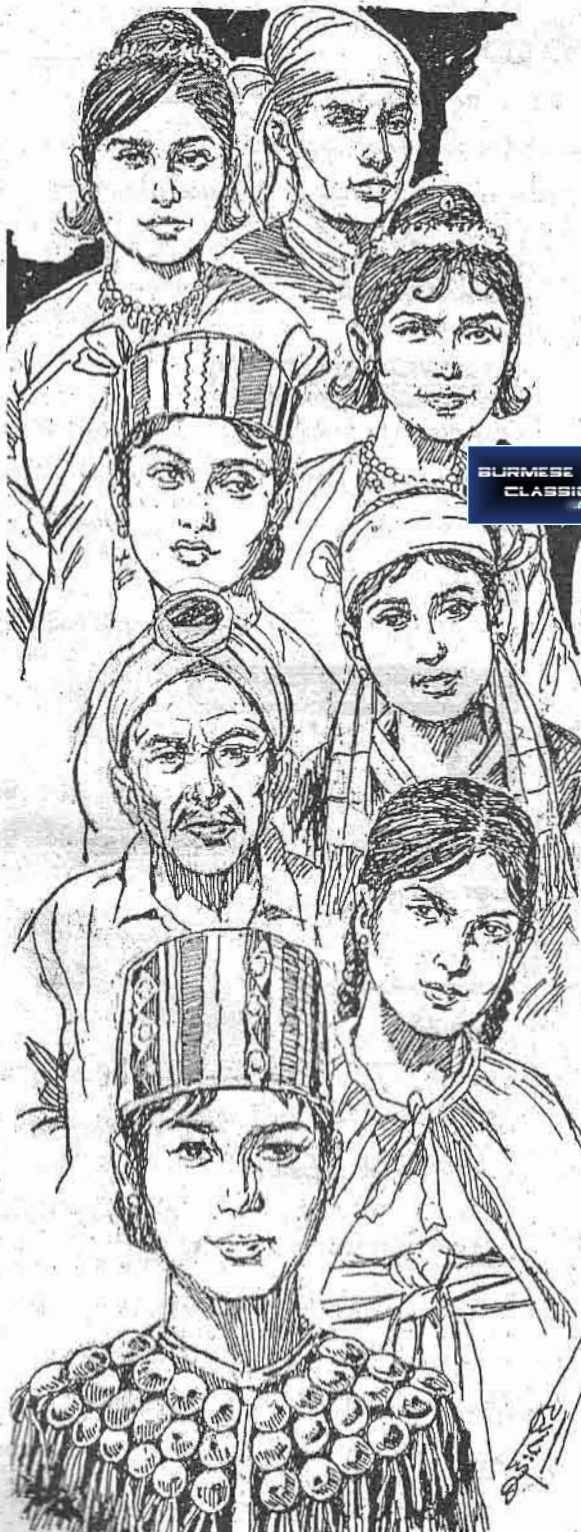
မင်္ဂလာမောင်မယ်

ရှင်စုံ

• အတွဲ - ၂၆ | အမှတ် - ၂ | ၂၀၁၄ - ခုနှစ် | ဖေဖော်ဝါရီလ

၂၀၁၃ ခုနှစ် ၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးပထမ
မောင်သန်းနေဆု

ဘယ်သူခွဲခွဲ သွေးမကွဲ

အောက်ချင်းဖိုမ သစ္စာမြေ
ချင်းတို့နေကြ ဒေသလေ။

သံလွင်မြေက သာယာလှ
ကရင်တို့နေကြ ရပ်ဒေသ။

ခါကာဘိုရာဖီ မြောက်ဖျားဆီ
ကချင်တို့နေကြ ရပ်ဌာနီ။

ချယ်ရီပွင့်ပန်း ဝေဆာလန်း
ရှမ်းတို့ပျော်ရာ သာစခန်း။

သောင်ကမ်းအလှ ငပလီ
ရခိုင်တို့ဌာနီ သာမောစည်။

ငွေတောင်ဆည်က ခုံထည်လှ
ကယားတို့ဒေသ သာလေစွ။

စိမ်းမြလယ်ယာ မြစ်ချောင်းဖြာ
ဗမာတို့နေရာ အေးချမ်းသာ။

ရာမညမြေ သာလေစွ
မွန်တို့နေကြ ဌာနေလှ။

မြန်ပြည်တစ်လွှား အနံ့ပြားနေ
တို့တိုင်းရင်းသား သွေးချင်းတွေ။

တစ်ဒေသစီ နေကြငြား
စိတ်ဝမ်းတွေက မကွဲပြား။

သွေးချင်းများမို့ ချစ်ကြည်ဖြူ
အရေးရှိက ရိုင်းပင်းကူ။

ဘယ်သူခွဲခွဲ သွေးမကွဲ
စည်းလုံး ညီညွတ်နေကြမြ။

မောင်သာဆွေ(အင်းစိန်)

မာတိကာ

မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာစောင်၊ ၁၉၈၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှ စတင်ထုတ်ဝေသည်။

ယဉ်ကျေးမွေနှစ် အားသစ်ဆောင်သယ် မင်္ဂလာမောင်မယ်

မင်္ဂလာမောင်မယ်၊ အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၂၊ ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

ကဗျာ

ဘယ်သူခွဲခွဲ သွေးမကွဲ	...မောင်သာဆွေ(အင်းစိန်)	၁
ကျေးဇူးကမ္ဘာ	...မောင်နန်းထက်	၂၉
အောင်ဆု	...အောင်ထွန်းလင်း	၄၆
ပန်းတိုင်ဆီသို့	...နဲ့သာမြေမောင်ဆွေဦး	၅၇
ချစ်စရာလူမွန် ဆရာဝန်သို့	...မင်းယုဝေ	၆၀

သုတ၊ ရသ

ကိုးကွယ်ရာမှ ဘေးဒဏ်ကျပြီ	...ဝဏ္ဏသီရိ	၄
ဂုဏ်ထူးရှင်များ	...	၆
မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ	...ဉာဏ်ဝင်း	၉
မေးလိုရာရာ မြန်မာစာ	...မောင်ခင်မင်(ခန့်ဖြူ)	၁၂
ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း	...မြင့်သန်း	၁၄
ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း ဆုရရှိသူများ	...	၁၅
မှတ်သားဖွယ် စကားပုံများ	...ဦးထိန်ဝင်း(ထွေ/အုပ်)	၁၈
ကာတွန်းဆရာကြီး ဦးအောင်ရှိန်	...အောင်ကိုဝင်း	၁၉
သတိမထားမိသည့် ကျေးဇူးတရား	...စည်သူထက်	၂၄
ကတိတည်သူ	...မင်းယုဝေ	၂၆
သမိုင်းဗဟုသုတဆိုင်ရာ မေးလိုရာရာ	...	၂၆
...သမိုင်းပါမောက္ခဦးမြင့်စော(ငြိမ်း)		၃၆
သိပ္ပံအရေး မေးလိုရာမေး	...သန်းမင်းထွဋ်	၄၂
ကျွန်တော်ချစ်သော ညီငယ်နှစ်ဦး	...ထွန်းမြတ်တေ	၄၅
မမေ့နိုင်သော တပည့်ခိုင်ခိုင်	...ဒေါ်နုနုရွှေ	၅၃
အသက်ကယ်သော ဗိုလ်မှူးချုပ် (၂၈)	...မင်းယုဝေ	၅၈

ထူးထူးခြားခြား

သင်သိပါစ	...ရှိန်မင်းကို	၃၄
အံ့ဖွယ်စုံလင် ကမ္ဘာတစ်ခွင်	...အောင်ဟိန်းထက်	၃၉

ကျန်းမာရေး

သင့်ကျန်းမာရေး လိုရာမေး	...	၁၆
...ဒေါက်တာမေဝင်းအောင်ခင်		၁၆

စာစိစာကုံးပြိုင်ပွဲ

ဆန်းစစ်ခါနွေ	...မနုလှိုင်ဝင်း	၃၁
--------------	------------------	----

အင်္ဂလိပ်ဘာသာ သိမှတ်စရာ

လွယ်ရှင်းရေးသား စာစိစာကုံးများ	...အုန်းဝမ်	၄၇
လွယ်ရှင်းရေးသား ပေးစာများ	...အုန်းဝမ်	၄၉
အင်္ဂလိပ်စကားပြော	...အုန်းဝမ်	၅၁

ပုံပြင်

သူကျေးဇူး	...ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း	၅၅
-----------	---------------------	----

မင်္ဂလာမောင်မယ် သုတကြွယ်

...	...မင်းဝင်း	၇၅
-----	-------------	----

ဝတ္ထု

ရင်ကိုထိသော စကားနှစ်ခွန်း	...အေးထူးအောင်	၆၁
စုံထောက်မောင်စံရှားနှင့် ကိုသိန်းမောင်	...ရွှေခေါင်း	၆၃
ယခုလမျက်နှာပုံး		

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး		
ပထမဆုရ မောင်သန့်နေဆု	...နန္ဒာမိုးမြေ	၃

အတွင်းရုပ်ပြ

တာခံ-၄၇	...မင်းယုဝေ၊ ကိုဟန်ရွှေ	၆၇
---------	-------------------------	----

ပန်းချီ

ပညာရှိကြီးများ၏ အဆိုအမိန့်များ	...	၅၀
...	...	၅၁

အယ်ဒီတာချုပ်	ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)	
အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ	ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)	
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ	ဦးအောင်ဝင်း(B.A)	
အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ	ကိုကျော်လှသန်းဦး(နန္ဒာမိုးမြေ)	
အယ်ဒီတာ	ကိုအောင်ထက်	
ဖြန့်ချိရေးမှူး	ဒေါ်ယဉ်အိ	

ယခုလမျက်နှာပုံ:

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးပထမဆုရ မောင်သန့်နေဆု (မန္တလေး)

နန္ဒာမိုးမြေ

ယခုလ မင်္ဂလာမောင်မယ်မျက်နှာပုံတွင် ဖော်ပြထားသောပုံမှာ ၂၀၁၃- ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ် ဝင်တန်းစာမေးပွဲ၌ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ပထမဆု ရသော မန္တလေးမြို့မှ မောင်သန့်နေဆု၏ပုံ ဖြစ် ပါသည်။

မောင်သန့်နေဆု၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၈- မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၁-မှတ်၊ သင်္ချာ ၁၀၀-မှတ်၊ စာတုဗေဒ ၉၈-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ ဖိဝဗေဒ ၉၈-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၅၄-မှတ်ဖြစ်သည်။ မန္တလေးမြို့ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ CAE ကိုယ်ပိုင်အထက်တန်း ကျောင်းမှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး မှာ ဒေါ်နှင်းနှင်းမော်ဖြစ်သည်။

မောင်သန့်နေဆုသည် သူငယ်တန်းမှ ပထမတန်း အထိကို မန္တလေးမြို့၊ အ-မ-က(၇)တွင်လည်း ကောင်း၊ ဒုတိယတန်းကို ရန်ကုန်မြို့၊ မရမ်းကုန်း အ-ထ-က(၅)တွင်လည်းကောင်း၊ တတိယတန်းမှ ဆဌမတန်းအထိကို ပြင်ဦးလွင်၊ အ-ထ-က(၁)တွင် လည်းကောင်း၊ သတ္တမတန်းမှ နဝမတန်းအထိကို မန္တလေးမြို့၊ အ-ထ-က(၁၆)တွင်လည်းကောင်း ပညာ သင်ယူခဲ့သည်။ နှစ်စဉ် အတန်းတိုင်း ပထမ၊ ဒုတိယ ဆုများ ရရှိခဲ့သည်။

မောင်သန့်နေဆုသည် ကျောင်းလုပ်ငန်းထူးချွန်ဆု များ၊ ဘာသာစုံထူးချွန်ဆုများ၊ လူမှုရေးဘာသာရပ် ထူးချွန်ဆုများ၊ မြို့နယ်အဆင့် ပညာတန်ဆောင်ရုပ်ပုံပြ စာစီစာကုံးထူးချွန်ဆုများ၊ စက်မှုထူးချွန်ဆုများ စသည်

မောင်သန့်နေဆုကို မိဘနှစ်ပါးနှင့်အတူ တွေ့ရစဉ်။

ဖြင့် ဆုပေါင်း ၃၀-ကျော် ရရှိခဲ့သည်။ ၂၀၁၃- ခုနှစ်၊ ဘက်စုံထူးချွန် လူငယ်လူရည်ချွန်ပြိုင်ပွဲတွင် လည်း မန္တလေးခရိုင်ကိုယ်စားပြုဖြင့် ပထမဆုရရှိခဲ့ သည်။

၂၀၁၂-၂၀၁၃ ပညာသင်နှစ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ၌ နိုင်ငံတော်က မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ဘက်စုံထူး ချွန် လူငယ်လူရည်ချွန် စုစုပေါင်း ၁၇၀-ရွေးချယ် သည်။ ထိုအထဲတွင် မောင်သန့်နေဆုလည်း ပါဝင် သည်။

ထို့ပြင် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ တိုင်းဒေသကြီးတစ် ခုစီနှင့် ပြည်နယ်တစ်ခုစီမှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင် မြင်ပြီး အမှတ်အများဆုံးရရှိသော ကျောင်းသားတစ်ဦး စီ (၁၅-ဦး)ကို နိုင်ငံတော်က ရွေးချယ်သည်။ ထိုအထဲ၌

ဘုရားအလောင်းတော်သည် တစ်ခုသောဘဝ၌
ငှက်အမျိုးအစားတစ်ခု၌ ပေါက်ဖွားလာခဲ့သည်။
အရွယ်ရောက်သောအခါ မျိုးရိုးတူငှက်များ၏ မင်း
ဖြစ်လာ၏။ အလောင်းတော်ငှက်မင်းသည် လူသူ
အရောက်အပေါက်မရှိသော ထူထပ်သိပ်သည်းသည့်
တောအုပ်ကြီးတစ်ခုတွင် အသိုက်နန်းဆောက်လုပ်၍
စံမြန်း၏။ သူ၏ လက်အောက်ငယ်သား အခြွေအရံ

ငှက်များကလည်း ငှက်မင်း၏အောက်တွင် အသိုက်များ
ဆောက်၍ နီးကပ်စွာနေထိုင်လာခဲ့ကြ၏။ သူတို့
အသိုက်ဆွဲရန် ရွေးချယ်ထားသည့် သစ်ပင်ကြီးမှာ
အကိုင်းတွေ၊ အခွတွေ ပေါများလှ၏။ အခက်အလက်
တွေ၊ အညွန့်တွေ ဝေဆာလှ၏။ သစ်ပင်တို့၏
သဘာဝအတိုင်း အရွက်ကြွေရာသီမှာသာ နေရောင်
အထိုးခံကြရ၏။ ကျန်ရာသီများတွင်ကား စိမ်းစိုညို

မှ ထပ်မံ၍ ကျောင်းသား ၈-ဦးကို ရွေးချယ်ပြန်သည်။
ယင်း ၈-ဦးတွင်လည်း မောင်သန့်နေဆု ပါဝင်ပြန်
သည်။ ထိုကျောင်းသား ၈-ဦးကို နိုင်ငံတော်က
တရုတ်နိုင်ငံ၊ ဘေကျင်းမြို့၌ ကျင်းပသော ပထမအကြိမ်
တရုတ်-အာဆီယံလူငယ်ယဉ်ကျေးမှုလှယ်ရေးပွဲတော်
သို့ လေ့လာရေးခရီး စေလွှတ်ခဲ့သည်။

သည်။ သူ၏အစ်မ မဝေမွန်အောင်သည် ၂၀၀၈-
ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ၌ အမှတ်ပေါင်း
၅၅၁-မှတ်ဖြင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး တတိယရရှိခဲ့
သည်။ ယခုအခါ မဝေမွန်အောင်သည် မန္တလေး
ဆေးတက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ်၊ အပိုင်း(ခ)တွင် ပညာ
သင်ယူလျက်ရှိသည်။

မောင်သန့်နေဆုကို ဦးခင်မောင်ရွှေ(ငိုလ်မှူး-ငြိမ်း)
နှင့် ဒေါ်နီနီအေး (နည်းပညာကောလိပ်၊ မန္တလေး၊
ကထိက-ငြိမ်း)တို့က ၁၈-၅-၁၉၉၇-ခုနှစ်တွင် မွေး
ဖွားသည်။ မွေးချင်းမောင်နှမ ၂-ဦးအနက် အငယ်ဖြစ်

မောင်သန့်နေဆုသည်လည်း ဆေးပညာကို တက်
ရောက်သင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

နန္ဒာမိုးမြင့်

မှိုင်းနေသော အခက်အခဲများကြောင့် အသိုက်များ မှာ အကာအကွယ် ရနေပေသည်။

အလောင်းတော်ငှက်မင်းနှင့်တကွသော ငှက် အပေါင်းသည် ထိုတောအုပ်ထဲ၌ ဘေးရန်ကင်းစွာ၊ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေလာခဲ့ကြ သည်။ ထိုသို့ရှိရာမှ တစ်နှစ်တွင် နွေရာသီက ကြာ ရှည်လှ၏။ မိုးဦးကျနေကျအချိန်များမှာပင် မိုးမရွာ သဖြင့် ကုန်းပိုင်းကျသော သစ်ပင်အချို့မှာ အခက် အခဲများ ညှိုးလာကြရ၏။ ညှိုးရာမှ ခြောက်သွေ့ ကာ အကိုင်းအခက်များပါ အစိုဓာတ်များ ခန်းခြောက် လာကြရ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် လေမုန်တိုင်းသဖွယ် ပြင်း ထန်လွန်းလှသော လေအဟုန်က ရှိရှိသမျှ သစ်ပင် များကို ဝှေ့ရမ်းတိုက်ခတ်လာလေသည်။ ထိုအခါ ခြောက်သွေ့နေသော သစ်ကိုင်းအချင်းချင်း ပွတ်မိ၊ တိုက်မိရာမှ မီးခိုးများ ထွက်လာလေတော့သည်။

ဤအခြေအနေကို ကြည့်ရှုသည့်သင်္ကာ အလောင်း တော်ငှက်မင်းသည် ငှက်အပေါင်းကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်း လိုသဖြင့် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုလေသည်။ ထို ဂါထာ၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်မှာ -

“အို-ငှက်အပေါင်းတို့၊ ငါတို့ နေထိုင်ရာ သစ် ပင်များမှ မီးခိုးတွေ ထွက်လာကြပြီ။ ငါတို့၏ ကိုး ကွယ်အားထားရာမှာ ဘေးဒဏ်ကျရောက်လာပြီ။

သင်တို့အားလုံး အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ထွက်ခွာကြ ပါကုန်လော့” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဤသို့ အလောင်းတော်ငှက်မင်းက နှိုးဆော်ပါ သော်လည်း အချို့ငှက်များက လက်မခံနိုင်ကြပါ။ သူ တို့သည် မိမိတို့ဘိုးဘွားမိဘများ လက်ထက်ကတည်း က နေထိုင်လာခဲ့ကြသည့်နေရာဟောင်းကို စွန့်ခွာရန် အခက်တွေ့နေကြရ၏။ သို့ဖြစ်၍ လာမည့်ဘေးကို ကြိုတွေးရှုမျှော်ကာ နှိုးဆော်သည့်စကားကိုပင် “ရေ ကလေးတစ်စက်ထဲမှာ မိကျောင်းကြီးကူးနေတာ မြင် တတ်ပလေတယ်” ဟုဆိုကာ နေမြဲသာ နေလာခဲ့ကြ ၏။

အလောင်းတော်ငှက်မင်းနှင့်တကွ နောက်လိုက် နောက်ပါ ငှက်အပေါင်းတို့ ထွက်ခွာလာပြီးမကြာမီမှာ ပင် လေပြင်းကြီးတစ်ကြိမ် တိုက်ခတ်လာပြန်ရာ အချင်း ချင်း ပွတ်တိုက်မိသော သစ်ကိုင်းများမှ မီးဖွားများ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုမီးဖွားများမှာ အောက်ခြေ၌ အစွမ်း ကုန်ခြောက်သွေ့နေကြသော သစ်ရွက်များပေါ်ကျ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပွားများလာခဲ့ရာ မကြာမီမှာပင် တောအုပ် ကြီးတစ်ခုလုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လာပါတော့သည်။ (ငါးရာ့ငါးဆယ်၊ ကေကနီပါတ် သက္ကဏဓာတ်)

ဝတ္ထုသီရိ

မင်္ဂလာမောင်မယ် စာရှုသူများအတွက်

မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်ကို နယ်မှဖတ်ရှုလိုသူများသည် မိမိတို့စာစောင် ကိုယ်စားလှယ်များထံ မှာကြားဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် အိမ်တိုင်ရာရောက်စနစ်ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုပါက Novel Light Express ဇုန်း - ၀၉၅၀၈၀၈၅၀ နှင့် ၀၁ - ၃၉၁၁၆၆ သို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၆

ဂုဏ်ထူးရှင်များ

မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်သို့ ဂုဏ်ထူးရှင်များကို ပေးပို့ကြသည်မှာ များပြားလွန်းသဖြင့် အားလုံးကို ဖော်ပြနိုင်ရန် အကျဉ်းချုပ်၍ ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ အောက်ပါတို့မှာ ၂၀၁၃-ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့ကြသူများဖြစ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာချုပ်

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မသိမ့်သဉ္ဇာလွင်

မသိမ့်သဉ္ဇာလွင်၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၆-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၅-မှတ်၊ သင်္ချာ ၈၄-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၈၉-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၉-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၈၃-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၄၉၆-မှတ်ဖြစ်သည်။ ရေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာချုပ် ဦးသန်းလွင်နှင့် ဒေါ်တင်တင်အေး (ဆရာမ-ငြိမ်း)တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။

မသိမ့်သဉ္ဇာလွင်

မသိမ့်သဉ္ဇာလွင်သည် ပညာရေးတက္ကသိုလ် လေ့ကျင့်ရေးကျောင်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်မြင့်မြင့်စန်းဖြစ်သည်။ သူ၏ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်သီတာမြင့်ဖြစ်သည်။ မသိမ့်သဉ္ဇာလွင်သည် စီးပွားရေးစီမံခန့်ခွဲမှုပညာကို သင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-သက်ထက်ပို

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မထန်ဗျက်မွန်

မထန်ဗျက်မွန်၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၅-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၇-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၃-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၅-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၀-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၉၁-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၁၁-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးဝန်ဆွင်းလျန်နှင့် ဒေါ်ဝန်ရှန်းကျင်းတို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ အထက(၃)၊ ကလေးမြို့မှ အောင်မြင်သည်။ သူငယ်တန်း လက်ဦးဆရာမမှာ ဒေါ်ဝန်ဝိကျိန်ဖြစ်သည်။

သူမသည် နဝမတန်းနှင့် ဒသမတန်းကျောင်းသူဘဝတွင် ကျောင်းချိန်ပြတ် အားလပ်ချိန်များ၌ ရွှေလမ်းဘော်ဒါဆောင်တွင် ညအိပ်ညနေ သင်ယူခဲ့သည်။ မထန်ဗျက်မွန်သည် ဆေးပညာကို သင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ - သန်းရွှေဦး(ကလေး)

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မသန္တာဆွေ

မသန္တာဆွေ၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၆-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၇-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၇-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၁-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၉၅-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၃၅-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်မိုးဆွေနှင့် ဒေါ်ကျင်မွေး(မူပြု-ငြိမ်း)တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ အ-ထ-က(၁)၊ ကျောက်တန်းမြို့နယ်မှ အောင်မြင်သည်။ မသန္တာဆွေသည် ဆေးပညာကို သင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-သန်းဝင်းရှိန်

* * *

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မမေသူမိုး

မမေသူမိုး၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၅-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၇-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၆-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ

၉၉-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၉၅-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၄၁-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးအောင်ကျော်မိုးနှင့် ဒေါ်မာမာဆွေတို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ အ-ထ-က(၅)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်ဌေးဝင်းဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်မြမြမြဖြစ်သည်။ သူမသည် အမှတ်-၂၂၄၊ သာယာအေးလမ်း၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်တွင် နေထိုင်သည်။

ပေးပို့သူ - ကျော်လှသန်းဦး

* * *

၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မနီလာထွေး

မနီလာထွေး၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၅-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၆၇-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၆-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၈၃-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၁-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၉၁-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၉၃-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးဟန်သိန်းနှင့် ဒေါ်ဝင်းရီတို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ အ-ထ-က၊ မုရစ်ကလေးကျေးရွာ၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်မှ အောင်မြင်သည်။ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၏ တစ်ဦးတည်းသော ၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် ဖြစ်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး မှာ ဒေါ်သိန်းသိန်းဝေ ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်ဝင်းဝင်းမာဖြစ်သည်။ မနီလာထွေးသည် ဆေးပညာကို သင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-မင်းရွှေညို

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၇

ဓမ္မ-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မနီလာကျော်

မနီလာကျော်၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၁-
မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၂-မှတ်၊ သင်္ချာ ၈၄-မှတ်၊ ဓာတု
ဗေဒ ၉၀-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၃-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၂-
မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၀၂-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်တင့်၊
ဒေါ်တင်တင်နွယ်တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ အ-ထ-က၊
ဟိုပင်ကျောင်းမှ အောင်မြင်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမ
မှာ ဒေါ်ချိုချိုနိုင်ဖြစ်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးမှာ
ဦးစံထွေး ဖြစ်သည်။

ပေးပို့သူ-စွဲကြူကြူအေး (နန်းခွင်)

* * *

ဓမ္မ-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်နေရဲလင်း

မောင်နေရဲလင်း၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၆၂-
မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၈-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၈-မှတ်၊ ဓာတု

၈ * မင်္ဂလာမောင်မယ်

ဗေဒ ၈၉-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၄-မှတ်၊ ဘောဂဗေဒ
၈၂-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၄၉၃-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးမြင့်ရွှေ
နှင့် ဒေါ်ဝင်းရွှေတို့၏ သားဖြစ်သည်။ အ-ထ-က၊
ဝန်းသိုမှ အောင်မြင်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ
ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝင်းဖြစ်သည်။ ရေကြောင်းပညာတက္ကသိုလ်
တက်ရောက်မည်ဟု သိရသည်။

ပေးပို့သူ-ပစ်တိုင်းထောင်(ဝန်းသို)

* * *

ဓမ္မ-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်သန်းဖြိုး

မောင်သန်းဖြိုး၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၀-
မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၇-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၃-မှတ်၊ ဓာတု
ဗေဒ ၉၆-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၀-မှတ်၊ ဘောဂဗေဒ
၈၄-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၀၀-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးစိုင်း
အောင်ဌေးနှင့် ဒေါ်စန်းစန်းအေးတို့၏ သားဖြစ်သည်။
အ-ထ-က၊ ဝန်းသိုမှ အောင်မြင်သည်။ အတန်းပိုင်
ဆရာမမှာ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝင်းဖြစ်သည်။ မောင်သန်းဖြိုး
သည် ရေကြောင်းပညာတက္ကသိုလ် တက်ရောက်မည်
ဟု သိရသည်။

ပေးပို့သူ - နွေပုရစ်ဖူး(ဝန်းသို)

မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ

ဉာဏ်ဝင်း

တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်

မြင်းနှိုက်တောင်ကို ဝန်းရံ၍ တည်နေသော တောင်ကြီး
ခုနစ်တောင်ကို တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်ဟု ခေါ်သည်။
ယင်းတို့မှာ -

- (၁) နေလအစုံတို့ကိုဆောင်သော ယုဂန္ဓိရံတောင်။
- (၂) တန်ခိုးကြီးနတ်တို့ကိုဆောင်သော ဣသန္ဒရ
တောင်။
- (၃) ဆလတ်ပန်းများစွာရှိသော၊ တစ်နည်းအားဖြင့်
ဥဒေါင်း၊ ကရဝိတ်ငှက်များ ပေါများသော ကရဝိက
တောင်။
- (၄) ဆေးအထူးထူးရှိ၍ ရှုချင်စဖွယ်ကောင်းသော
သုဒဿနတောင်။
- (၅) တောင်ငါးလုံး၏ အကွပ်နှင့်တူ၍ စစ်ပင်တို့များစွာ
ပေါက်ရောက်အပ်သော နေမိန္ဒရတောင်။
- (၆) ဝိနာတာခေါ် ဂဠုန်ငှက်မင်း၏ မိခင်နေရာဖြစ်၍
ကျယ်သောမြစ်များရှိသည့် ဝိနတကတောင်။
- (၇) မြင်း၏နားရွက်နှင့်တူသော အရွက်ကိုဆောင်သည့်
အင်ကြင်းပင်တို့ ပေါက်ရာဖြစ်သော အဿကဏ္ဍ
တောင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ (မြန်မာအဘိဓာန်)

* * *

မစည်ကားအပ်သော အရပ် ၃-မျိုး

မင်းစိုးရာဇာနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့ တရား
မစောင့်၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အခါမျိုး၌ အောက်
ဖော်ပြပါနေရာသုံးမျိုးတွင် လူစည်ကား၏။

- (၁) တရားစီရင်ရာ ရုံးတော်
- (၂) သုသာန်သင်္ချိုင်း
- (၃) လူဆိုးတို့ကို ချုပ်နှောင်ရာထောင်
(သုတေသနသရုပ်ပြအဘိဓာန်စာအုပ်မှ)

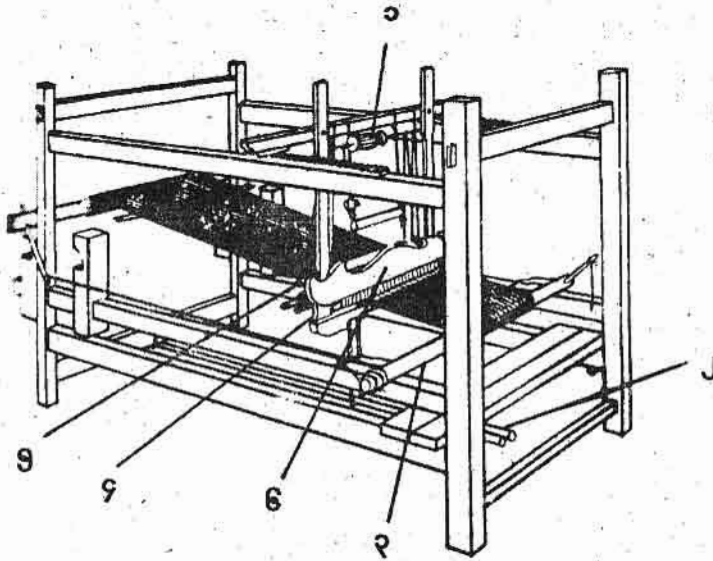
* * *

ဂဠုန်

ငှက်တို့၏မင်း၊ နဂါးတို့၏ရန်သူဖြစ်သည်ဆိုသော
ကျမ်းဂန်လာငှက်ကြီးကို 'ဂဠုန်' ဟုခေါ်သည်။
အကိုး ။ ။ မြန်မာ့အနုသုစုပေ အဘိဓာန်

ဂဠုန်

ရက်ကန်းစင်

ရက်ကန်းစင်

ရက်ကန်းရက်ရန်အတွက် တန်ဆာ
ပလာအစုံ တပ်ဆင်ထားသောစင်ကို
ရက်ကန်းစင်ဟုခေါ်သည်။

(မြန်မာအဘိဓာန်)

ရက်ကန်းစင်

၁။ သံလုံး

၂။ ခြေနင်း

၃။ လိပ်တုံး

၄။ ယဉ်သွား

၅။ နှုတ်

၆။ လက်ခတ်

ရတု

အင်္ဂလိပ်အခေါ် ဂျူဗီလီ (Jubilee) ကို မြန်မာမှုနှင့်
ဆီလျော်အောင် ရတုဟူ၍ ခေါ်ကြသည်။ ထိုရတု
အခေါ်အဝေါ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဤသို့ သတ်မှတ်ခေါ်ဆို
ကြသည်ကို မှတ်သားရသည်။

နှစ်ပတ်လည် - ရွှေချည်၊ ငွေချည်ရတု

၂-နှစ်ပြည့် - ရွှေစက္ကူ၊ ငွေစက္ကူရတု

၃-နှစ်ပြည့် - သားရေရတု

၄-နှစ်ပြည့် - ဝိုးရတု

၅-နှစ်ပြည့် - သစ်ရတု

၆-နှစ်ပြည့် - သံရတု

၇-နှစ်ပြည့် - ကြေးရတု

၈-နှစ်ပြည့် - ရာဘာရတု

၉-နှစ်ပြည့် - မြေထည်ရတု

၁၀-နှစ်ပြည့် - အလှူမိနီယမ်ရတု

၁၁-နှစ်ပြည့် - သံမဏိရတု

၁၂-နှစ်ပြည့် - ချည်ပိတ်ရတု

၁၃-နှစ်ပြည့် - အရတု

၁၄-နှစ်ပြည့် - ဆင်စွယ်ရတု

၁၅-နှစ်ပြည့် - ဖန်ထည်ရတု

၂၀-နှစ်ပြည့် - ကြွေရတု

၂၅-နှစ်ပြည့် - ငွေရတု

၃၀-နှစ်ပြည့် - ပုလဲရတု

၃၅-နှစ်ပြည့် - သန္တာရတု

၄၀-နှစ်ပြည့် - ပတ္တမြားရတု

၄၅-နှစ်ပြည့် - နီလာရတု

၅၀-နှစ်ပြည့် - ရွှေရတု

၅၅-နှစ်ပြည့် - မြရတု

၆၀-နှစ်ပြည့် - ပထမစိန်ရတု

၇၅-နှစ်ပြည့် - ဒုတိယစိန်ရတု (သို့မဟုတ်)
စိန်ရတု

၉၀-နှစ်ပြည့် - နဝရတ်ရတု

၁၀၀-နှစ်ပြည့် - ရာပြည့်

အကိုး ။ ။ (၁) နဝမဗန်းမော်ဆရာတော်၏ ပတ္တမြား

ရတုပူဇော်တော်

(၂) တက်လမ်းမှတ်စုစာအုပ် (၂၀၁၂)

ကောင်းမှုကံအကျိုး

ကောင်းမှုကံတစ်ခုကို ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ရခြင်းမရှိ။ ထို့ကြောင့် ကောင်းမှုကံတစ်ခုခုကို နေ့စဉ်ပြုလုပ်သင့်၏။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် ကောင်းမှု၏အကျိုးကား နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ ခံစားရမည့်ကောင်းကျိုးသာဖြစ်၏။

(ဓမ္မပဒ၊ ဗာလဝဂ်၊ မာလာကာရဝတ္ထု)

* * *

မကောင်းမှုကံအကျိုး

မကောင်းမှုကံတစ်ခုကို ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ရတတ်၏။ ထိုနောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ရမည့် ကံမျိုးကို မပြုလုပ်သင့်ပေ။ နောင်တကို ဂရုမထားဘဲ ဇွတ်အတင်း မကောင်းမှုကို ပြုလုပ်လျှင် ရရှိမည့်အကျိုးကား မျက်ရည်စက်လက် ငိုကြွေးရမည့်မကောင်းကျိုးသာဖြစ်၏။

(ဓမ္မပဒ၊ ဗာလဝဂ်၊ ကဿကဥပါသကဝတ္ထု။)

* * *

မနုဿီဟ

လူမျက်နှာတစ်ခုနှင့် ခြင်္သေ့ကိုယ်နှစ်ခုပါသော ရုပ်သဏ္ဌာန်ကို မနုဿီဟဟုခေါ်သည်။

(မြန်မာအဘိဓာန်)

မပေါင်းသင်းထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး

၁။ နန္ဒင်းဆိုးရည်ကဲ့သို့ မခိုင်မြဲသောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။

၂။ မျောက်ကဲ့သို့ လျင်မြန်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။

၃။ ခဏချင်းဖြင့် ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်။

(ဇာတက၁၊ ၁၁၈၊

ပိဋကတ်သုံးပုံသရုပ်စုံအဘိဓာန်မှ)

* * *

မတားမြစ်အပ်သော အရာ ၅-မျိုး

(၁) ကျင်ကြီးစွန့်လိုခြင်း

(၂) ကျင်ငယ်စွန့်လိုခြင်း

(၃) လေသက်လိုခြင်း

(၄) ငတ်မွတ်ဆာလောင်၍ စားလိုခြင်း

(၅) အိပ်လိုခြင်း

ဤငါးမျိုးကို တားမြစ်လျှင် အန္တရာယ်ဖြစ်စေ၍ လောကရေးအားဖြင့် ခွင့်ပေးရသည်။

(သုတေသနသရုပ်ပြအဘိဓာန်စာအုပ်မှ)

* * *

သူယုတ်လက္ခဏာ

သူမခေါ်ဘဲလျက် သူ့အိမ်သို့သွားဖန်များသောသူ၊ သူမမေးဘဲလျက် များစွာပြောချင်သူ၊ မိမိဂုဏ်ကို ဝါကြွားပလွှားတတ်သူ၊ ဤသုံးမျိုးသည် သူယုတ်လက္ခဏာမည်၏။

(လောကနီတိ)

* * *

ချီးမွမ်းခြင်း

ချီးမွမ်းတတ်မှ ပညာရှိပီသသည်။

ဆရာကို ရှေ့တွင်ပင် ချီးမွမ်းရာ၏။

မိတ်ဆွေကို ကွယ်ရာမှာ ချီးမွမ်းရာ၏။

အမှုထမ်းကို လုပ်ကိုင်စဉ်မှာ ချီးမွမ်းရာ၏။

(ဘိုးရာဇာ၏ မဏိရတနာ နီတိများ)

ဉာဏ်ဝင်း

မေးလိုရာရာ ပြန်မာစာ

မောင်ခင်မင် (ခန့်ဖြူ)

အယ်ဒီတာအိမ်ပွယ်

မေး ။ ။ ဆရာကြီးခင်ဗျား၊

‘အယ်ဒီတာ’ ဟူသော စကားလုံး၏အဓိပ္ပါယ်အပြည့်အစုံနှင့် သုံးစွဲခြင်းအကြောင်း၊ သုံးစွဲခဲ့သည်ကာလတို့ကို သိလိုပါ၍ ဖြေကြားပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ခင်ဗျား။

ရွှင်ဖြိုးချို၊ တောင်ဒဂုံ။

ဖြေ ။ ။ ‘အယ်ဒီတာ’ ဆိုတဲ့စကားလုံးက အင်္ဂလိပ်စကား Editor ကို အသံဖလှယ်ထားတဲ့ စကားလုံးပါ။ အင်္ဂလိပ်စကား edit က ‘တည်းဖြတ်သည်’ လို့ အဓိပ္ပါယ်ရတာမို့ Editor ဆိုတော့ ‘တည်းဖြတ်သူ’ လို့ အဓိပ္ပါယ်ရတာပေါ့။ စာနယ်ဇင်းတွေ၊ စာအုပ်စာတမ်းတွေထဲက စာတွေကို မှန်ကန်အောင်၊ စနစ်ကျအောင် တည်းဖြတ်တဲ့သူကို ခေါ်တာပါ။ ဒီစကားလုံးဟာ ကိုလိုနီခေတ်မှာ စတင်အသုံးတွင်လာတဲ့ စကားလုံးပါ။

ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းပိုင်းမှာ သတင်းစာတွေပေါ်စက ‘အယ်ဒီတာ’ ဆိုတဲ့စကားဟာ အသုံးမတွင်သေးပါဘူး။ အဲဒီတုန်းက သတင်းစာတိုက်ကို စာရေးရင် ‘သတင်းစာဆရာခင်ဘုရား(ခင်ဗျား)’ လို့ ခေါင်းတပ်ပြီး ရေးလေ့ရှိတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းတွေ တွင်ကျယ်လာတော့ ‘အယ်ဒီတာ’ ဆိုတဲ့ စကားလည်း တွင်ကျယ်လာတာပေါ့။ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာက အဲဒီ ‘အယ်ဒီတာ’ ဆိုတဲ့မွေးစားစကားလုံးကို မူတည်ပြီး ‘အယ်ဒီတာချုပ်’

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ◆ အယ်ဒီတာအိမ်ပွယ်
- ◆ ဦး၊ ဒေါ်၊ မောင်၊ မ၊ ကို အသုံး
- ◆ နာမည်အဓိပ္ပါယ်တို့ ပါဝင်သည်။

‘အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ’၊ ‘လက်ထောက်အယ်ဒီတာ’၊ ‘အယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင်’ စတဲ့ စကားလုံးတွေ ပွားလာတာပါပဲ။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ‘စာတည်း’ ဆိုတဲ့စကားလုံးကို အစားထိုးပြီး ‘စာတည်းချုပ်’၊ ‘စာတည်းမှူး’၊ ‘လက်ထောက်စာတည်း’၊ ‘စာတည်းအဖွဲ့ဝင်’ ဆိုတဲ့စကားတွေ သုံးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ‘အယ်ဒီတာ’ ဆိုတဲ့စကားဟာ လုံးဝ ပျောက်မသွားသေးပါဘူး။ ဆက်ပြီးသုံးနေကြဆဲဖြစ်ပါတယ်။

ဦး၊ ဒေါ်၊ မောင်၊ မ၊ ကို အသုံး

မေး ။ ။ ဆရာကြီးခင်ဗျား၊

မြန်မာအမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ၏ နာမည်ရှေ့တွင်သုံးသော ‘ဦး၊ ဒေါ်၊ မောင်၊ မ၊ ကို’ တို့သုံးခြင်းအဓိပ္ပါယ်ကို သိလိုပါ၍ ဖြေကြားပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ခင်ဗျား။

မင်းထက်ကျော်၊ ပဲခူး။

ဖြေ ။ ။ ‘မောင်၊ ကို၊ ဦး၊ ဒေါ်၊ မ၊ မိ’ စတဲ့စကားလုံးတွေကို ‘နာမည်ရှေ့ဆက်စကားလုံးတွေ’ ဟုခေါ်ပါတယ်။ မြန်မာနာမည်တွေရှေ့မှာ ဒီစကားလုံး

တွေ ထည့်ရလို့ပါ။ ယေဘုယျအားဖြင့်တော့ ‘မောင်’ ဆိုတာ ယောက်ျားနာမည်ရှေ့ဆက်အဖြစ် ပုံမှန်သုံးတဲ့ စကားလုံးပါ။ ‘ကို’ ကတော့ လေးစားတဲ့သဘောပါပါတယ်။ ‘ဦး’ ကတော့ အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့သူ၊ ရာထူးဂုဏ်ကြီးတဲ့သူတွေရဲ့ နာမည်ရှေ့မှာ သုံးပါတယ်။

အဲဒီလိုပါပဲ ‘မ’ က အမျိုးသမီးနာမည်ရှေ့ဆက်အဖြစ် ပုံမှန်သုံးတဲ့ စကားလုံးပါ။ ‘ဒေါ်’ ကလည်း ‘ဦး’ လိုပဲ အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့သူ၊ ရာထူးဂုဏ်ကြီးတဲ့သူတွေရဲ့ နာမည်ရှေ့မှာ သုံးပါတယ်။

ဒီစကားလုံးတွေရဲ့ မူလအဓိပ္ပါယ်က ဆွေမျိုးကို ရည်ညွှန်းတဲ့အဓိပ္ပါယ်ပါပဲ။ နောက်တော့ ဆွေမျိုးတော်တော်၊ မဟော်တော် ‘မောင်’ အရွယ်ဆိုရင် ရှေ့က ‘မောင်’၊ အစ်ကိုအရွယ်ဆိုရင် ရှေ့က ‘ကို’၊ ဦးလေးအရွယ်ဆိုရင် ရှေ့က ‘ဦး’၊ အစ်မအရွယ်ဆိုရင် ရှေ့က ‘မ’၊ အဒေါ်အရွယ်ဆိုရင် ရှေ့က ‘ဒေါ်’ လို့ တပ်ခေါ်ရာက နာမည်ရှေ့ဆက်စကားလုံးတွေ ဖြစ်လာတာပါပဲ။

အဲဒီစကားလုံးတွေမှာ ‘မောင်’ နဲ့ ‘မ’ ဟာ ကြီးသူက ငယ်သူကို ခေါ်ရာမှာဖြစ်စေ၊ သက်တူရွယ်တူချင်း ခေါ်ရာမှာဖြစ်စေ သုံးသလို အရင်းခံကျတဲ့ နာမည်ရှေ့ဆက်တွေလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်အသက်အရွယ် ဖြစ်ဖြစ် နာမည်တစ်ခုကို ‘မောင်’၊ ‘မ’ ဆိုတဲ့ ရှေ့ဆက်နဲ့ တွဲပြီး ဖော်ပြနိုင်ပါတယ်။ ဆရာကြီးတစ်ယောက်က သူ့နာမည်ကို ‘မောင်လှမောင်’ လို့ လက်မှတ်ထိုးသလို ဆရာမကြီးတစ်ယောက်ကလည်း သူ့နာမည်ကို ‘မသန်းမြ’ လို့ လက်မှတ်ထိုးတာမျိုး တွေ့နိုင်ပါတယ်။

* * *

နာမည်အဓိပ္ပါယ်

ခမး။ ။ ဆရာကြီးရင့်၊

ယနေ့အမည်များတွင် မောင်ဉာဏ်ဝင်း၊ မောင်ညဏ်ဝင်း၊ မောင်သဏ်အောင်၊ မောင်အဏ်ဏီ ဟူ၍ တွေ့

မြင်ရပါသည်။ ထသတ်စကားလုံးကို ‘ဥ၊ ည၊ သ၊ အ’ ဟူသော ဗျည်းများနှင့် တွဲသုံးသင့်၊ မသုံးသင့်၊ အဓိပ္ပါယ်နှင့် စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံ မှန်မမှန် သိလိုလှပါသည်။

ခင်မြန်မာ၊ မြန်မာစာ၊
လှိုင်နယ်မြေ။

ဖြေ။ ။ ပြဿနာက နာမည်တွေကို အဓိပ္ပါယ်နဲ့ မှည့်တာလား။ အဓိပ္ပါယ်ကို ထည့်မစဉ်းစားဘဲ မှည့်တာလားဆိုတဲ့ ပြဿနာပါပဲ။ များသောအားဖြင့်တော့ နာမည်တွေကို အဓိပ္ပါယ်နဲ့ မှည့်တတ်ကြပါတယ်။ မှည့်တဲ့နာမည်စာလုံးတစ်လုံးချင်းဟာ အဓိပ္ပါယ်ရှိတဲ့ စကားလုံးတွေပေါ့။ သမီးပြတဲ့ သာဓကတွေထဲမှာ ‘မောင်ဉာဏ်ဝင်း’ ကတော့ ‘ဉာဏ်ရောင်တွေ တဝင်းဝင်းလက် နေတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ရှိတာမို့၊ အဓိပ္ပါယ်နဲ့မှည့်တဲ့ နာမည်ပေါ့။ အဓိပ္ပါယ်ရှိသလို စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံလည်း မှန်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့နာမည်တွေကတော့ အဓိပ္ပါယ်နဲ့မှည့်တာမဟုတ်ဘဲ ‘ဏ်’ ကိုကြိုက်လို့ ‘ဏ်’ နဲ့ ရေးတဲ့နာမည်တွေပါ။ အဓိပ္ပါယ်ကောက်လို့ မရသလို စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံအရလည်း ရေးလေ့မရှိတဲ့ စာလုံးတွေပေါ့။

ပြီးတော့ နာမည်တိုင်း အဓိပ္ပါယ်ရှိရမယ်လို့ ပုံသေမသတ်မှတ်နိုင်ဘူးလေ။ နာမည်တွေထဲမှာ အဓိပ္ပါယ်ကောက်လို့မရတဲ့ စာလုံးတွေ ပါတတ်တာပဲ မဟုတ်လား။ ‘ဂေါဂေါ’ တို့၊ ‘ဇူးဇူး’ တို့၊ ‘တီးတီး’ တို့ဆိုတဲ့ နာမည်တွေကို ဘယ်လိုအဓိပ္ပါယ်ကောက်မလဲ။ စာလုံးပေါင်းရာမှာလည်း ‘မြင့်ထွန်း’ ဆိုတဲ့နာမည်ကို ‘မျင့်ထွန်း’ လို့ ရေးတာမျိုးတွေရှိနေတာပဲလေ။ ဒီတော့ ကြိုက်သလို စာလုံးပေါင်းခွင့်ရှိတဲ့ နာမည်တွေကို အဓိပ္ပါယ်ရှိမရှိ၊ စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံမှန်မမှန် ထည့်စဉ်းစားဖို့ မလိုပါဘူးကွယ်။

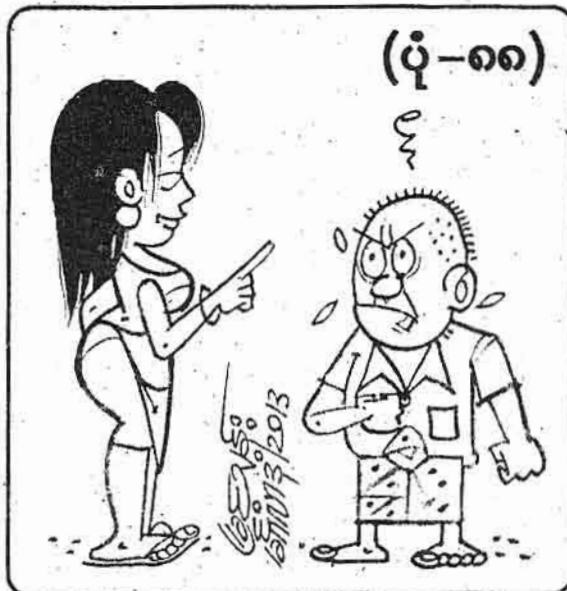
မောင်ခင်မင် (ခန့်ဖြူ)

မင်္ဂလာမောင်မယ်

ဟာသ သရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း

မင်္ဂလာမောင်မယ် စာဖတ်ပရိသတ်များ စိတ်ဉာဏ်ရွှင်လန်းကွန်မြူးနိုင်စေရန် ပန်းချီ၊ ကာတွန်းဆရာများ ရေးဆွဲသည့် သရုပ်ဖော်ပုံများကို သက်ဆိုင်ရာ သရုပ်ဖော်ပုံစာနှင့်အတူ လစဉ် ထည့်သွင်းဖော်ပြပါမည်။

မည်သူမဆို ရုပ်ပြောင်ဆရာ ပေးထားသည့် သရုပ်ဖော်ပုံစာမှအပ ဖော်ပြပါပုံနှင့် ဆီလျော်သော ဟာသသရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မိမိတို့ စိတ်ကူးဉာဏ်ရှိသလို ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာ အယ်ဒီတာများက စစ်ဆေးရွေးချယ်ပြီးလျှင် အကောင်းဆုံး သရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်၌ ဖော်ပြပါမည်။ ဖော်ပြရာ၌ ပေးပို့သူ၏အမည်၊ နေရပ်လိပ်စာတို့ကိုပါ တိကျစွာဖော်ပြပါမည်။ ထို့ပြင် ရွေးချယ်ခံရသူများထံသို့လည်း ဆုငွေ ၁၅၀၀/-စီ ပေးပို့ပါမည်။

သရုပ်ဖော်စာကို အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကရွေးချယ်ရာ၌ (၁) ဟာသပါဝင်မှု၊ (၂) သရုပ်ဖော်ပုံနှင့် ဆီလျော်သော အကြောင်းအရာပါဝင်မှု၊ (၃) စကားအသုံးအနှုန်း ထိမိစွာ ရေးသားနိုင်မှုတို့ကို အဓိကထား၍ ရွေးချယ်ပါမည်။ အကြောင်းအရာချင်းတူညီနေလျှင် စကားအသုံးအနှုန်း ထိမိစွာရေးနိုင်သူကို ဦးစားပေးပါမည်။

ယခုလ သရုပ်ဖော်ပုံအတွက် ရုပ်ပြောင်ဆရာ ပေးထားသော သရုပ်ဖော်ပုံစာမှာ-

(ပုံ-၈၈) “ရှင်က ကျွန်မကို အမြဲတမ်း မော်ကြည့်နေရတဲ့သူပါ။”

(၁) ပုံ(၈၈)အတွက် သရုပ်ဖော်ပုံစာများကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ဆုရဟာသပုံစာများကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။

(၂) စာအိတ်ပေါ်တွင် “မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်(ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း)၊ တိုက်(၈/၄)၊ ပ-ထပ်(က)၊ မွှာရုံ(၁)လမ်း၊(၆-မိုင်ခွဲအနီး)၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်” ဟု လိပ်စာတပ်၍ ပေးပို့ရပါမည်။

(၃) ပေးပို့ရာ၌ မိမိယှဉ်ပြိုင်သည့် ပုံနံပါတ်ကို ထည့်ရေး၍ တစ်ဦးလျှင် ပုံစာတစ်မျိုးစီသာ ပေးပို့ရပါမည်။

(၄) စာစောင်၌ပါသော ပုံကို ဖြတ်တောက်ပူးတွဲ ပေးပို့ရန်မလိုပါ။

(၅) စာအိတ်ပေါ်တွင် တံဆိပ်ခေါင်းပြည့်စုံစွာ ကပ်၍ ပေးပို့ပါ။ တံဆိပ်ခေါင်းပြည့်စုံစွာ မကပ်ဘဲ ရောက်ရှိလာသော ဟာသဉာဏ်စမ်းများကို လုံးဝလက်ခံစဉ်းစားမည် မဟုတ်ပါ။

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း ဆူရရှိသူများ

(ပုံ-၈၁)

မောင်
၁၈/၇/၂၀/၂၀

ဖော်ပြပါပုံသည် မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင် (အတွဲ-၂၅၊ အမှတ်-၇၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ်၊ ပုံ-၈၁)တွင် ဖော်ပြထားသောပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုံအတွက် ရုပ်ပြောင်ဆရာပေးထားသော သရုပ်ဖော်ပုံစာမှာ-

“မင်းနဲ့ငါက စိတ်တူကိုယ်တူလို့သာပြောတာ။ စိတ်ကတော့ တူပါတယ်။ ကိုယ်မတူတာက ခက်တယ်နော်။”

ထိုပုံအတွက် ဉာဏ်စမ်းလိုသူ ၃၉၃-ဦးတို့က မိမိတို့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကျက်စားသလို ဟာသ သရုပ်ဖော်ပုံစာများ ပေးပို့ခဲ့ကြပါသည်။ ယင်းတို့အနက် အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ် ၉-ဦး၏ ဟာသသရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မင်္ဂလာမောင်မယ်အယ်ဒီတာအဖွဲ့က အသင့်လျော်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ယူဆရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။ ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်းခံရသောပုံစာများအတွက် ဆုငွေ ၁၅၀၀/-စီ ပေးပို့ပါသည်။

(၁) “မဟာ မင်းသမီးနဲ့ တူတယ်နော်။ မင်းသမီး ပွင့်တို့ပြောတာပါ။”

မခင်ထက်ထက်ထွန်း၊ မအူကန်ရွာ၊ အင်းမမြို့၊ သဲကုန်းမြို့နယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။

(၂) “မိန်းမဝဖော ရေထဲမျှော ပေါလော ပေါလော... ဆိုပြီး ငါ ကဗျာစပ်ထားတာ ကောင်းရဲ့လားကွာ။”
ပြည်ခွဲမာန်၊ ၄/၈၆၊ နန္ဒဝန်ရပ်၊ မြဝတီလမ်း၊ ညောင်ရွှေမြို့။

(၃) “စိတ်အားမငယ်ပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မတို့ လက်ထပ်ပြီး သွားရင် ရှင့်ကို ကိုယ်မိရင်မိ ပြုစုပါမယ်။”
ကိုဘိုးလေး(စားဆောင်)၊ ပုသိမ်ပညာရေးကောလိပ်ဝန်း၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး။

(၄) “မင်း ငါ့ကို နှင်းနှိုင်းပေးမယ်ဆိုတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ။ ဒါပေမဲ့ ...”

မောင်အောင်မင်းခန့်(နဝမတန်း)၊ အမှတ်-၆၆၊ ၄/က-ရပ်ကွက်၊ နှင်းဆီလမ်း(ရွက်လှေလမ်းကြား)၊ ဆွာမြို့။

(၅) “အပြင်သွားတာ မင်းကို မခေါ်ချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မင်း လိုင်းကားတိုးမစီးနိုင်မှာ စိုးလို့ပါ။”
ဦးအောင်မြင့်၊ တစ်ဆင့်-ကိုသီဟစိုး+မအေမီမျိုးဝင်း၊ LA ဆေးဆိုင်၊ ပြည်ထောင်စုလမ်း၊ ဥသျှစ်ပင်မြို့၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး(အနောက်ပိုင်း)။

(၆) “ငယ်ငယ်က ကျောင်းဖတ်စာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ ‘ဘုတ်ဆုံ ဘုတ်ဆုံ မဘုတ်ဆုံ၊ မဘုတ်ဆုံ တင်ပဆုံကြီး လှည်းလှည့်လို့စီး’ ဆိုတဲ့ကဗျာကို အခုမှပဲ ခံစားမိတော့တယ်ကွာ။”

ရွှေနအောင်၊ တစ်ဆင့်-ဦးမျိုးသူရ+ဒေါ်အေးအေးမော်၊ မိုင်းလီရပ်၊ ညောင်ရွှေမြို့။

(၇) “မယားထမ်းအပြေးဖြိုင်ပွဲ ဝင်ဖြိုင်ရမယ်ဆိုရင် ငါတော့ သေပါပြီကွာ။”

မောင်ရွှေမျိုးကိုအောင်၊ အ-ထ-က(၁)၊ ဆဌမတန်း (G)၊ ပြည်သာယာ ၁၂-လမ်း၊ ပျော်ဘွယ်မြို့။

ဆင့်ကျန်းမာရေး လိုရာမေး

ဒေါက်တာ မေဝင်းအောင်ခင်

ယားဖုများပျောက်ရန်

မေး။ ဒေါက်တာခင်များ။

ကျွန်တော်က အသက် ၁၆-နှစ်ရှိပြီး အရပ်အမောင်း ၅-ပေ၊ ၂-လက်မနဲ့ ကိုယ်အလေးချိန် ပေါင် ၁၀၀-ရှိသူဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၆-လလောက်ကစပြီး ကျွန်တော့်ခြေထောက်မှာ ယားဖုတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ အဲဒီနောက် တစ်ကိုယ်လုံးမှာပါ အဖုတွေ အပြင်လိုက်ပေါက်လာပါတယ်။ အဖုတွေက ယားပါတယ်။ စေ့ချင်းတော့ အဆေးဒဏ်ကြောင့်လို့ ထင်ခဲ့ပါတယ်။ Cetyl 10 ဆိုတဲ့ဆေးကို ယားတဲ့အခါတိုင်း သောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်အထိ မပျောက်သေးဘဲ ဆက်ယားနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်မိဘဆွေမျိုးတွေလည်း ဒီလိုဖြစ်ဖူးတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ဒီလိုမဖြစ်အောင် ကာကွယ်ရမယ့် နည်းလမ်းတွေနဲ့ ပျောက်ကင်းအောင် သောက်ရမယ့် ဆေးဝါးတွေကို အကြံပြုညွှန်ကြားပေးပါခင်များ။

မင်းမင်း၊ သီလီဖြူ၊ ရှမ်းပြည်နယ်။

ဖြေ။ မင်းမင်းက ကျောင်းသားလား၊ အလုပ်သမားလားဆိုတာ မေးခွန်းမှာမပါပေမယ့် ကျောင်း

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ◆ ယားဖုများပျောက်ရန်
 - ◆ အရပ်ရှည်ရန်
- တို့ ပါဝင်သည်။

သားဖြစ်ပြီး မိဘပိုင်လယ်ယာလုပ်ငန်းမှာ ပါဝင်ကူညီရသူဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ မှန်းပြီး ဖြေလိုက်ပါတယ်။ အေးလိုဖြစ်နိုင်တာလည်း မေ့ထားလို့မရပါဘူး။ မိဘတွေလည်း ဖြစ်ဖူးတယ်။ ရှမ်းပြည်နယ်လို အေးတဲ့နေရာမျိုးဆိုတော့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အပြင်က ပြန်လာရင် ခြေလက်သန့်စင်ပြီး ထွေးထွေးနွေးနွေး ပိုနေကြည့်ပါ။ လက်အိတ်၊ ခြေအိတ်၊ ခေါင်းစွပ်၊ အနွေးထည်တွေကို ဆိုလိုပါတယ်။ ယားတာသက်သာမလားလို့ စမ်းကြည့်ပါ။

မင်းမင်း အခုလိုယားတာ ဘယ်လတွေမှာ အဖြစ်များလဲ။ ဆိုလိုတာက သိပ်အေးတဲ့လမှာ ပိုဖြစ်သလား။ ဆရာမရဲ့ လူနာတစ်ဦး ရှမ်းပြည်နယ်ဘက် ခဏသွားတာ အပြန်မှာ မင်းမင်းလိုမျိုး ဖြစ်လာတာ တွေ့ဖူးလို့ပါ။ မိဘတွေရော ဘယ်လောက်အကြာမှာ ဘာဆေးနဲ့ ပျောက်သလဲလို့ စုံစမ်းပါ။

။ (၈) “လင်မယားဆိုတာ စားအတူ၊ သွားအတူဆိုပေမဲ့ ခုတော့ သွားတဲ့နေရာမှာ ငါကမြန်ပြီး စားတဲ့နေရာမှာ မင်းက ပိုများနေတယ်နော်။”

မသင်းသီရိဆွေ၊ အဋ္ဌမတန်း(က)၊ ဗြူမ အ-ထ-က(ခွဲ)၊ ပညာဂုဏ်ရည်လမ်း၊ နတ်တလင်းမြို့။

(၉) “မဘုတ်ဆုံ တင်ပဆုံကြီး ယုဉ်းလုပ်လို့ စီး ဆိုတဲ့ ကဗျာဟာ မင်းကိုတွေ့မှပဲ သရုပ်ပေါ်တော့တယ်ကွာ။”

မဖြူ၊ ပင်းကြိုင်းရွာ၊ ပင်လည်ဘူးမြို့နယ်၊ အိမ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။

လယ်ယာထဲမှာ ဖိနပ်မစီးဘဲလုပ်ရတော့ ပိုးမွှားဝင် သလားလို့ ထင်ပေမဲ့ ခြေထောက်အရေပြား ဖောက် နိုင်တဲ့ သံကောင်(Hook worm) ရဲ့ လက္ခဏာက ဒီလို ယားတာတစ်မျိုးတည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ တခြား သွေးအားနည်းတာ အစရှိတာတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ညွှန်ပေးရရင်တော့ ဝမ်းစစ်ကြည့် ပါ။ သံဥအစရှိတာတွေတွေ့ရင် ဆရာဝန်ပြပြီး သံချ ကြည့်ပါ။ ဒါမှမဟုတ်လည်း သံချဆေးဝယ်သောက် ပါ။ Albendazole, Mebendazole တစ်မျိုးမျိုးဝယ်ပါ။ ညစာစားပြီး ၂-နာရီအကြာမှာ တစ်လုံးတည်းသောက် ရပါတယ်။ ပြီးရင် နောက် ၁-နာရီကျော်လောက်မှာ MOM ဆေးပြား ၆-လုံးလောက် ငါးစားပြီး ရေများများ သောက်ပါ။ သံချဆေးသောက်ပြီးရင် အစာသိပ်များ များ ထပ်မစားပါနဲ့။

ယားတဲ့အဖုတွေက အပြင်လိုက်ထနေရင် Loridin တစ်နေ့ ၁-လုံး ၂-ကြိမ်၊ Calcivita တစ်နေ့ ၁- လုံး ၂-ကြိမ်၊ Cevit ၁-နေ့ ၁-လုံး ၂-ကြိမ် ၅- ရက်လောက် သောက်ကြည့်ပါ။ သက်သာပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ယားဖုတွေမှာ ပြည်တည်တဲ့လက္ခဏာ တွေ့ရင်တော့ Flumox 500 မီလီဂရမ်ကို ၁-နေ့ ၃- လုံး၊ ၅-ရက်သောက်ပါ။ ပျောက်ပါလိမ့်မယ်။ တစ် ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းမှုကို အထူးဂရုပြပါ။

လိမ်းဆေးအနေနဲ့ တော်ရုံဆိုရင် Skineal ဆိုတာ လိမ်းကြည့်ပါ။ အပြင်လိုက်တွေ သိပ်ဆိုးနေရင်တော့ Gentrison ဆိုတာ လိမ်းကြည့်ပါ။ ညအိပ်ရင် သနပ် ခါးစစ်စစ် လိမ်းပြီးအိပ်ကြည့်ပါ။ ယားစေတဲ့ ငါး၊ ပုစွန် ရှောင်ပြီး အသီးအရွက် ပိုစားပေးပါ။

အရပ်ရှည်ရန်

မေး။ ။ ဒေါက်တာရင့်၊

သမီးက ကျောင်းသူတစ်ဦးပါ။ အသက် ၁၄-နှစ် ပြည့်ခါနီးပါပြီ။ သမီးအသက် ၁၃-နှစ်မှာ ရာသီသွေး စလာပါတယ်။ သမီးရဲ့အရပ်က ၄-ပေ ၁၀-လက်မ၊ ကိုယ်အလေးချိန်က ၇၅-ပေါင်ပဲ ရှိပါတယ်။ သမီးကိုယ် သမီး အရပ်ပျဉ်း ပိန်နေတယ်ထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သမီး အရပ်ရှည်ချင်ပါတယ်။ သမီးတို့မျိုးရိုးအနေနဲ့ အမေက နည်းနည်းပျဉ်း အဖေကတော့ ရှည်ပါတယ်။ သမီး အရပ်အရမ်းရှည်ချင်ပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး အနီး ဆုံးလမှာ ဖြေကြားပေးပါရင့်။

မရွေ့ယွန်းဦး၊ သာကေတမြို့။

ဖြေ။ ။ သမီးက ၁၄-နှစ်ထဲမှာ အပျိုဘော်လည်း ဝင်ပြီးပြီဆိုတော့ ခန္ဓာရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်က ပျံ့နှံ့အနေ အထားပဲ။ အပျိုဘော်ဝင်ပြီး ကြီးကောင်ဝင်ရင် ခန္ဓာ က နည်းနည်းတော့ ထွားလာရပါတယ်။ သမီးက ကောင်းကောင်းမစားမသောက်ဘူးလားလို့ ထင်ရ တယ်။ အရပ်ရှည်ချင်ရင် Ringbar ဆွဲဖို့ မကြာခဏ ရေးခဲ့ပါတယ်။ ခုအသက်ကစကြိုးစားရင် တဖြည်း ဖြည်းရှည်လာနိုင်ပါတယ်။ အစားအသောက်ကိုလည်း ဂရုစိုက်စားပေးပါ။

ခွန်အားဖြစ်စေတဲ့ အစာအုပ်စုက ကစီဓာတ်ပါတဲ့ ဆန်၊ ကောက်ညှင်း၊ ကန်စွန်းဥ အစရှိတာတွေကို ဝချင်ရင် နည်းနည်းပိုစားရပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ထွားစေတဲ့အုပ်စုက အသားအမျိုးမျိုး၊ ငါးအမျိုးမျိုး ကြက်ဥ၊ ပဲ အစရှိတာတွေပါအောင် စားရပါတယ်။ နွားနို့လည်းသောက်ပါ။

မှတ်သားဖွယ် စကားပုံများ

၁။ Alams never make poor.

စွန့်ကြဲပေးကမ်းမှုကြောင့် ဆင်းရဲမှုကို မဖြစ်စေနိုင်ပါ။

၂။ Better be alone than in bad company.

မကောင်းသောသူများအကြား နေရခြင်းထက် တစ်ဦးတည်းနေရခြင်းက ပိုကောင်းသည်။

၃။ Although it rains, throw not away the watering pot.

မိုးရွာနေသော်လည်း ရေခပ်ပုံးကို လွှင့်မပစ်လိုက်ပါနှင့်။

၄။ He that is angry at a feast is rude.

ကျွေးမွေးညှော်ခွဲတွင် ဒေါသဖြစ်သူသည် ရိုင်းစိုင်းသူဖြစ်သည်။

၅။ No joy without annoy.

အနှောင့်အယှက်ကင်းသော ပျော်ရွှင်မှုဟူ၍ မရှိပါ။

၆။ The shortest answer is doing.

လုပ်ပြလိုက်ခြင်းသည် အတိုဆုံးအဖြေပင်ဖြစ်သည်။

၇။ A soft answer turneth away wrath.

ပျော့ပျောင်းညင်သာစွာ ဖြေဆိုခြင်းသည် ဒေါသကို ပြေငြိမ်းစေသည်။

၈။ The higher the ape goes, the more he shows his tail.

မျောက်ဝံသည် အမြင့်တက်လေလေ သူ့အမြီးကို ပြလေလေ။

၉။ Apparel makes the man.

ဝတ်စားဆင်ယင်မှုက လူကို တင့်တယ်စေသည်။ (တောင်းမှာအကွပ်၊ လူမှာအဝတ်။)

၁၀။ An apple a day keeps the doctor away.

ပန်းသီး တစ်နေ့တစ်လုံးစား၊ ဆရာဝန်ကို ဘေးချိတ်ထား။

ဦးထိန်ဝင်း (ထွေ/အုပ်)

အကိုး ။ ။ 3000 Proverbs by Sam Phillips,

Goodwill Publishing House New Delhi,

India.

နောက်အစာအုပ်စုက ရောဂါကာကွယ်နိုင်တဲ့ ဗီတာမင်ပီဝင်တဲ့အုပ်စု၊ အသီးအရွက်ရောင်စုံ၊ အသီးအနှံမျိုးစုံကို ပြောတာ။ ဒါတွေကို နေ့စဉ် မျှတအောင် သမီးက စားတတ်ရပါမယ်။ တစ်နေ့တည်း အကုန်တော့ ဘယ်စားနိုင်မလဲ။ နွားနို့တစ်ခွက်နဲ့ ကြက်ဥတစ်လုံးပါအောင်တော့ မှန်မှန်စားသောက်ပါ။ ခန္ဓာကိုယ်ဖွံ့ဖြိုးလာရင် အရပ်လည်း ပိုထွက်လာနိုင်ပါတယ်။

ဆေးအနေနဲ့က Appeton Teen Grow ကို သောက်ကြည့်ပါ။ အလွန်အမင်းဝအောင်တော့ မစားနဲ့ပေါ့။ ပေါင်ချိန် ၁၀၀-ရောက်ရင် အရမ်းတွန်းပြီး မစားနဲ့။

၁၈ * မင်္ဂလာမောင်မယ်

ပေါ့။ အခုအနေကတော့ Under weight ဖြစ်နေပါတယ်။ အရပ် ၄-ပေ၊ ၁၀-လက်မမှာ ပေါင်ချိန် ၁၀၀-ရှိရပါမယ်။ လမ်းသွားတာ၊ ထိုင်တာတို့မှာလည်း လက်ပြင်ကို ကုန်းပြီးမသွားဘဲ ကိုယ်ကို မတ်မတ်ထားပါ။ အဝတ်အစားလည်း ပတ်လည်အစင်းတွေပါတာ မဝတ်ဘဲ ဒေါင်လိုက်အစင်းတွေ ရွေးဝတ်ပါ။ ဒါဆို အရပ်အတွက် စိတ်ညစ်တာ နည်းနည်းလျော့သွားမှာပါ။ မိဘမျိုးရိုးအရ သားသမီးမှာ ဖြစ်နိုင်တော့ သမီးက အမောက်ပါတဲ့သဘောရှိတယ်။ စိတ်မပျက်ဘဲ ကြိုးစားကြည့်ပါဦး။

ဒေါက်တာမေဝင်းအောင်ခင်

ကာတွန်းဆရာကြီး ဦးအောင်ရှိန်

အောင်ကိုဝင်း (ဆားတောင်)

တစ်ချိန်က အိုးမည်းခဲကလေးများ၊ မေဖြူခဲအတို
ကလေးများဖြင့် အိမ်ကြမ်းပြင်များ၊ နံရံများ၊ ပြတင်း
ပေါက်များ စသည်တို့တွင် အစင်းအကြောင်းများ၊
အရုပ်ကလေးများကို ရေးဆွဲခဲ့သူမှာ နောင်အခါ နာမည်
ကျော် ကာတွန်းဆရာကြီးဖြစ်လာမည့် ကာတွန်းဦးအောင်
ရှိန်၏ ငယ်စဉ်ကဘဝပင်ဖြစ်ပါသည်။

အဘွားဖြစ်သူက ထိုသို့ ညစ်ပေအောင် ရေးခြစ်
နေသောမြေးကို လိုက်လံရှိုက်နှက် ဆုံးမသော်လည်း
ဝါသနာကို မစွန့်ခဲ့။ အဘွားအလစ်တွင် အိမ်ခါးပန်း
များ၊ တံခါးပေါက်များတွင် ရေးဆွဲမြဲပင်ဖြစ်သည်။
ဤသို့သော ဝါသနာရှင်ကလေးကို အဖ ဦးမောင်ကွန်း၊

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

ဆရာကြီး ဦးအောင်ရှိန် သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်
၂၀၀၂-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ် မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်
တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါး ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး
ဦးအောင်ရှိန်သည် ၃၀-၁၀-၂၀၁၃-နေ့၊ အသက် ၈၆-
နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ရာ ဆရာကြီးကို နှမြောတသ
သောအားဖြင့် ဤဆောင်းပါးကို ပြန်လည်ဆန်းသစ်
ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာ

အမိ ဒေါ်သန်းရင်တို့က ၁၂၉၀-ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်း
လပြည့် (၂၉-၈-၁၉၂၈)နေ့တွင် ဖုသိမ်မြို့၌ မွေးဖွား
ခဲ့သည်။

ဆုငယ်ချင်းနှစ်ဦး၏ဘဝကို သရုပ်ဖော်ရေးဆွဲထားသော ဆရာကာတွန်းအောင်ရှိန်၏လက်ရာ (၂၀၀၂)

ကိုအောင်ရှိန်သည် ပုသိမ်မြို့၊ အမျိုးသားကျောင်းတွင် ၈-တန်းဖြေပြီးသည်အထိ ကျောင်းနေခဲ့သည်။ ဆရာမင်းယုဝေဖြစ်လာမည့် ကိုဝင်းမောင်နှင့် ကျောင်းနေဖက် ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီးတွင် ကိုအောင်ရှိန်သည် ကျောင်းကထွက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အင်္ဂလိပ်စာကို ကိုယ်တိုင်လေ့လာခဲ့သည်။ သူဝါသနာပါသော ပန်းချီပညာကို အချိန်ရသရွေ့ ရေးဆွဲခဲ့သည်။ လေ့လာခဲ့သည်။ ရေးဆွဲပြီး ပန်းချီလက်ရာများကို ထိုခေတ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များသို့ ပေးပို့သည်။ တစ်ကြိမ်တွင် သတင်းစုံဂျာနယ်၌ ကိုအောင်ရှိန်၏ “တိုက်ပွဲ” ဟု အမည်ပေးထားသော ကြက် ၂-ကောင်ခွပ်နေသည့် ပန်းချီသရုပ်ဖော်ပုံ ပါလာတော့၏။ ဤသည်မှာ ကိုအောင်ရှိန်၏ ကာတွန်းပန်းချီလက်ရာအစပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကိုအောင်ရှိန်သည် သူဝါသနာပါရာ ပန်းချီကာတွန်းများကို တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် ကြိုးစားရေးဆွဲလာခဲ့ရာ ကျောင်းမဂ္ဂဇင်းများတွင် သူ၏လက်ရာများ မကြာခဏ ဖော်ပြခံရသည်။ ထိုစဉ်က ပုသိမ်ခရိုင်တွင် အာဇာနည်ကျောက်တိုင် တည်ဆောက်ရန် ပန်းချီ၊ ဒီဇိုင်းဆရာများကို ဖိတ်ခေါ်၍ ကျောက်တိုင်ပုံစံ ရေးဆွဲစေခဲ့သည်။ ဤတွင် ပုသိမ်ခရိုင်တစ်ခုလုံး၌ ကိုအောင်

ပထမဆူရ ဆရာကာတွန်းအောင်ရှိန်၏ ပုသိမ်မြို့မှ အာဇာနည်ကျောက်တိုင်ပုံ

ရှိန်သည် အသက်အငယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး ကျောက်တိုင်ပုံစံ ရေးဆွဲရာတွင် ပထမဆူရကို ထူးချွန်စွာ ရရှိခဲ့ပေသည်။

၁၉၅၂-ခုနှစ်တွင် သူသည် ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ “မောင်ကိုနှင့်ညီများ နာရီဆိုင်” တွင် အရောင်းကြော်ငြာမန်နေဂျာအလုပ်ကို ၁-လလျှင် ၃၀၀/-ဖြင့် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ ကိုအောင်ရှိန်၏ ကာတွန်းလက်ရာအစွမ်းကိုသိသော ကာတွန်းဦးဖေသိန်းနှင့် ဆရာသာဂဒိုးတို့ ရောက်လာကြသည်။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင် ဆရာသာဂဒိုး၏ “ပြောရမှာခက်တယ်” ဆောင်းပါးအတွက် သရုပ်ဖော်ပုံများ ရေးဆွဲပေးရန်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သရုပ်ဖော်ပုံ ၁-ပုံ အတွက် ၃-ကျပ်ဖြင့် ၁-ပတ်လျှင် ၃-ပုံ ရေးဆွဲပေးရလေသည်။ ဤသို့ သရုပ်ဖော်ပုံ ရေးဆွဲခြင်းဖြင့် ရရှိသောငွေမှာ ပထမဆုံးဖြစ်၍ ကိုအောင်ရှိန်အတွက် အထူးဝမ်းသာအားတက်ခဲ့ရပေသည်။ ငွေကို အဓိကထားဘဲ ဝါသနာကိုသာ အရင်းခံပြီး ကြိုးစားရေးဆွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နံနက်မိုးလင်းလင်းချင်း ဆရာသာဂဒိုးရှိရာ (ဖ-ဆ-ပ-လ)တန်းလျား၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်သို့ သရုပ်ဖော်ပုံအတွက် စာမူသွားရောက်ယူရသည်။ မြို့လျှင်ဆိုင်သို့ အလုပ်ဝင်ရသည်။ နေ့လယ်ထုခင်းစားချိန်၌

ဆရာကာတွန်းအောင်ရှိန်၏ ဘဝမှတ်တမ်းလက်ရာ

ကိုအောင်ရှိန်သည် ပုသိမ်မြို့၊
အမျိုးသားကျောင်းတွင်
၈-တန်းဖြေပြီးသည်အထိ
ကျောင်းနေခဲ့သည်။
ဆရာမင်းယုဝေဖြစ်လာမည့်
ကိုဝင်းမောင်နှင့် ကျောင်းနေဖက်
ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သည်။

ဆရာကာတွန်းအောင်ရှိန်၏ ကာတွန်းဇာတ်ကောင်

သရုပ်ဖော်ပန်းချီပုံကို အချိန်မီရေးဆွဲပြီး မြန်မာ့အလင်း
သတင်းစာတိုက် (ရွှေတုံတိုင်)သို့ သွားရောက်ပေးပို့ရ
ပြန်သည်။ ပြီးမှ ထမင်းကို ကမန်းကတန်းစား၍ နာရီ
လုပ်ငန်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ရသည်။ တစ်ဖက်က
နာရီဆိုင်းတွင် အလုပ်လုပ်၍ တစ်ဖက်ကလည်း ပန်းချီ
ကို ကြိုးစားရေးဆွဲလာရာမှ ထိုစဉ်က မယ်ဗမာဖြူဖြူ
ရှိန်၊ နီနီရှိန်တို့၏ အစ်ကို ကိုရှမ်းဘိုနှင့် ဆုံမိကြသည်။
ကိုရှမ်းဘိုက သူ၏“ပေါ့ပြူလာ”အမည်ရှိ ကာတွန်း
လုံးချင်းကို စ၍ အပ်လေသည်။ ထိုကာတွန်းစာအုပ်
သည် ကာတွန်းလုံးချင်းလောက၏ အဦးဆုံးဖြစ်သည်။
ထိုစဉ်က မည်သည့်ကာတွန်းလုံးချင်းမှ မထွက်ဖူးသေး

ပေ။ ကိုအောင်ရှိန်၏ ကာတွန်းဇာတ်ကောင်များမှာ
ဖိုးရွှေယုန်၊ ကိုရွှေလိပ်နှင့် ကျီးမည်းကလေး မောင်
ဖြူဖြေး စသည်တို့ဖြစ်ကြသည်။

ကိုအောင်ရှိန်သည် ဝါသနာဗီအေရ ကာတွန်းရေး
ဆွဲခဲ့သည်။ သို့.ရေးဆွဲရာတွင် အခက်အခဲအမျိုးမျိုး
နှင့် ကြုံခဲ့ရသည်။ စားရေး၊ နေရေး၊ ဝတ်ရေးတို့တွင်
လည်း ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် ချို့တဲ့စွာ ရပ်တည်ခဲ့ရသည်။
တစ်ခါတစ်လေ ထမင်းငတ်သည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကိုအောင်ရှိန်သည် ကျောင်းသားဘဝကပင်
သူငယ်ချင်းများနှင့် ဘဝအရေး ဆွေးနွေးတိုင်ပင်တိုင်း

ဦးလူပေါနှင့် ဉာဏ်ကျယ်လေး

ဦးရှာစားနှင့် ဦးဒိန်းဒေါင်း

သုဋ္ဌဇွဲဇွဲ ဦးကပ်စေး

ဆရာကာတွန်းအောင်ရှိန်၏ ကာတွန်းဖတ်ကောင်များ

ကာတွန်းပန်းချီဆရာ ဖြစ်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ မည်သို့ပင် အခက်အခဲများရှိပါစေ။ ထိုအခက်အခဲများကို ကျော်လွှားလိုက်သည်နှင့် အောင်မြင်မှုများ ရရှိစမြဲပင် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၅၄-ခုနှစ်တွင် ဦးဘရှိနှင့်သမီးများ စာပေထုတ်ဝေရေးက ကာတွန်းလုံးချင်းထုတ်ရန် ကိုအောင်ရှိန်နှင့် စကားဆိုခဲ့ကြသည်။ ထုတ်ဝေသူက စာချုပ်ချုပ်ရန် ချိန်းဆိုခဲ့သော်လည်း ကိုအောင်ရှိန်မှာ သို့လောသို့လောဖြင့် မယုံတယုံ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ချိန်းထားသော နေရာ ရှုမဝတိုက်သို့ရောက်၍ ထုတ်ဝေသူများနှင့် လက်မှတ်ထိုး စာချုပ်ချုပ်ပြီးမှ ဝမ်းမြောက်အားတက်မိတော့သည်။

သို့ဖြင့် လုံးချင်း ၁-အုပ်လျှင် ၄၀၀၀/-ဖြင့် ၂-အုပ်စာ ၈၀၀၀/-ကို လက်ခံရခဲ့သည်။ သို့သော် စာအုပ်နာမည်ပေးရန် အခက်ကြုံကြရသည်။ နာမည်အမျိုးမျိုးပေးကြသော်လည်း မည်သူမျှ မနှစ်သက်ကြပေ။ နောက်ဆုံးတွင် “မော်ဒန်” ရေးခဲ့ချောင်း၊ “မော်ဒန်” ရေးခဲ့ချောင်း ဟူသော ရေးခဲ့ချောင်းရောင်းသူ၏ အော်သံကြောင့် “မော်ဒန်” ကာတွန်း ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ ဦးရှာစား၊ ဦးဒိန်းဒေါင်း၊ ဦးစိတ်တို၊ မျောက်ညို၊ ဦးကပ်စီး၊ စိတ်ကူးယဉ်ကဏ္ဍမှ ဖြူဖြူ စသည်တို့သည် ကိုအောင်ရှိန်၏ ကာတွန်းဖတ်ကောင်များဖြစ်ကြသည်။

ထို့ပြင် ဦးကျော်ရှိန် ဦးစီးထုတ်ဝေသော ဘားမားစတားစာစောင်တွင်လည်း “ဦးလူပေါနှင့် ဉာဏ်ကျယ်လေး” စသော ကာတွန်းဖတ်ကောင်များကို ရေးဆွဲခဲ့သည်။ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ကျော်ကြားလာခဲ့ပေပြီ။

ဆရာဦးအောင်ရှိန်၌ ဖြူဖြူ၊ နီနီ၊ မောင်ဘိုနီနှင့် မောင်ရဲအောင်နိုင်ဟူသော သားသမီးများ ထွန်းကားခဲ့သည်။ အောင်မြင်လာသော ဆရာဦးအောင်ရှိန်သည် ထိုစဉ်က ချက်ကိုစလိုဗားကီးယားနိုင်ငံလုပ် ကိုဒါ

www.burmeseclassic.com

မော်တော်ကားကို ကိုယ်တိုင်ဝယ်စီးနိုင်ခဲ့သည်။ ဇွဲလုံ့လ၊ ဝီရိယတို့ဖြင့် ကြိုးစားခဲ့သော ရလဒ်များပင် ဖြစ်သည်။ ကာတွန်းလောက၌ အအောင်မြင်ဆုံးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၁၉၈၈-ခုနှစ်တွင် ဦးအောင်ရှိန်၏ဇနီး ဒေါ်လွမ်းမူ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ယခု ဆရာကြီးဦးအောင်ရှိန်သည် ထုတ်ဝေသူ အတီး (နဂါးပျံစာပေ)နှင့်အတူ လစဉ်ထုတ် လုံးချင်း ကာတွန်းများ ရေးဆွဲလျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် သူ၏ သူငယ်ချင်း ဆရာမင်းယုဝေ အယ်ဒီတာလုပ်နေသော မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်တွင် မယ်စိတ်ကောင်း၊ မောင်စိတ်ကောင်းနှင့် အခြားသရုပ်ဖော်ဇာတ်လမ်းများကို လစဉ် ရေးဆွဲလျက်ရှိသည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည်မှာကား ၁၉၄၄-ခုနှစ် (ဂျပန်ခေတ်)၌ ဆရာမင်းယုဝေဖြစ်လာမည့် ကိုဝင်းမောင်(၈-တန်းကျောင်းသား)သည် အာရှလူလင် ကင်းထောက်(ကန်ကြီးထောင့်မြို့) လက်ရေးစာစောင်တွင် အယ်ဒီတာ လုပ်ခဲ့သည်။ ထိုလက်ရေးစာစောင်တွင် ကိုဝင်းမောင်က ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးတို့ရေးပြီး ကိုအောင်ရှိန်က ကာတွန်းရေးဆွဲခဲ့သည်။ ယခု သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး အသက် ၇၀-ကျော်အရွယ်အထိ မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်တွင် လက်တွဲပါဝင်နေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးဦးအောင်ရှိန်၏ ကာတွန်းအမြင်ကို မေးမြန်းရာ “စာပေဖတ်ရှုရာမှာ ကာတွန်းသည် အဓိက အရေးပါကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ကာတွန်းရေးသည့် အခါ အကျိုးပြုစာပေများ ထည့်သွင်းရေးသားသင့်ကြောင်း၊ ရေးသည့်အခါမှာလည်း လူငယ်မောင်မယ်များ ဖတ်ချင်အောင်၊ စိတ်ဝင်စားအောင် ရေးဆွဲပြီးမှ အကျိုးပြုစာပေများ ထည့်သွင်းသင့်ကြောင်း” ပြောကြားပေသည်။

“ဖန်းချို၊ ကာတွန်းသည် မသုံးတတ်လျှင် ဘေး၊ သုံးတတ်လျှင်ဆေး ဆိုသကဲ့သို့ လူငယ်များကလည်း

၁၃၆၀: စာ

ဆရာကာတွန်းအောင်ရှိန်၏ ကာတွန်းဇာတ်ကောင်များ

သတိမထားမိသည့် ကျေးဇူးတရား

စည်သူထက် (မအူပင်တက္ကသိုလ်)

ထိုညတွင် သမီးငယ်သည် မိခင်နှင့် စကားများကာ အိမ်မှ ခေါ်နှင့်မောနှင့် ထွက်လာခဲ့သည်။ လမ်းရောက်သောအခါ သူ၏အိတ်ထဲတွင် ပိုက်ဆံပါမလာသည်ကို သတိရသည်။ အိမ်ကိုဖုန်းဆက်ရန် ပိုက်ဆံအကြွေစေ့ပင် အလုံအလောက်မရှိတော့။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူသည် ခေါက်ဆွဲဆိုင်တစ်ခုကို ဖြတ်သွားရာတွင် ဖွေးပျံ့သည့်ရနံ့ရပြီး ရုတ်တရက် အလွန်ဗိုက်ဆာလာသည်။ ခေါက်ဆွဲတစ်ပွဲလောက် စားချင်စိတ်ဖြစ်မိသော်လည်း သူ့တွင် ပိုက်ဆံမရှိပေ။

ဆိုင်ရှင်က ကောင်တာရှေ့တွင် မဝံ့မရဲ ရပ်နေသော သူ့ကိုတွေ့ပြီး မေးသည်။

“ဟေ့ ကောင်မလေး၊ ခေါက်ဆွဲစားချင်လို့လား။”

“ဒါ...ဒါပေမဲ့ သမီးမှာ ပိုက်ဆံပါမလာဘူး” ဟု သူက ရှက်ရွံ့စွာ ပြန်ဖြေသည်။

“ရပါတယ်၊ ငါ ကျွေးပါ့မယ်။ ဝင်လာခဲ့ပါ။ ငါ တစ်ပွဲကြော်ပေးမယ်” ဟု ဆိုင်ရှင်ကပြောသည်။

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ ဆိုင်ရှင်က အငွေတထောင်းတောင်းထနေသော ခေါက်ဆွဲတစ်ပန်းကန် ယူလာပေးသည်။

သမီးငယ်က ခေါက်ဆွဲအနည်းငယ်စားပြီးသော အခါ ငိုလေသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ” ဟု ဆိုင်ရှင်က မေးသည်။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဦးလေးရဲ့ ကြင်နာမှုကို ခံစားမိလို့ပါ” ဟု သမီးငယ်က မျက်ရည်များကိုသုတ်ရင်း ဖြေသည်။

“လမ်းပေါ်က သူစိမ်းတစ်ယောက်တောင် သမီးကို ခေါက်ဆွဲတစ်ပွဲကျွေးတယ်။ အမေကတော့ သမီးနဲ့ စကားများပြီးတာနဲ့ သမီးကို အိမ်ပေါ်က မောင်းချတာပဲ။ အမေက ရက်စက်တယ်။”

ဆိုပါရှင်က သက်ပြင်းချသည်။

“ကောင်မလေး၊ ဘာလို့ ဒီလိုတွေးရတာလဲ။ ထပ်ပြီး စဉ်းစားကြည့်ပါဦး။ ငါက -မင်းကို ခေါက်ဆွဲ

ကောင်းတာကို အတုယူ၍ မကောင်းတာများကို ရှောင်ရန်ဖြစ်ကြောင်း” လည်း ပြောဆိုပေသည်။ ထို့ပြင် ကာတွန်းလောကကြီး အခွန်ရှည်တည်တံ့ဖို့၊ ကာတွန်းလောကကို အမည်းစက် မထင်ကျန်ရစ်စေဖို့၊ ကာတွန်းလောကသမားများက ပိုင်းဝန်းထိန်းသိမ်းကြည့်လျှ် ဆရာကြီး ဦးအောင်ရှိန်က မှာကြားပေသည်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်ရှိန်သည် ယခုအခါ တိုက်- ၆၊ အခန်း-၂၄၊ ဦးဝိစာရအိမ်ရာ၊ ဒဂုံမြို့နယ်တွင် သားသမီး မြေးများနှင့်အတူ ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်လျက် ရှိပေသည်။

အောင်ကိုဝင်း(ဆားတောင်)

တစ်ပွဲပဲ ကျွေးခဲ့တာတောင် မင်း ဒီလိုခံစားမိတယ်။ မင်းရဲ့အမေက မင်း အရွယ်ငယ်ငယ်လေးတည်းက မင်းကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တာလေ။ ဘာဖြစ်လို့ မင်း အမေကို ကျေးဇူးမတင်တာလဲ။ သူ့စကားကို ဘာဖြစ်လို့ နားမထောင်ရတာလဲ။”

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ သမီးငယ် အမှန်တကယ် အံ့သြသွားသည်။

“သမီး ဒီအချက်ကို ဘာလို့ မစဉ်းစားမိပါလိမ့်။ သူမိန်းတစ်ယောက်ဆီက ခေါက်ဆွဲတစ်ပွဲက သမီးကို ကျေးဇူးကြေးရှိတယ်လို့ ခံစားရတယ်။ အမေကတော့ သမီးကို ငယ်ငယ်လေးတည်းက ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့ပေမယ့် တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုး နည်းနည်းလေးတောင် မခံစားမိခဲ့ဘူး။”

အိမ်အပြန်လမ်းတွင် သမီးငယ်သည် အမေ့ကို ပြောမည့် စကားများကို ခေါင်းထဲတွင် တွေးလာခဲ့သည်။

“အမေ သမီး စိတ်မကောင်းပါဘူး။ သမီးအပြစ်ဆိုတာ သမီးသိပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါ။”

အိမ်လှေကားထစ်များအပေါ် တက်ချိန်တွင် သမီးငယ်သည် သူ၏အမေ စိုးရိမ်ပူပန်နေသည့်အသွင်နှင့် သူ့ကို နေရာအနှံ့ ရှာဖွေနေရသည့်အတွက် ပင်ပန်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သမီးငယ်ကို မြင်သည့်အခါ ညင်ညင်သာသာ ပြောသည်။

“အမေသမီးလေး၊ အထဲဝင်လာလေ။ သမီးလေး သိပ်ဆာနေမှာပေါ့။ အမေ ထမင်းချက်ထားတယ်။ အစားအသောက်တွေလည်း ပြင်ပြီးပြီ။ ပူပူနွေးနွေးလေးရှိတုန်း စားနော်။”

သမီးငယ်သည် ထပ်ပြီး မထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘဲ အမေ့ရင်ခွင်ထဲဝင်ကာ ငိုချလိုက်တော့သည်။

ဘဝတွင် ကျွန်တော်တို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော်တို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူအချို့၏ လုပ်ဆောင်ပေးမှု အသေးအမွှားလေးများကို အလွယ်တကူ အသိအမှတ်ပြု ခံစားတတ်ပါသည်။ သို့သော် ဆွေမျိုးများ (အထူးသဖြင့် မိဘများ)၏ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံမှုများကို သဘာဝပဲလေဟု မြင်မိတတ်ကြပါသည်။

မိဘတို့၏မေတ္တာနှင့် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများသည် ကျွန်တော်တို့ မွေးဖွားစဉ်ကတည်းက ရရှိသည့် တန်ဖိုးအရှိဆုံးလက်ဆောင်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

မိဘများသည် ကျွန်တော်တို့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ရသည့်အတွက် ပြန်လည်ပေးဆပ်ခြင်းရရှိရန် မျှော်လင့်ရိုး မရှိပါ။ သို့သော် မိဘများ၏ အဆုံးအစမရှိသော စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံမှုများကို ကျွန်တော်တို့က ရော အသိအမှတ်ပြုမိပါရဲ့လား။ တန်ဖိုးထားမိပါရဲ့လား။

စည်သူထက် (မအူပင်တက္ကသိုလ်)

အကိုး ။ ။ အင်တာနက်

Good taste is better than bad taste, but bad taste is better than no taste.

Arnold Bennett

အရသာကောင်းသည် အရသာဆိုးထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သည်။ သို့ရာတွင် အရသာဆိုးသည် အရသာ လုံးဝမရှိသည်ထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သည်။

အာနီးလ်ဘန်စ် (အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာ)

သူလိုလူများ

ကတိတည်သူ

မင်းယုဝေ

ထိုအခါကား ဘီစီ ၂၅၀-ခန့် အခါတည်း။

ရောမနှင့် ကာသေ့တို့ စစ်ဖြစ်ကြသဖြင့် ရောမ အာဏာပိုင်များသည် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ရဲဂျူးလပ်အား ကာသေ့နိုင်ငံကို ချီတက်တိုက်ခိုက်စေသည်။ ထိုစဉ်က ကာသေ့နိုင်ငံသည် အာဖရိကမြောက်ပိုင်းတွင် ရှိသည်။ ဗိုလ်ချုပ် ရဲဂျူးလပ်သည် ရောမတပ်တစ်တပ်ကို ဦးဆောင်လျက် ဝေးမြေရပ်ခြားသို့ စွန့်စားသွားရောက် တိုက်ခိုက်ရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ရဲဂျူးလပ်သည် ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်။ စစ်ရေးစစ်ရာတွင်လည်း ကျွမ်းကျင်သည်။ အောင်ပွဲများစွာ ရခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ရန်သူများက အလုံးအရင်းဖြင့် အားသွန်ဖိ၍ ခုခံတိုက်ခိုက်သဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ရဲဂျူးလပ်မှာ အရေးနိမ့်သွားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ရဲဂျူးလပ်၏တပ်မှာ ပျက်ပြီးလျှင် အများအပြားပင် ကျဆုံးကြသည်။ အသက်ရှင်သူတို့မှာလည်း သုံ့ပန်းဘဝသို့ ရောက်ရှိကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ရဲဂျူးလပ်ကိုယ်တိုင်ပင် သုံ့ပန်းဖြစ်သွားပေသည်။

ဤသို့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲဂျူးလပ်၏တပ်ကို အောင်နိုင်သော်လည်း ကာသေ့တို့မှာကား စိတ်မအေးနိုင်ကြပေ။ သူတို့သည် မီးကုန်ယမ်းကုန် တိုက်လိုက်ရသဖြင့် စစ်ပန်းသွားကြသည်။ နောက်ထပ်တစ်ဖန် ရောမတပ်တစ်တပ် ချီတက်လာပါမူ အနိုင်တိုက်နိုင်မည် မဟုတ်

တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် နောက်ထပ်၍ ရောမတို့ တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုမီ စစ်ပြေငြိမ်းချင်နေပေသည်။

ထို့ကြောင့် တစ်ခုသောနံနက်တွင် ကာသေ့အာဏာပိုင်အချို့သည် ဗိုလ်ချုပ်ရဲဂျူးလပ်အား ချုပ်နှောင်ထားသည့် အကျဉ်းခန်းသို့ သွားရောက်သည်။ ရဲဂျူးလပ်နှင့်တွေ့ဆုံကာ စစ်ပြေငြိမ်းရေးကိစ္စအတွက် စကားဆိုကြသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ရဲဂျူးလပ်၊ စစ်ဖြစ်တာ နှစ်နိုင်ငံလုံး မကောင်းပါဘူး။ အခုတိုက်ပွဲမှာ ခင်ဗျားတို့ ရောမတွေ အများအပြား ကျဆုံးတဲ့အပြင် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် သုံ့ပန်းဘဝ ရောက်နေပြီမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ ကာသေ့နိုင်ငံက ခင်ဗျားတို့ ရောမနဲ့ စစ်ပြေငြိမ်းချင်တယ်။”

ကာသေ့ အာဏာပိုင်တစ်ဦးက ပြောဆိုသည်။

“အခုအချိန်မှာ သည်စကား ကျုပ်ကိုလာပြောနေလို့ အချည်းနှီးပေါ့။ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သုံ့ပန်းဖြစ်နေတာ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။ ရောမက အာဏာပိုင်တွေကို ခင်ဗျားတို့ သွားပြောမှ ဖြစ်မှာပေါ့။”

ရဲဂျူးလပ်က ပြန်ပြောသည်။

“ရောမကို ကျုပ်တို့သွားလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ နောက်ပြီး ကျုပ်တို့ပြောစကားကိုလည်း ရောမက ယုံကြည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားကိုပဲ ရောမကိုလွှတ်ပြီး စစ်ပြေငြိမ်းဖို့ ပြောစေချင်ပါတယ်။”

အို-ခင်ဗျားပြန်ရင် ကာသေ့တွေက
ခင်ဗျားကို ချမ်းသာပေးမတဲ့လား၊
သတ်ပစ်တော့မှာပေါ့။

ဒါကတော့ မတတ်နိုင်ဘူးဗျာ။

ကျုပ်နိုင်ငံအတွက်

ကျုပ် ဆောင်ရွက်ပြီးပြီပဲ။

“ကျုပ်ကို စစ်ပြေငြိမ်းစကား ပြောခိုင်းလို့ ဖြစ်နိုင်ပါ
မလား။ ခင်ဗျားတို့ စစ်ရှုံးတော့မယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိနေ
ပြီဟာပဲ။ အခု ကျုပ်တပ်ကို ခင်ဗျားတို့အောင်နိုင်ပေမဲ့
နောက်ထပ်ချီတက်လာမယ့် ရောမတပ်ကို ခင်ဗျားတို့
မခုခံနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ ကျုပ် အကဲခတ်မိနေပြီ။ ဒီလို
အခြေအနေမျိုးမှာ ကျုပ်နိုင်ငံကို ကျုပ်က စစ်ပြေငြိမ်း
ဖို့ သွေးဆောင်ပြောရမတဲ့လား၊ ဝေးပါသေးတယ်
ဗျာ။”

“ခင်ဗျားနိုင်ငံကို စစ်ပြေငြိမ်းဖို့ မပြောချင်နေပါ။
တစ်ခုပဲ ပြောပေးပါ။ ဒါကလည်း အမှန်အတိုင်းပြော

တာပဲ။ ကျုပ်တို့တိုက်လို့ ခင်ဗျားရဲ့တပ်ပျက်သွားတာ
ကို ရောမက မသိသေးဘူး။ အဲဒါ ခင်ဗျားရဲ့တပ်
ပျက်သွားကြောင်း၊ ခင်ဗျားရဲ့ဘော်တွေ ဘယ်ရွေ့ဘယ်
မျှ ကျဆုံးသွားကြောင်း၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် သုံ့ပန်းဖြစ်
နေကြောင်း အမှန်အတိုင်းပြောပြပြီး ကျုပ်တို့က စစ်
ပြေငြိမ်းလိုကြောင်း ပြောပြပါ။ ဒီအခါ ရောမက
စစ်ပြေငြိမ်းလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်တို့ထင်ပါတယ်။”

“ဒီအကြောင်းလောက်တော့ ကျုပ် ပြောပေးနိုင်ပါ
တယ်။”

“တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ခင်ဗျား ကတိပေးရမယ်။
ပေးတဲ့အတိုင်းလည်း တည်အောင်စောင့်ထိန်းရ
မယ်။”

“ဘာကတိလဲ။”

“စောစောက ကျုပ်တို့ပြောတဲ့အတိုင်း ခင်ဗျားတပ်
ပျက်ကြောင်း၊ ခင်ဗျားရဲ့ဘော်တွေ အများအပြားကျဆုံး
ကြောင်း၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် သုံ့ပန်းဘဝရောက်နေ
ကြောင်း၊ ကျုပ်တို့က စစ်ပြေငြိမ်းချင်ကြောင်း ပြောပြ
ရမယ်။”

“ကောင်းပြီ၊ ဒီအကြောင်းကို ပြောပြဖို့ ကျုပ်
ကတိပေးပါတယ်။”

“နောက်ထပ်လည်း ကတိတစ်ခု ထပ်ပေးရဦးမယ်။”

“ဘာကတိလဲ။”

“ခင်ဗျားပြောပြလို့ ရောမက ကျုပ်တို့ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံပြီး စစ်ပြေငြိမ်းမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားဒီကို ပြန်လာဖို့မလိုတော့ဘူး။ သုံ့ပန်းအဖြစ်က လွတ်ငြိမ်းသွားပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်မခံဘဲ ရောမက စစ်ဆက်တိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားကျုပ်တို့နိုင်ငံကို ပြန်လာရမယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ သုံ့ပန်းအဖြစ် ပြန်လည်နေထိုင်ရမယ်။”

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ် လက်ခံပါတယ်၊ ကျုပ် ကတိပေးပါတယ်။”

သို့ဖြင့် ကာသေ့အာဏာပိုင်တို့သည် ဗိုလ်ချုပ်ရဲကျူးလပ်အား သုံ့ပန်းအဖြစ်မှ လွှတ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ရောမသို့ပြန်နိုင်ရန် သဘောတူစဉ်ပေးလိုက်လေသည်။

ရောမသို့ ဗိုလ်ချုပ်ရဲကျူးလပ် ပြန်ရောက်လာသောအခါ ရောမအာဏာပိုင်များနှင့်တကွ သူ၏ ဇနီးသားသမီးများ၊ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆီးကြိုတွေ့ဆုံကြသည်။

သူတို့သည် ရဲကျူးလပ်တို့နှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေသည်ဖြစ်ရာ သတင်းတစ်စုံတစ်ရာ မရရှိခဲ့။ ယခု ရဲကျူးလပ်ရောက်လာသောအခါမှ အကျိုးအကြောင်းသိရလေတော့သည်။

ရဲကျူးလပ်သည် ရောမအာဏာပိုင်တို့အား သူတပ်ပျက်ပုံနှင့် သူတပ်သားများ အများအပြား ကျဆုံးပုံအဖြစ်မှန်ကို ပြောပြသည်။ ထိုနောက် ကာသေ့တို့က စစ်ပြေငြိမ်းလိုကြောင်း ပြောခိုင်းသဖြင့် လာပြောရပုံအကြောင်းစုံကိုလည်း ပြောပြသည်။ ဤတွင် အာဏာပိုင်တစ်ဦးက -

“ဘယ်လိုလဲ ဗိုလ်ချုပ်ရဲကျူးလပ်ရဲ့၊ ရောမက ကာသေ့တွေအလိုကျ စစ်ပြေငြိမ်းဖို့ ခင်ဗျားတိုက်တွန်းရအောင် လာတာလား” ဟု မေးမြန်းသည်။

ထိုအခါ ရဲကျူးလပ်က “ရောမက စစ်ပြေငြိမ်းဖို့ မဟုတ်ဘူး။ စစ်ဆက်တိုက်ဖို့ တိုက်တွန်းရအောင် ကျုပ်လာပြောတာပဲ။ ကျုပ်တပ်ပျက်တဲ့ သတင်းအစအနရပြီး ရောမက အားလျှော့ပြီး စစ်ပြေငြိမ်းလိုက်မှာ စိုးလို့ စစ်မပြေငြိမ်းဖို့ ကျုပ် လာပြောတာပဲ။ ကျုပ်တပ်ပျက်တာ အမှန်ပဲ၊ ကျုပ်ရဲဘော်တွေ အများအပြားကျဆုံးတာ အမှန်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကာသေ့တွေ စစ်ပန်းနေပြီ။ ဒါကြောင့် စစ်ပြေငြိမ်းချင်နေတာ။ အဲဒါ အချိန်မဆိုင်းဘဲ နောက်ထပ် ရောမ တပ်တစ်တပ်လွှတ်ပြီး ချီတက်တိုက်ခိုက်ပါ။ ကျုပ်တို့ မုချအနိုင်ရမှာပဲ။”

“ကောင်းပါလေဗျာ၊ အခုလို အခြေအနေမှန်သိပြီး ခင်ဗျားရဲ့ မှန်ကန်တဲ့ညွှန်ပြမှုကိုရတာ ကျုပ်တို့ ရောမတွေအဖို့ အခွင့်ကောင်းပဲ။ တစ်ခုတော့ ကျုပ်တို့ တောင်းပန်ချင်ပါတယ်။ နောက်ထပ်လွှတ်မယ့်တပ်ကို ဗိုလ်ချုပ်ရဲကျူးလပ်ပဲ ဦးဆောင်ဖို့ ကျုပ်တို့အားလုံး တိုက်တွန်းပါတယ်။”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ နောက်ထပ်လွှတ်မယ့်တပ်ကို ကျုပ် ဦးဆောင်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခွင့်မသာတော့ပါဘူး။ ရောမက စစ်မပြေငြိမ်းဘူးဆိုရင် ကာသေ့က ကျုပ်ကို သုံ့ပန်းအဖြစ်က မလွှတ်ဘူး။ သူတို့ရဲ့ သုံ့ပန်းစခန်းကို ချက်ချင်း ပြန်ခဲ့ရမယ်တဲ့။ ကျုပ်ကလည်း ကတိပြုခဲ့တော့ ကတိအတိုင်း ပြန်ရမှာပဲ။”

“အို ခင်ဗျားပြန်ရင် ကာသေ့တွေက ခင်ဗျားကို ချမ်းသာပေးမတဲ့လား၊ သတ်ပစ်တော့မှာပေါ့။”

“ဒါကတော့ မတတ်နိုင်ဘူးဗျာ။ ကျုပ်နိုင်ငံအတွက် ကျုပ် ဆောင်ရွက်ပြီးပြီပဲ။ ကတိအတိုင်း ရန်သူ့လက်ထဲကို ကျုပ် ပြန်ရုံပေါ့။”

အာဏာပိုင်များနှင့်တကွ ဇနီး သားသမီးများ၊ ဆွေမျိုး မိတ်သဟာများက ရဲကျူးလပ်အား ရန်သူ့လက်သို့ ပြန်မသွားရန် အမျိုးမျိုးပြောဆိုတားမြစ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ရဲကျူးလပ်က လက်မခံ၊ ထားရှိပြီးကတိကို အပျက်မခံနိုင်ပါဟုဆိုကာ တားမြစ်ချက်များကို ငြင်းပယ်ခဲ့လေသည်။

နောက်ဆုံး၌ သူသည် အားလုံးကို ချစ်ခင်စွာ နှုတ်ဆက်သည်။ အာဏာပိုင်များနှင့် မိတ်ဆွေများက မျက်ရည်စမ်းစမ်းဖြင့် ပြန်လည်နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ဇနီးသားသမီးများကလည်း ရှိကြီးတင် ငိုကြွေးကြသည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးက “ရဲကျူးလပ်ရေ၊ ခင်ဗျားအကြောင်း ရောမပြည်သူတွေကို ကျုပ်တို့ သေသေချာချာ ပြန်ပြောပြရမယ်။ ဒါမှ ရောမလူမျိုးတွေ သားစဉ်မြေးဆက် ခင်ဗျားရဲ့ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိကြမှာ။ ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို အတုယူနိုင်မှာ။ ကမ္ဘာကျေသော်လည်း ခင်ဗျားအမည်ဟာ ဥဒါန်းမကျေပါဘူးဗျာ” ဟူ၍ လှိုက်လှဲစွာ ပြောဆိုလေသည်။

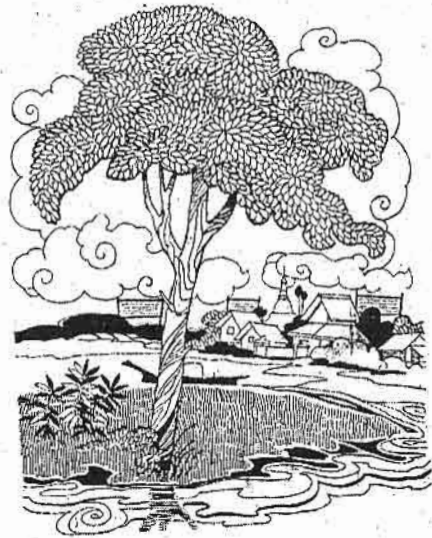
ရဲကျူးလပ်သည် ကတိအတိုင်းပင် ရန်သူ့လက်သို့ တည်ငြိမ်စွာ ပြန်လာခဲ့သည်။ ရဲကျူးလပ် ကာသေ့သို့ ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီပင် ရောမတပ်များကလည်း ကာသေ့နိုင်ငံသို့ ချီတက်လာကြသည်။

ကာသေ့တို့သည် ရောမတို့ စစ်မပြေငြိမ်းဘဲ ချီတက်လာကြောင်း ကြားသိရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရဲကျူးလပ်ကို အမျိုးမျိုး ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကာ ရက်စက်စွာ သတ်ပစ်လိုက်ကြလေသည်။

ရဲကျူးလပ်အသတ်ခံရပြီး မကြာမီပင် ကာသေ့နိုင်ငံသည်လည်း ရောမတပ်တို့၏ ပြင်းထန်စွာ ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရကာ မရှုမလှ ကျဆုံးသွားလေသည်။

ရဲကျူးလပ်ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပေပြီ။ သို့ရာတွင် သူ့ဂုဏ်သတင်းသည် ယခု

ကျေးဇူးကမ္ဘာ

ဤကမ္ဘာ၏၊ မြေလွှာထိုထို
မြေကိုနင်းမိ၊ ကျေးဇူးရှိ၏။

ဤကမ္ဘာ၏၊ ရေလွှာထိုထို
ရေကိုသောက်မိ၊ ကျေးဇူးရှိ၏။

ဤကမ္ဘာ၏၊ လေလွှာထိုထို
လေကိုရှူမိ၊ ကျေးဇူးရှိ၏။

ကျေးဇူးကျေးဇူး၊ အထူးထူးကို
ကျေးဇူးမကန်း၊ ဆပ်မစွမ်းလည်း
မှတ်တမ်းရင်မှာ၊ ရေးထိုးပါသည်
မေတ္တာပို့သ၊ အနန္တ။

မောင်နန်းထက် (ဟင်္သာတ)

တိုင် ရောမတွင်သာမက ကမ္ဘာအနှံ့ သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်လျက် ရှိနေပေသည်။

မင်းယုဝေ

(မင်းယုဝေ၏ ‘သူလိုလူများ’စာအုပ်မှ ပြန်လည်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။)

ပြိုင်ပွဲအမှတ်စဉ် (၂၈၁)

ဆန်းစစ်ခါနွေ

ပြိုင်ပွဲအမှတ်စဉ် ၂၈၁-ဖြစ်သော “ဆန်းစစ်ခါနွေ” စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲသို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ စာစီစာကုံး ၇၃-ပုဒ် ရောက်ရှိလာပါသည်။

ယှဉ်ပြိုင်သူအားလုံးလိုလိုပင် ဆန်းစစ်ခါနွေ၏ သာယာပုံကို ကြိုးစားဖွဲ့နွဲ့ရေးသားထားကြသည်မှာ အားတက်ဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

ထိုအထဲမှ အကောင်းဆုံးဆုရ စာစီစာကုံးအဖြစ် မနုလိုင်ဝင်း၏ စာစီစာကုံးကို အဖွဲ့က ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။

အဖွဲ့က “ယခုရွေးချယ်လိုက်သော စာစီစာကုံးသည် (က) ခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ရေးသားနိုင်သည်။ (ခ) ဆန်းစစ်ခါနွေ၏ သာယာလှပပုံကို ပေါ်လွင်အောင် သရုပ်ဖော်ရေးဖွဲ့နိုင်သည်။ (ဂ) ထိုသို့ ရေးဖွဲ့ရာ၌ ဆန်းစစ်ခါနွေ၌ တွေ့ရသော သစ်ပင်ပန်းမန် တောတောင်ရေမြေတို့၏ သဘာဝအလှ၊ ကာယဉာဏလုပ်သားများ၏ လုပ်အားအလှ၊ ဗုဒ္ဓ

စာစီစာကုံးများကို လက်ရွေးစင်အဖြစ် သတ်မှတ်၍ တစ်ဦးလျှင် ၃၀၀၀/-စီ ချီးမြှင့်ပါသည်။ နယ်မှဆုရရှိသူများအတွက် ဆုငွေများကို စာတိုက်မှတစ်ဆင့်ပေးပို့ပါသည်။

- မသီတာနွယ်၊ နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(ခွဲ)၊ ဆားထုံး။
- မစုနှင်းဝေ၊ ဒသမတန်း၊ အ-ထ-က(၁)၊ ရေနံချောင်း။
- မနိုင်နိုင်ထက်၊ နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(၂)၊ တောင်တွင်းကြီး။
- မမြူးသန္တာအောင်၊ နဝမတန်း(ခ)၊ အ-ထ-က(၁)၊ ဗန်းမော်မြို့။
- မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း၊ နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(၁)၊ ဗန်းမော်မြို့။

မင်္ဂလာမောင်မယ်

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

(ဆုငွေ ၁၀၀၀၀/-ချီးမြှင့်မည်။)

ဘာသာပြန်မာလူမျိုးတို့၏ ကုသိုလ်အလှတို့ကို သရုပ်ဖော်အောင် ခံစားရေးဖွဲ့တင်ပြနိုင်သည်။ (ဃ) စီစဉ်တင်ပြပုံကောင်းသည်။ (င) အရေးအသားကောင်းသည်” ဟူ၍ မှတ်ချက်ချပါသည်။

မနုလိုင်ဝင်းသည် အ-ထ-က(ခွဲ)၊ ဆားထုံး၊ ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်မှ နဝမတန်း(က)ကျောင်းသူ ဖြစ်သည်။ မြန်မာစာပြဆရာမှာ ဦးတင်ကျော်ထွန်း ဖြစ်သည်။

လက်ရွေးစင်စာစီစာကုံး

ယှဉ်ပြိုင်ကြသူများထဲမှ အကောင်းဆုံးဆုမရသော်လည်း ကောင်းမွန်သဖြင့် အောက်ပါ ၅-ဦး၏

၂၈၄။ မိုးဦးရာသီ မြန်မာပြည်

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရမည်။ အကောင်းဆုံးဆုရစာစီစာကုံးကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။)

၂၈၅။ ၁၉-စူလိုင် မမေ့နိုင်

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရမည်။ အကောင်းဆုံးဆုရစာစီစာကုံးကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။)

အယ်ဒီတာ

အကောင်းဆုံးဆုရတစ်စုံကုံး

ဆန်းစစ်နေ့

မနုလိုင်ဝင်း

မွေးပျံ့သင်းကြိုင်သော သရဖီပန်းရနံ့နှင့်အတူ သာယာချိုအေးစွာ တွန့်ကျိုးသော ဥဩငှက်၏တေးသံကို စတင်ကြားရချေပြီ။ စောင်လေရှူးတို့သည်လည်း ဟိုဝှေ့သည်ဝှေ့ဖြင့် ဦးတည်ရာမဲ့ တိုက်ခတ်စပြုလာပါသည်။ သစ်ပင်၊ ငန်းပင်တို့တွင် အညှာမခိုင်တခိုင်ဖြင့် တွဲခိုနေသော ရွက်ဝါတို့သည်လည်း လေရှူးတိုက်ခတ်သောကြောင့် ကြွေလွင့်စပြုလေပြီ။ မိုးသားကင်းစင်သော တိမ်ပြာများကို နောက်ခံထားလျက် အရွက်မဲ့သော စိန်ပန်းနှင့် တရုတ်စကားပန်းတို့၏ ဖြူ၊ နီ၊ ဝါ အဖူးအပွင့်များသည် နွေဦး၏အလှကို ခြယ်သနေကြပါသည်။ သစ်လွင်လှပသော နွေဦး၏ ကန့်လန့်ကာ စတင်ဖွင့်ချေပြီ။

နွေဦးရာသီကား ဆောင်းနှင့်ရောထွေးလျက် ရှိပေသည်။ နံနက်ခင်းတွင် ချမ်းအေးပြီး သစ်ရွက်ကလေးများပေါ်တွင် ဝင်းလက်၍ ပုလဲအသွင်၊ ရွှေအသွင် လှပနေသော နှင်းစက်၊ နှင်းဥကလေးများကိုလည်း တွေ့မြင်ရပါသည်။ သို့သော်လည်း ရောင်ခြည်တစ်ထောင်အလင်းဆောင်သော နေမင်းနီနီ ပေါ်ထွက်လာသောအခါတွင် အအေးဓာတ်နှင့် ငွေရောင်နှင်းစက်၊ နှင်းပေါက်တို့သည် ပျောက်ကွယ်လွင့်ပြယ်သွားတော့သည်။

နွေဦး၏စေတမန် လေရှူးလေးများသည် ဟိုမှသည်မှ ဦးတည်ရာမဲ့ တိုက်ခတ်နေပါသည်။ လေရှူး

လေးများနှင့်အတူ မြစ်မီးရောင်အသွင်မှ ရွှေဝါရောင်အသွင်သို့ ပြောင်းလာသော ရော်ရွက်ဝါတို့သည် မြေပြင်သို့ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေကျနေပါသည်။ ဝေပြီးလျှင် ကြွေရမည်ဟူသော သင်္ခါရသဘောတရားကို ရော်ရွက်ဝါတို့က ထင်သာမြင်သာအောင် ဖော်ပြနေပါသည်။ ရော်ရွက်ဝါတို့သည် မိမိတို့နေခဲ့သော အပင်တို့အား ရိုးတံများဖြင့်သာ အကျည်းတန်စွာ ထားခဲ့သည်မဟုတ်။ ကိုယ်ပွားဖြစ်သော ပုရစ်ဖူးကလေးများကို မွေးဖွားပေးခဲ့သည်။ ရွက်ဟောင်းကြွေ၍ ရွက်သစ်ဝေသည့် သဘောတရားပင် မဟုတ်ပါလော။

လှပသော ပန်းမျိုးစုံတို့၏ ဝတ်ရည်များကို ပျား၊ ပိတုန်းကလေးများနှင့် အရောင်အသွေးစုံလင်သော လိပ်ပြာငယ်တို့က စုပ်ယူနေကြပါသည်။ ရွှေလိပ်ပြာကလေးများ တောင်ပံယှက်နေကြပုံနှင့် တောတောင်တစ်ခွင်တွင် ပင်မြင့်ထက်၌ ငှက်ငယ်မောင်နှံ နှစ်ကိုယ်တူယှဉ်ကာ ချစ်တေးသီဆိုနေကြပုံမှာ ဖော်ကွဲသူများအဖို့ လွမ်းစရာ၊ ဆွေးစရာမြင်ကွင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

နွေဦးရာသီတွင် တောတောင်ရေမြေအားလုံးသည် သာယာလှပနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကာဠဒါယီမထေရ်မြတ်သည် နွေတပေါင်း၏ သာယာပုံကို ဂါထာခြောက်ဆယ်ဖြင့် စီခြယ်၍ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို ကပိလဝတ်ပြည်သို့ကြွရန် ပင့်ဖိတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါတွင်မှ မြတ်စွာဘုရားက သဘောတူခဲ့ပါသည်။ ဤသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည်ပင်လျှင် နွေဦးအလှကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရသည်။

ဆန်းစစ်နေဖြစ်သော တပေါင်းလအချိန်အခါတွင် ထန်းတက်သမားတို့သည် ရင်းထောင်၊ ရင်းဆွဲ၊ ဓား၊ နှီး၊ ကလိုင်း၊ မြူအိုးများကို ယူဆောင်ကာ ထန်းတောသို့ သွားကြပါသည်။ ထန်းတောရှိ ထန်းပင်များတွင် ထန်းပွင့်၊ ထန်းခိုင်တို့ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ထွက်ပေါ်နေသည်ကို မြင်ရသကဲ့သို့ ထန်းတက်သမားတို့၏ အစွမ်းပကားကိုလည်း မြင်တွေ့ရပါသည်။ သဘာဝအလှကို ခံစားတတ်သူတိုင်း ထန်းတက်သမားတို့၏ဘဝကိုလည်း ခံစားတွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝန်ကြီးပဒေသရာဇာက -

“ရင်းထောင်ရင်းဆွဲ၊ ဆောင်မြဲအိုးလွယ်ကာ၊

ဓားနှီးထက်စွာ၊ ခါးမှာချပ်လျက်၊

ထန်းပွင့်ထန်းခိုင်၊ ရှုန်းမြိုင်မြိုင်၊

ကလိုင်သာလွယ်လို့ တက်သည်နှင့်လေး”

ဟု ထန်းပွင့်ထန်းခိုင်မြိုင်သည့် နွေဦးအခါတွင် တွေ့ရသော ထန်းတက်သမားတို့၏ ဘဝကဗျာကို ရေးဖွဲ့ခဲ့ပါသည်။

အာကာတစ်ခွင်တွင်လည်း နွေသရုပ်၊ နွေပန်းချီကို ခြယ်သည့်နှယ် တိမ်မင်းလွင်တို့သည် တိမ်အလှသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပလျက်ရှိပါသည်။ ထို့အပြင် သရဖီပန်းတို့ကလည်း တလိုင်လိုင်၊ သင်္ဃန်းကလေးများကလည်း ဖွေးဖွေးလှုပ် ပွင့်နေကြပါသည်။ ဇွယ်တော်ပန်းပြာပြာနှင့် ဝိတောက်ပန်းဝါဝါတို့ကလည်း အပြိုင်အဆိုင် ဖူးပွင့်နေကြပါသည်။ သန္တာကျောက်ကဲ့သို့ နီမြန်းသော အညွန့်၊ အဖူးလေးများနှင့် အင်ကြင်းပန်းတို့သည် နွေဦး၏အလှကို ဖြည့်စွက်ပေးနေပါသည်။

“ရှစ်ခွင်တိုင်း၊ မှုန်မှိုင်းတဲ့ပတ်လည်၊

သရင်ကြွင်းငယ်နှင့်၊ အင်ကြင်းသန္တာညွန့်ငယ်တို့

ဖူးကွန့်ကိုက်စည်”

ဟူ၍ပင် စာဆိုတစ်ဦးက ကဗျာဖွဲ့ဆိုခဲ့ပါသည်။

ရှုမျှော်၍ မဆုံးနိုင်သော ရေပြင်တို့၏အလှကိုလည်း ကြည့်ရှုရပေမည်။ နွေဦးအခါသည် ရေကျချိန်

ဖြစ်သောကြောင့် မြစ်ချောင်းများတွင် ရေနည်းလာပြီး သဲသောင်အချို့ ဖြစ်ပေါ်လာပေသည်။ သဲသောင်စပ်တွင် ဟင်္သာမောင်နှံ တောင်ပံယှက်ကာ ချစ်တေးသီဆိုနေပြီး စင်ရော်မောင်နှံသည်လည်း မြူးထူးပျံသန်းနေကြသည်။ ကြိုးကြာ၊ ချိုင်း၊ ရေဘဲ၊ စစ်စလီ၊ မယ်ညိုစသည့် ငှက်များ ကျက်စားပျော်ပါးနေသည်မှာ နွေဦး၏ အလှတစ်ကွက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

နွေဦးအချိန်အခါသည် တောရောမြို့ပါမကျန် အလှကျက်သရေကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်။ ဤအချိန်တွင် တောင်သူလယ်သမားကြီးများသည် လယ်ယာရိတ်သိမ်းပြီးချိန်၊ သီးနှံရောင်းချပြီးချိန်ဖြစ်၍ ငွေရွှင်ကြသောကြောင့် အလှူပွဲ၊ ဘုရားပွဲများ မပြတ်မလပ် ရှိနေပါသည်။ ကျောင်းပိတ်ပြီးဖြစ်၍ မိဘများက ရင်သွေးရတနာသားငယ်လေးများကို ရှင်သာမဏေအဖြစ် သွတ်သွင်းချီးမြှောက်ကြသည်။ ရှင်ပြုပွဲများကို မြိမ့်မြိမ့်သဲသဲ ပြုလုပ်ကျင်းပကြပါသည်။ ထိုမျှမက ‘တပေါင်းပွဲတော်’ ဖြစ်သော ‘သဲပုံစေတီ’ ပွဲတော်ကို နွေဦးအခါ သမယတွင် တောရောမြို့ပါ စည်စည်ကားကား ကျင်းပကြပါသည်။ တပေါင်းပွဲတော်ကား နွေဦး၏ သဘာဝပွဲတော်တစ်ခုပင်တည်း။

မနက်ခင်း မလင်းတလင်း အလင်းရောင်အောက် တသွင်သွင်စီးဆင်းနေသော မြစ်ချောင်းများတွင် ကိုတံငါသည် လှေယာဉ်စီး၍ ငါးဖမ်းနေပါသည်။ ကိုတံငါသည် ရေမျက်နှာပြင်သို့ ဆန်တက်လာသော ငါးကြင်း၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတွေ၊ ငါးလုံး၊ ငါးတန်တို့ကို ဝမ်းရေးအတွက် အမိအရ ဖမ်းနေပါသည်။ ကိုတံငါသည် ဝမ်းရေးအတွက် မအားလပ်သောကြောင့် သဲသောင်ပြင်တွင် ငှက်ငယ်မောင်နှံ တောင်ပံယှက်၍ ချစ်တေးသီဆိုနေသည်ကိုလည်း မခံစားနိုင်ပါ။ ရက်မြိုင်တွင်း တောလုံးလင်းနေသည်ကိုလည်း ဂရုမပြုနိုင်ပါ။ ပုရစ်ဖူးကလေးများ ထွက်ပေါ်လာ၍ နွေဦး၏ အားသင်္ခါမာန်သစ်တို့နှင့်အတူ လှပနေသည်ကိုလည်း မကြည့်ရှု

နိုင်ပါ။ ကိုတံငါသည် သဘာဝအလှကို ခံစားနိုင်ရေး ထက် မိမိဝမ်းရေးအတွက် ကြိုးပမ်းနေရသော ဘဝ သမားတစ်ဦးပင် မဟုတ်ပါလော။

လှပသော ဆန်းစစ်နေ့သည် မြန်မာ့သမိုင်းကို လည်း မှတ်တိုင်စိုက်ထူပေးနိုင်သော ရာသီပင်ဖြစ်ပါ သည်။ သမိုင်းစိုက်ထူသောနေ့သည်ကား မတ်လ ၂၇-ရက်နေ့၊ တော်လှန်ရေးနေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာတော်လှန်ရေးတပ်သားတို့သည် ပင်လုံးပွင့်နေ သော လက်ပံနီနီ၊ အင်ကြင်းနီနီ၊ ပေါက်ပန်းနီနီတို့ အောက်တွင် ကြယ်နီလက်ပတ်ကို ဝတ်ဆင်ကာ ရဲရဲ နီသော သွေးတို့ဖြင့် ဖက်ဆစ်တို့ကို တော်လှန်တိုက် ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ နွေဦးသည်ကား လက်ပံတို့၏အပွင့် ကို နီစေသကဲ့သို့ မြန်မာမျိုးချစ်လူငယ်တို့၏ သွေးကို လည်း နီစေခဲ့ပါသည်။

နွေဦးအချိန်အခါသည် ကျောင်းပိတ်ချိန်ဖြစ်သော ကြောင့် ကျောင်းသားတို့သည် မိမိတို့လုပ်ကိုင်မည့် လုပ်ငန်းများကို အစီအစဉ် ရေးဆွဲကြပါသည်။ အား လပ်ချိန်တွင် မိဘကို ကူညီခြင်း၊ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေး အတွက် အားကစားလုပ်ခြင်း၊ အသိပညာဗဟုသုတ ရရှိရန် စာအုပ်စာပေများ ဖတ်ရှုခြင်း၊ လူမှုကူညီရေး အသင်းတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခြင်း စသည့်လုပ်ငန်းများကို ကျောင်းသားလူငယ်တို့သည် ကျောင်းပိတ်ချိန် နွေဦး အခါသမယတွင် လုပ်ဆောင်ကြပါသည်။ ကျောင်း သားလူငယ်တို့အား အမွန်မြတ်ဆုံးလုပ်ငန်းများကို လုပ် ဆောင်စေသော နွေဦးပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဆန်းစစ်နေ့ဖြစ်သော နွေဦးသည်ကား တောလည်း သာယာ၏။ တောင်လည်းသာယာ၏။ ရေလွှာမြစ်ပြင် နှင့် တိမ်ညိုမိလ္လာ၊ တိမ်ရှုကာတို့၏အလှ၊ ငှက်ငယ် မောင်နှံ ချစ်တေးသီဆိုနေပုံ အလှတို့ကလည်း ရှု၍ ဆုံး။ တပေါင်းပွဲတော်ဖြစ်သော သံပုံစေတီပွဲတော် ကလည်း ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းလိုက်ပါဘိ။ ပုရစ်ဖူး ကလေးများ ဝေဝေဆာဆာ ပေါ်ထွက်နေပုံမှာလည်း

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

(ဆုငွေ ၁၀၀၀/- ချီးမြှင့်သည်။)

- ၁။ ၇-တန်း၊ ၈-တန်း၊ ၉-တန်း၊ ၁၀-တန်း ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ ပါဝင်ရေးသား ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိသည်။
- ၂။ ပေးထားသော ခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ရေးသားယှဉ်ပြိုင် ရမည်။ ကျောင်းသုံးမလာစာရွက်ဖြင့် ၃-မျက်နှာမှ ၅-မျက်နှာအထိ ရေးရမည်။ မင်ဖြင့် စာမျက်နှာတစ် ဖက်တည်းသာရေးရမည်။ မိမိကိုယ်ပိုင်ရေးသားသော စာစီစာကုံးဖြစ်ရမည်။ ထုတ်ဝေပြီး စာစီစာကုံးစာအုပ် များ၌ ပါရှိသော စာစီစာကုံးနှင့် အခြားပုံနှိပ်ဖော်ပြပြီး စာစီစာကုံးများကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြစ်စေ၊ အစ အဆုံးဖြစ်စေ ကူးယူရေးသား ပေးပို့ခြင်းမပြုရ။ ကိုယ်ပိုင်ရေးသားချက်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံချက်ရေးသား ပူးတွဲပေးပို့ရမည်။
- ၃။ ကျောင်းလိပ်စာအပြည့်အစုံ၊ နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ နှင့် အတန်း၊ အသက်တို့ကိုပါ ဖော်ပြရမည်။
- ၄။ သက်ဆိုင်ရာ မြန်မာစာဆရာ၏ မိမိအတန်းသားဖြစ် ကြောင်းနှင့် မိမိတပည့် ကိုယ်ပိုင်ရေးသားသော စာစီစာကုံးဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံချက် ပူးတွဲပေးပို့ ရမည်။
- ၅။ အချိန်ပီပေးပို့သော စာစီစာကုံးများထဲမှ အကောင်း ဆုံးတစ်ပုဒ်ကို အဖွဲ့ကရွေးချယ်၍ “မင်္ဂလာမောင် မယ်” စာစောင်တွင် ဖော်ပြမည်။
- ၆။ ကန့်သတ်ထားသော နေ့ရက်မတိုင်မီ ပေးပို့ရမည်။
- ၇။ ပြိုင်ပွဲဝင်စာစီစာကုံးများသည် အောက်ပါလိပ်စာအ တိုင်း ပေးပို့ရမည်။

အကဲဖြတ်အဖွဲ့

မင်္ဂလာမောင်မယ်(စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ)

ရှုချင့်စဖွယ်။ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ကုသိုလ်ဒါနအလှတို့ ကိုလည်း တွေ့မြင်ရပါသည်။ ဆန်းစစ်နေ့တွင် မျိုး ဆက်သစ်အနာဂတ်လူငယ်တို့အား အားသစ်၊ မာန်သစ် တို့ကိုလည်း မွေးဖွားပေးပါသည်။ ဘို့ဆိုလျှင် လူသား တို့အား သဘာဝအလှ၊ လုပ်အားအလှ၊ ကုသိုလ်အလှ တို့ကို ခံစားစေသော ဆန်းစစ်နေ့သည် အသာယာဆုံး သော အချိန်အခါတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

မနုလှိုင်ဝင်း

နဝမတန်း(က)၊ ဆားထုံး အ-ထ-က(ခွဲ)၊

ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်။

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၃၃

သင်္ဃာတိ

ရှိန်မင်းကို

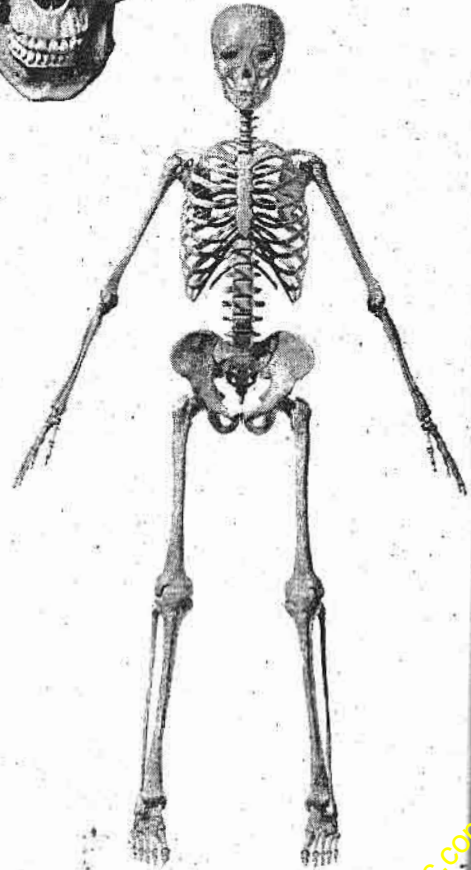
အရိုးများမရှိလျှင် ခန္ဓာကိုယ် ရပ်တည်နိုင်၊ မရပ်တည်နိုင် သိပါစ

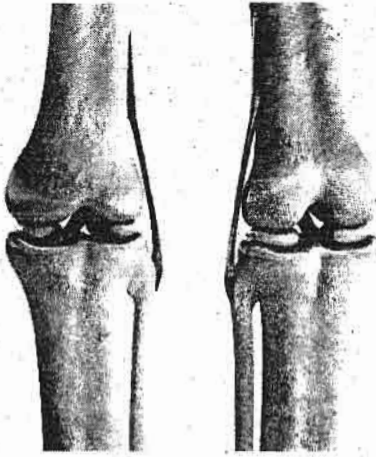
သင်၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် အရိုးများမရှိလျှင် မည်သို့
ဖြစ်မည်ကို စဉ်းစားကြည့်မိဖူးပါသလား။ အရိုးများမရှိ
လျှင် သင် ရပ်တည်နိုင်ပါမည်လား။ သင်အလိုရှိရာ
သို့ လျှောက်လှမ်းနိုင်ပါမည်လား။ လုံးဝ မရပ်တည်
နိုင်၊ မလျှောက်လှမ်းနိုင်ပါ။ အရိုးများ၏ ထောက်ကန်
မှုမရှိဘဲနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို လှုပ်ရှားမှု လုံးဝမပြုလုပ်
နိုင်ပေ။ တစ်နည်းအားဖြင့် အရိုးစုအဖွဲ့အစည်းကြီး
မရှိလျှင် ခန္ဓာကိုယ်ရွေ့လျားလှုပ်ရှားမှုများလည်း မရှိ
နိုင်ပေ။

* * *

အရိုးများ၏ အရေးကြီးသော ပံ့ပိုးမှု ၂-ချက်ကို သိပါစ

လူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် အရိုးများသည် အလွန်အရေး
ကြီးသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရိုးစုအဖွဲ့အစည်း
မရှိလျှင် ကိုယ်အနေအထားဖွဲ့စည်းမှုလည်း မရှိနိုင်
သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အရိုးတို့ဖွဲ့စည်းပုံပေါ် မူတည်
၍ ခန္ဓာကိုယ်ပုံပန်းသဏ္ဌာန်လည်း ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်
သည်။

သည်။ ဦးခေါင်းခွံရိုးသည် ဦးနှောက်ကို ကာကွယ်
ပေးထားသည်။ ထို့အတူ နံရိုးများသည်လည်း အရေး
ကြီး အတွင်းကလီစာများဖြစ်သော နှလုံး၊ အဆုတ်
စသည်တို့ကို ကာကွယ်ပေးထားပေသည်။

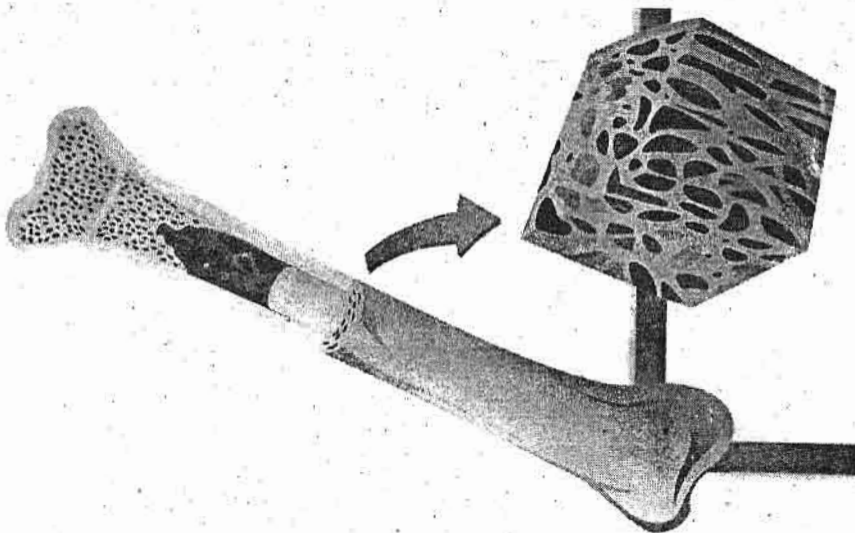
အရိုးများသည် သက်ရှိများ ဟုတ်၊ မဟုတ် သိပါစ

အချို့လူများတွင် အရိုးအဆစ် ကြီးမားတုတ်ခိုင်
လျှင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမားထွားကျိုင်းသကဲ့သို့ အရိုးအ
ဆစ် ကောက်ကွေးနေလျှင်လည်း ခန္ဓာကိုယ်ပုံပန်း
သဏ္ဌာန်ကို ပျက်ယွင်းစေသည်။ ဥပမာ-ကလေးငယ်
များကို ငယ်စဉ်ကပင် ခြေထောက်ရိုးများ ဆွဲဖြောင့်
ပေးခြင်းမျိုး မရှိပါက ခြေခွင်နေသော ကလေးများ
ဖြစ်လာရပေသည်။

အခြားအရေးပါသော အရိုး၏ ဆောင်ရွက်ချက်
တစ်ခုမှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းကလီစာများကို အလွယ်တကူ
ထိခိုက်မှု မရှိစေရန် ကာကွယ်ပေးထားခြင်းပင်ဖြစ်

အရိုးများသည် သက်ရှိများဖြစ်ကြသည်။ အရိုးများ
၏ အတွင်းပိုင်းကို မာကျောကျစ်လျစ်သော ဝတ္ထုများ
ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သည်
ခိုင်ခံ့မှုရှိကြသည်။ ထို့ပြင် အရိုးအတွင်းရှိ ခြင်ဆီထဲ
တွင်လည်း သက်ရှိဆဲလ်များ တည်ရှိသည်။ ထိုဆဲလ်
များသည် ၎င်းတို့၏ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် ၎င်းတို့
ကိုယ်တိုင်ပင် ပြုပြင်ယူကြသည်ဟု သိရသည်။ ခန္ဓာ
ကိုယ်တစ်ခုလုံးရှိ ဆဲလ်များကဲ့သို့ပင် အရိုးအတွင်းရှိ
ဆဲလ်များသည်လည်း သွေးအပေါ် တည်မှီကာ ၎င်း
တို့၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ဆောင်ကြရ
သည်ဟု ဆိုသည်။

၂၃

သမိုင်းဗဟုသုတဆိုင်ရာ မေးလို့ရာရာ သမိုင်းပါမောက္ခဦးမြင့်စော(ငြိမ်း)

ဒေါင်းပုံသင်္ကေတကို မြန်မာတို့ အသုံးပြုပုံ

မေး။ ။ ဆရာကြီးရှင်၊

မြန်မာတို့ ဒေါင်းသင်္ကေတအမှတ်တံဆိပ်ကို ဘယ်အချိန်ထောက်ကံ စတင်အသုံးပြုခဲ့ပါသနည်း။ ‘ကဒေါင်း’ နှင့် ‘ခွပ်ဒေါင်း’ အသုံးပြုခဲ့ပုံကို သိလိုပါ၍ ဖြေကြားပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ရှင်။ မသိတာအေး၊ စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်။

ဖြေ။ ။ ဒေါင်းသတ္တဝါသည် ကနေသောအချိန်မှာ အလွန်ခန့်ငြား၍ ကျက်သရေရှိလှသည်။ ကြည့်ရှုလည်းကောင်းသည်။ မာန်ပါသော ခွပ်ဒေါင်းပုံသဏ္ဌာန်

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ◆ ဒေါင်းပုံသင်္ကေတကို မြန်မာတို့အသုံးပြုပုံ
- ◆ ရွှေကလောင်ဆုတို့ ပါဝင်သည်။

သည် ဖိနပ်ချုပ်ချယ်မှုအောက်မှ လွတ်မြောက်ရန် တိုက်ပွဲဝင်သောစိတ်ဓာတ်ကို တွန်းအားပေးနေသော အမူအရာဖြစ်လေသည်။

ရှေးမြန်မာမင်းများ အဆက်ဆက်က နိုင်ငံတော်အလံတွင်လည်းကောင်း၊ သုံးစွဲရန် ထုတ်လုပ်သောငွေဒင်္ဂါးများတွင်လည်းကောင်း ကနေသော ‘ဥဒေါင်းပုံ’

အရိုးများ မည်သို့လှုပ်ရှားသည်ကို သိပါစေ

လူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် အရိုးများသည် အလွန်အရေးကြီးကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အရိုးများသည် ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ကြွက်သားများနှင့် အဆစ်၏ လှုပ်ရှားမှုများကိုလည်း အကူအညီပေးနိုင်သည်။ ကြွက်သားများ ကျုံ့ခြင်း၊ ဆန့်ခြင်းဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်လှုပ်ရှားမှုများကို ပြုလုပ်ရာတွင် ၎င်းကြွက်သားများနှင့် တွဲဆက်နေသော အရိုးများက မောင်းတံသဖွယ် လိုက်ပါလှုပ်ရှားပေးသည်။ ဤသို့ပြုခြင်းဖြင့် အခြားသော ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများ၏ လှုပ်ရှားမှုများကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာကိုယ်တွင် အရိုးမည်မျှ ရှိသနည်း

ကလေးများသည် လူကြီးများထက် အရိုးအရေအတွက် ပိုများသည်။ မွေးခါစကလေးငယ်များတွင် အရိုးပေါင်း ၃၀၀-ရှိသည်။ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးလာသောအခါ အချို့အရိုးများသည် တစ်ချောင်းနှင့်တစ်ချောင်း ပေါင်းစည်းသွားသဖြင့် အရွယ်ရောက်လူကြီးတစ်ယောက်တွင် အရိုးပေါင်း ၂၀၆-ရိုးသာ ရှိတော့သည်ဟု သိရသည်။

ရှိန်မင်းကို

အကိုး ။ ။ 500: Questions & Answers

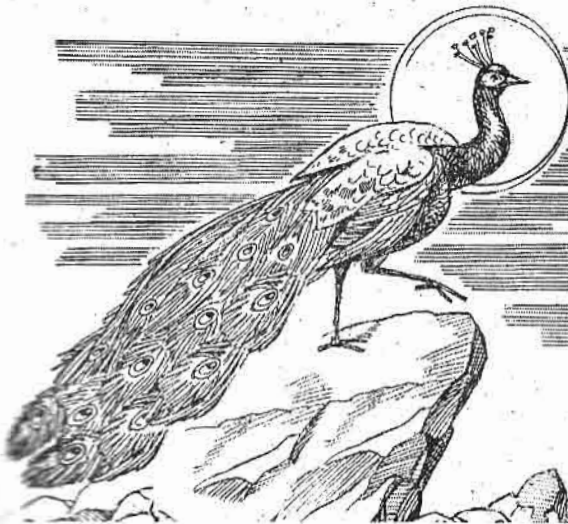
ကို အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ကုန်းဘောင်မင်းဆက် မင်း တုန်းမင်းကြီးသည် ကျပ်သုံးငွေဒင်္ဂါးများတွင် 'ကဒေါင်း' ပုံကို အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၁၉၂၀-ပြည့်နှစ်၊ ပထမကျောင်းသားသပိတ်၏ အမျိုးသားအောင်ပွဲနေ့ကို ၁၉၃၈-ခုနှစ်တွင် ကျင်းပ ခဲ့ရာ ကျောင်းသားအလံအဖြစ် 'ကဒေါင်း'အလံကို စတင်အသုံးပြုခဲ့သည်။

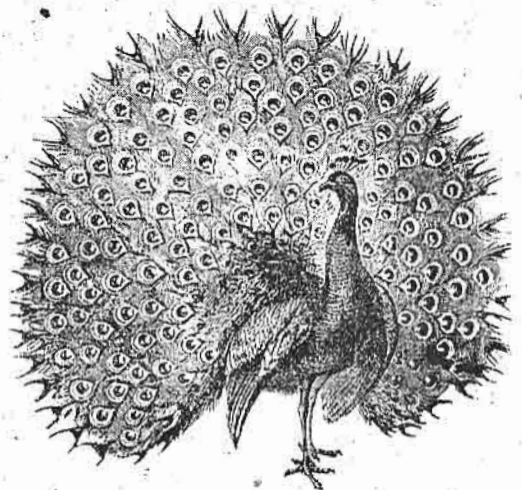
၁၉၃၀-ပြည့်နှစ်တွင် သခင်ဘသောင်းဦးဆောင် သော လူငယ်တစ်စုသည် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကို တည်ထောင်သောအခါ 'ကဒေါင်း'အလံကို အစည်း အရုံး၏ သင်္ကေတအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။ ၁၃၀၀- ပြည့် အရေးတော်ပုံတွင် ရေနံချောင်းမှ ရန်ကုန်သို့ ချီတက်ရာ၌လည်း 'ကဒေါင်း'အလံကို လွှင့်ထူ၍ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ထို့အတူ ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဦးဆောင် သော ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် ဘန်ကောက် မှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ချီတက်လာရာတွင် တို့ဗမာအစည်း အရုံး၏ 'ကဒေါင်း'အလံကို လွှင့်ထူ၍ ချီတက်ခဲ့ကြ သည်။

'ခွပ်ဒေါင်း'ကို စစ်ပြီးခေတ်ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ တွင် စတင်အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ ထို့နောက် တွင် ခေတ်အဆက်ဆက် ကျောင်းသားများ 'ခွပ်ဒေါင်း' အလံကို လက်ဆင့်ကမ်း ကိုင်စွဲအသုံးပြုလာခဲ့ကြ သည်။ ဆက်လက်၍ ၁၉၆၂-ခုနှစ်၊ ကျောင်းသား အရေးအခင်း၊ ၁၉၆၉-ခုနှစ် ကျွန်းဆွယ်အားကစားပွဲ ကျောင်းသားအရေးအခင်း၊ ၁၉၇၀-ပြည့်နှစ်၊ တက္က သိုလ်ရွှေရတုနှင့် ကျောင်းသားပွဲတော်၊ ၁၉၇၄-ခုနှစ်၊ ဦးသန့်အရေးအခင်း၊ ၁၉၇၆-ခုနှစ်၊ မိုင်းရာပြည့် အရေးအခင်း၊ ၁၉၈၈-ခုနှစ် အရေးအခင်း၊ ၁၉၉၆- ခုနှစ်နှင့် ၂၀၀၇-ခုနှစ် အရေးအခင်းတို့တွင် မျိုးဆက် သစ်ကျောင်းသားများသည် 'ခွပ်ဒေါင်းအလံ' နှင့် 'ခွပ် ဒေါင်းစိတ်ဓာတ်' ကို ဆက်လက်ကိုင်စွဲခဲ့ကြသည်။

'ခွပ်ဒေါင်း' အလံသည် ကျောင်းသားအလံဖြစ်၍ ခွပ်ဒေါင်းစိတ်ဓာတ်ကို နောင်မျိုးဆက်ကျောင်းသားများ အစဉ်အလာမပျက် ဆက်လက်သယ်ဆောင်သွားမည် ဟု သတင်းစာဆရာ မောင်ဝံသ (၆၂-မျိုးဆက်ကျောင်း သား၊ ပဲခူးစိုးသိန်း)က ပြောကြားခဲ့သည်။

ခွပ်ဒေါင်း

ကဒေါင်း

၁၉၃၁-ခုနှစ်တွင် ကိုလိုနီအစိုးရ ဆောက်လုပ်ခဲ့သည့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဘွဲ့နှင်းသဘင်တွင် 'ကဒေါင်း'၊ 'ခွပ်ဒေါင်း' မပါပေ။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ဗုံးထိခံရသော ဘွဲ့နှင်းသဘင်ကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်သောအခါ ဘွဲ့နှင်းသဘင်၏ ရှေ့မျက်နှာစာတွင် 'ခွပ်ဒေါင်း' တစ်စုံကို ထည့်သွင်းထားကြောင်း ဒေါင်းပုံကို မြန်မာတို့ အသုံးပြုကြပုံကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

* * *

ရွှေကလောင်ဆု

မေး။ ။ ဆရာကြီးခင်ဗျား၊

ကမ္ဘာ့သတင်းစာနှင့် သတင်းစာထုတ်ဝေသူများ အစည်းအရုံးမှ ပေးအပ်သည့် 'ရွှေကလောင်ဆု' ကို မည်သို့သောသေချာသည့်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသူများအား ပေးအပ်ပါသနည်း။ ထိုအစည်းအရုံးကို မည်သည့်နိုင်ငံတွင်၊ မည်သည့်အချိန်က စတင်တည်ထောင်ခဲ့ပါသနည်း။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ထိုဆုရရှိသူများကို သိလိုပါသည်။ ဖြေကြားပေးပါခင်ဗျား။

ဦးအောင်ကျော်စိုး၊

စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်။

ဖြေ။ ။ ရွှေကလောင်ဆု (Golden Pen of Freedom) ဆိုသည်မှာ သတင်းစာလောက ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန်အတွက် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအကြား ပါဝင်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ သတင်းစာလွတ်လပ်ခွင့်အတွက်လည်း ကြိုးပမ်းသောသူများအား ပေးအပ်သည့် ဂုဏ်ပြုဆုဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆုကို ကမ္ဘာ့သတင်းစာများနှင့် သတင်းစာထုတ်ဝေသူများ အစည်းအရုံး (World Association of Newspapers and News Publishers WAN-IFRA) က ပေးအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းအစည်းအရုံးကို ၁၉၄၈-ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်နိုင်ငံ၌ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၃-ခုနှစ်အထိ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံပေါင်း ၇၀-ကျော်ရှိသည်။ ရွှေကလောင်ဆုကို ၁၉၆၁-ခုနှစ်မှ စတင်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ယနေ့အချိန်ထိ ဆုရရှိသူ ၄၈-ဦးရှိပြီဖြစ်သည်။

ပထမဆုံး ရွှေကလောင်ဆုရင် ဂါးဒီးယန်းဦးစိန်ဝင်း

ရွှေကလောင်ဆုကို ၁၉၆၁-ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ ဂါးဒီးယန်းဦးစိန်ဝင်းက ပထမဆုံး ရရှိခဲ့သည်။ ဂါးဒီးယန်းဦးစိန်ဝင်းသည် အစိုးရ၏ မီဒီယာအပေါ် ဖိနှိပ်မှုကို တွန်းလှန်ခဲ့သူဖြစ်သဖြင့် ထိုဆုကို ပေးအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၂၀၀၁-ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီဦးဝင်းတင်နှင့် ဒေါ်စမ်းစမ်းနွဲ့ (သာယာဝတီ)တို့က ရရှိသည်။ ထိုဆုပေးအပ်ချိန်တွင် နှစ်ဦးစလုံး ထောင်ကျနေကြသည်။ ၂၀၁၃-ခုနှစ်တွင် Eleven Media Group မှ ဒေါက်တာသန်းထွတ်အောင်က ရရှိခဲ့ကြောင်း ဖြေကြားအပ်ပါသည်။

သမိုင်းပါမောက္ခ ဦးမြင့်စော (ငြိမ်း)

ယဉ်ကျေးမွေ့နုစ်

အားသစ်ဆောင်သယ်

မင်္ဂလာမောင်မယ်

အံ့ဖွယ်စုံလင် ကမ္ဘာတစ်ခွင်

အောင်ဟိန်းထက်

တစ်နေ့ ၃-မိုင်

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ ကလေးတန်တက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခချုပ် ရစ်ချက်ကရေဇ်သည် သူ့နေအိမ်မှ ၃-မိုင်ကျော် ကွာဝေးသော ဘာတ်မြို့သို့ မကြာခဏပင် လမ်းလျှောက်သွားလေ့ရှိသည်။ ၁၀-နှစ်အတွင်း အခေါက်

ပေါင်းတစ်သောင်းကျော် လျှောက်ခဲ့ရာ မိုင်ပေါင်း ၆-သောင်းကျော်ရှိခဲ့သည်။ ဤအကွာအဝေးသည် ကမ္ဘာကို ၂-ပတ်ပတ်နိုင်သော အကွာအဝေးဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၇၁၅-ခုနှစ်တွင်မွေးဖွား၍ ၁၈၀၄-ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။ ကွယ်လွန်ချိန်၌ အသက် ၈၉-နှစ်ရှိသည်။

ပုလဲစားသူ

ဂျပန်အမျိုးသား ကိုကိချိမိကိမိုတိုသည် အသက်ရှည်ရန်အတွက်ဟုဆိုကာ နေ့စဉ် ပုလဲ ၂-လုံးကို ဝမ်းထဲသို့ မျိုချခဲ့သည်။ သူသည် အသက် ၉၄-နှစ်အထိ အသက်ရှည်ဆဲဖြစ်သည်ဟု ၁၉၉၉-ခုနှစ်ထုတ် ရစ်ပလေ၏ "Believe it or not" စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

မစ္စတာကူဒါပတ်

ပရိသတ်ရှေ့မှောက်ဝယ် မီးနင်းပြသခဲ့သည်။ ထိုမီးနင်းပြသို၊ မြို့သူ၊ မြို့သားပေါင်းများစွာ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ ကမ္ဘာကျော် "Believe it or not" စာအုပ်များကို ရေးသားသူ ရပ်ပလေကိုယ်တိုင်ပင် စူးစမ်းကြည့်ရှုပြီး အခြားမြို့ကြီးများသို့ တိုက်ရိုက်အသံလွှင့်ခဲ့သည်။

ထူးထူးခြားခြား ဂျုံစေ့ဝတ်စုံ

၁၉၄၇-ခု၊ ဩဂုတ်လ ၄-ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်ပြည်၊ တက္ကဆက်ပြည်နယ်၊ မာစီဒီးမြို့မှ ဟဂျီးနီးယားဝင်းဆိုသူ အမျိုးသမီးသည် ဂျုံစေ့များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ညနေခင်းဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ပြခဲ့သည်။ ထိုဝတ်စုံတွင် ဂျုံစေ့ပေါင်း ခြောက်သောင်းကျော်ပါဝင်၍ ဝတ်စုံအလေးချိန်မှာ ပေါင် ၄၀-ရှိသည်။

အံ့ဩဖွယ်မီးနင်းပွဲ

၁၉၃၈-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၀-ရက်နေ့၊ ည ၁၀-နာရီအချိန်က နယူးယောက်မြို့ရှိ ရေဒီယိုစီးတီးခန်းမကြီးရှေ့တွင် ဟိန္ဒူလူမျိုး မစ္စတာကူဒါပတ်သည်

မစ္စတာကူဒါပတ် ပရိသတ်ရှေ့မှောက်၌ မီးနင်းပြနေစဉ်။

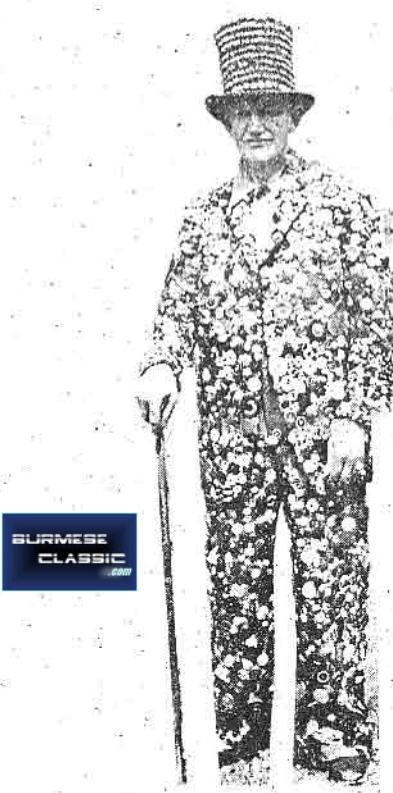
မစ္စတာကူဒါဗတ်သည် အသက် ၁၀-နှစ်သား အရွယ်မှစ၍ စိတ်စွမ်းအင်များရခဲ့ကာ အိန္ဒိယပြည်အနှံ့ အပြား၌ မီးနင်းပြခဲ့သူဖြစ်သည်။ ယခု အမေရိကန် ပြည်၊ နယူးယောက်မြို့၌ လာရောက်ပြသခြင်းဖြစ် သည်။ ကူဒါဗတ် မီးနင်းရန်ပြုလုပ်ထားသော ကျင်း ကြီးမှာ အလျား ၂၅-ပေ၊ အနံ ၄-ပေ၊ အနက် ၃- ပေရှိသည်။ ထိုကျင်းကြီးထဲသို့ မနက် ၉-နာရီအချိန် ကတည်းက ကျောက်မီးသွေးအိတ် ၂၆-အိတ်ထည့် ကာ မီးရှို့ထားသည်။ ညအချိန်သို့ရောက်သောအခါ မီးကျိုးခဲများဖြင့် ရဲရဲတောက်နေသည်။ ယင်းကျင်း ကြီးမှာ အပူချိန် ၁၂၀-ဖာရင်ဟိုက်ရှိသည်။ အလွန် ပူပြင်းသည်။ ထိုမီးကျင်းကြီးအနီး ၆-ပေအကွာထိ မည်သူမျှ မကပ်နိုင်။

ထိုစဉ် ကူဒါဗတ်ရောက်ရှိလာသည်။ သူသည် ဝတ်ဆင်လာသော ရှူးဖိနပ်နှင့် ခြေအိတ်များကို ချွတ် လိုက်သည်။ သူ၏ခြေဖဝါးများတွင် မည်သည့်ဆေးဝါး ဗစ္စည်းမှ သုတ်လိမ်းထားခြင်းမရှိကြောင်း ဆရာဝန် ကြီး ၃-ဦးကို စစ်ဆေးစေသည်။ ဆရာဝန်ကြီး ၃- ဦးကလည်း စစ်ဆေးပြီးနောက် ခြေဖဝါးသက်သက်သာ ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာသည်။

ထို့နောက် ကူဒါဗတ်သည် အလုံတပြီးပြီးတောက် ဆောင်နေသော မီးကျင်းကြီးထဲသို့ဆင်းကာ အေးဆေး ဖွာ နင်းလျှောက်ပြသည်။ မီးကျိုးခဲများမှာ ကူဒါဗတ် ၏ ခြေမျက်စိရောက်သည်အထိ ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ ဆာတ်ပုံဆရာများက တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ် လျှောက်ပြ သည်ကို အားမရ။ အကြိမ်ကြိမ်လျှောက်ပြခိုင်းရာ သူကလည်း အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်ပြခဲ့သည်။ ကူဒါ ဗတ်သည် ပရိသတ်အားရကျေနပ်သည်အထိ မီးကို နင်းပြီးနောက် သူ၏ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ကျွမ်းကျင် သော ဆရာဝန်များအား စမ်းသပ်စေရာ တစ်စုံတစ်ရာ ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိ၊ မူလပကတိအတိုင်း ရှိနေသည် ကို ဆံ့ဒွယ်တွေ့ရှိရသည်။

မျက်လှည့်မဟုတ်၊ တကယ့်ဖြစ်ရပ်ဖြစ်သည်ကို လူအများကပင် စစ်ဆေးကြည့်ကြပြီး အံ့ချီးမဆုံးရှုံးနေ ကြသည်။

* * *

.....
ကြယ်သီးဝတ်စုံ

အမေရိကန်ပြည်၊ အိလိနွိုက်ပြည်နယ်၊ မောင့်အေ ရီရယ်လ်မြို့မှ အိုဝင်ကော်တန်ဆိုသူသည် ၁၉၃၆- ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၁-ရက်နေ့၌ ပုံတွင်မြင်ရသည့်အတိုင်း ထူးခြားသောဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ပြခဲ့သည်။ ထိုဝတ်စုံ မှာ ကြယ်သီးပေါင်း ၅၆၀၀-ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဝတ်စုံဖြစ်သည်။ ကြယ်သီးများမှာ ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးစုံ၊ အရောင်မျိုးစုံပါဝင်သော ကြယ်သီးများဖြစ်သည်။

အောင်ဟိန်းထက်

အကိုး ။ ။ Ripley's "Believe it or not" (1999)

သိပ္ပံအရေး မေးလိုရာမေး

သန်းမင်းထွဋ်

ထောင်စုနှစ် ရည်မှန်းချက်

မေး။ ။ ဆရာခင်များ။

ကျွန်တော်တို့ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများကို ဖတ်ရှုသောအခါ ‘ထောင်စုနှစ် ရည်မှန်းချက်’ဆိုသော အသုံးအနှုန်းကို မကြာခဏ တွေ့ရှိရပါသည်။ အဆိုပါ ထောင်စုနှစ်ရည်မှန်းချက်ဆိုသည်မှာ အဘယ်ကို ဆိုလိုပါသနည်း။ မည်သို့ ပေါ်ပေါက်လာပါသနည်း။ ကျွန်တော်တို့လူငယ်များ အကျယ်တဝ့် သိရှိမှတ်သားနိုင်အောင် ပြည်စုံစွာ ဖြေကြားပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

မောင်တင်အေးမြင့်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။

ဖြေ။ ။ ထောင်စုနှစ် ရည်မှန်းချက်များဆိုသည်မှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် Millennium Development Goalsကို ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ကုသသမဂ္ဂ၌ နိုင်ငံပေါင်း ၁၈၉-နိုင်ငံမှ ကိုယ်စားလှယ်များသည် စုပေါင်း တွေ့ဆုံခဲ့ကြပါသည်။ ၎င်းတို့အားလုံးက ၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်သည် အနှစ်တစ်ထောင်တွင် တစ်ကြိမ်သာ ကြုံတွေ့ရသည့် ထောင်စုနှစ်တစ်ခုဖြစ်သဖြင့် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံအားလုံးအနေဖြင့် ထောင်စုနှစ်ရည်မှန်းချက်များ ချမှတ်သင့်ကြောင်း တညီတညွတ်တည်း သဘောတူခဲ့ကြပါသည်။ သို့ဖြင့် ကုလသမဂ္ဂ ထောင်စုနှစ်ကြေညာစာတမ်းကို နိုင်ငံ ၁၈၉-နိုင်ငံမှ ကိုယ်စား

ကုလသမဂ္ဂ ထောင်စုနှစ်
ကြေညာစာတမ်းကို
နိုင်ငံ ၁၈၉-နိုင်ငံမှ
ကိုယ်စားလှယ်အားလုံးက
သဘောတူလက်မှတ်
ရေးထိုးခဲ့ကြပါသည်။

လှယ်အားလုံးက သဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြပါသည်။ အဆိုပါ ကြေညာစာတမ်းတွင် ထောင်စုနှစ်ရည်မှန်းချက် ၈-ချက်ကို ထည့်သွင်းပြဋ္ဌာန်းခဲ့ကြပါသည်။

အဆိုပါ ထောင်စုနှစ်ရည်မှန်းချက် ၈-ချက်ကို နိုင်ငံအားလုံးက သက္ကရာဇ် ၂၀၁၅-တွင် ပြည့်မီအောင် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း အများက သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါသည်။ အဆိုပါ ထောင်စုနှစ်ရည်မှန်းချက် ၈-ချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- (၁) အလွန်အမင်း ဆင်းရဲမွဲတေမှုနှင့် ငတ်မွတ်မှုတို့ကို အမြစ်ပြတ်အောင် ဆောင်ရွက်သွားရန်။
- (၂) လူတိုင်း အခြေခံပညာကို တတ်မြောက်ရန်။
- (၃) ကျား၊ မ အခွင့်အရေး တန်းတူညီမျှမှုရှိအောင် ကြိုးစားမြှင့်တင်ရန်နှင့် အမျိုးသမီးတို့အား အာမေးမြှင့်တင်သွားရန်။

- (၄) ကလေးသေနန်း လျှော့ချရန်။
- (၅) ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင် ကျန်းမာရေးကို တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ရန်။
- (၆) အိပ်ချီအိုင်စွဲ၊ အေအိုင်ဒီအက်စ်၊ ငှက်ဈေးနှင့် အခြားရောဂါများကို တိုက်ဖျက်ရန်။
- (၇) သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးကို အားပေးဆောင်ရွက်သွားရန်။
- (၈) ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ဇွံဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် တစ်ကမ္ဘာလုံး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည့် အလေ့အထ ဇွံဖြိုးတိုးတက်လာစေရန်။

ထိုသို့ ရည်မှန်းချက်ကြီး ၈-ချက်ကို ချမှတ်ခဲ့ပြီးနောက် အဆိုပါ ရည်မှန်းချက် ပြည့်၊ မပြည့် တိုင်းတာနိုင်အောင် Target ခေါ် ပစ်မှတ် ၁၈-ခုနှင့် Indicator ခေါ် အညွှန်းကိန်း ၄၈-ခုကိုလည်း ရွေးချယ်သတ်မှတ်ခဲ့ကြပါသည်။ အဆိုပါ ရည်မှန်းချက်ကြီး ၈-ချက်ကိုလည်း ၂၀၁၅-ခုနှစ်တွင် ပြည့်မီအောင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအားလုံးက ကြိုးစားကြရမည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း သဘောတူခဲ့ကြပါသည်။ ယခုအခါ ၂၀၁၃-ခုနှစ် ချောက်ရှိနေပြီဖြစ်ရာ အဆိုပါထောင်စုနှစ် ရည်မှန်းချက်များ ပြည့်မီအောင် ဆောင်ရွက်ရန် အချိန်အားဖြင့် နှစ်နှစ်သာ ကျန်ရှိနေပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဩဇာထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ရည်မှန်းချက်ပြည့်မီအောင် စီမံချက်များ ချမှတ်ဆောင်ရွက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမအချက်ဖြစ်သော အလွန်အမင်း ဆင်းရဲမွဲတေမှုနှင့် ငတ်မွတ်မှုတို့ကို အမြဲပြတ်အောင် ဆောင်ရွက်သွားရန်ဆိုသော ရည်မှန်းချက်တွင် အလွန်အမင်း ဆင်းရဲမွဲတေသူဆိုသည်မှာ တစ်နေ့လျှင် ဝင်ငွေ တစ်ဆီလာ (ကျပ်တစ်ထောင်နီးပါး)ထက် နိမ့်ကျသူကို ဆိုလိုပါသည်။ ပစ်မှတ်(၁)အနေဖြင့် ၁၉၉၀-ပြည့်နှစ်ထက် ဆင်းရဲမွဲတေသူအရေအတွက်သည် ၂၀၁၅-ဆောင်ရွက်သည့် တစ်ဝက်တိတိ လျှော့ချရန် ရည်မှန်းထား

ပါသည်။ ထို့အတူ ပစ်မှတ်(၂)တွင် ၁၉၉၀-ပြည့်နှစ်က ငတ်မွတ်သူအရေအတွက်သည် ၂၀၁၅-တွင် တစ်ဝက်သာကျန်တော့ရန် ရည်မှန်းထားပါသည်။

ဒုတိယအချက်ဖြစ်သော လူတိုင်း အခြေခံပညာကို တတ်မြောက်ရန်ဆိုသော အချက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ပစ်မှတ် (၃)ကို သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ၎င်း၏ဆိုလိုရင်းမှာ ကျား၊ မ မဟူ ကမ္ဘာ့နေရာ မည်သည့်နေရာတွင်ပင်နေနေ ၂၀၁၅-တွင် အခြေခံပညာမူလတန်းအဆင့်ကို သင်ရိုးကုန် တတ်မြောက်ရမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

တတိယအချက်ဖြစ်သော ကျား၊ မ အခွင့်အရေးတန်းတူညီမျှမှုရှိအောင် ကြိုးစားမြှင့်တင်ရန်နှင့် အမျိုးသမီးတို့အား အားပေးမြှင့်တင်သွားရန်ဆိုသော ရည်မှန်းချက်အတွက် ပစ်မှတ်(၄)ကို ချမှတ်ထားပါသည်။ ၎င်း၏ဆိုလိုရင်းမှာ ၂၀၁၅-ခုနှစ်တွင် မူလတန်း၊ အလယ်တန်း ပညာသင်ကြားရေးတွင် ကျား၊ မ ခွဲခြားမှု ပပျောက်ရန်နှင့် ပညာရေးစနစ်တိုင်း၌ ကျား၊ မ ခွဲခြားမှု ပပျောက်ရန် ရည်ရွယ်ထားပါသည်။

စတုတ္ထအချက်ဖြစ်သော ကလေးသေနန်းလျှော့ချရန်ဟူသော ရည်မှန်းချက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ပစ်မှတ်(၅)ကို ချမှတ်ထားပါသည်။ ၎င်း၏ဆိုလိုရင်းမှာ ၁၉၉၀-ပြည့်နှစ်က ငါးနှစ်အောက်ကလေးသေနန်း အရေအတွက်ကို ၂၀၁၅-ရောက်လျှင် သုံးပုံတစ်ပုံသာ ကျန်တော့သည်အထိလျှော့ချရန် သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ပစ်မှတ်(၅)ရောက်၊ မရောက် သိနိုင်ရန်အတွက် ငါးနှစ်အောက် ကလေးသေနန်း၊ တစ်နှစ်အောက် ကလေးသေနန်းနှင့် တစ်နှစ်အောက် ကလေးဝက်သက်ကာ ကွယ်ဆေးထိုးနှုန်းတို့ကို အညွှန်းကိန်းများအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။

ပဉ္စမအချက်ဖြစ်သော ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင် ကျန်းမာရေးကို တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ရန် ရည်မှန်း

ချက်အတွက် ပစ်မှတ်(၆)ကို သတ်မှတ်ထားပါသည်။ အဆိုပါ ပစ်မှတ်(၆)၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ၁၉၉၀-ပြည့်နှစ် က အမေသေနန်းကို ၂၀၁၅-ရောက်ချိန် လေးပုံတစ် ပုံသာ ကျန်တော့သည်အထိ လျှော့ချရန် ရည်ရွယ်ပါ သည်။ အဆိုပါ ပစ်မှတ်ပြည့်မီရန်အတွက် မိခင်သေ နှုန်းနှင့် ကျွမ်းကျင်သူဖြင့် မွေးဖွားသည့် မိခင်အရေ အတွက်ကို အညွှန်းကိန်းအဖြစ် သတ်မှတ်ပါသည်။

ဆဋ္ဌမအချက်ဖြစ်သော အိပ်ချ်အိုင်ဗွီ၊ အေအိုင်ဒီ အက်စ်၊ ငှက်ဖျားနှင့် အခြားရောဂါများကို တိုက်ဖျက် ရန်ဟူသော ရည်မှန်းချက်အတွက် ပစ်မှတ်(၇)၊ (၈) ကို သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ပစ်မှတ် (၇)အရ ၂၀၁၅- တွင် အိပ်ချ်အိုင်ဗွီရောဂါပိုး ကူးစက်မှုကို ဟန့်တားရန် နှင့် အိပ်ချ်အိုင်ဗွီရောဂါပိုး ကူးစက်မှုကို တစ်ဝက်လျှော့ ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပစ်မှတ်(၈)အရ ငှက်ဖျား၊ တီဘီ နှင့် အခြားအဓိကရောဂါများ ဖြစ်ပွားနှုန်းကို ရပ်တန့် ရန်နှင့် ၂၀၁၅-၌ ဖြစ်ပွားနှုန်းတစ်ဝက်သို့ လျှော့ချရန် ရည်ရွယ်ထားပါသည်။

သတ္တမအချက်ဖြစ်သော သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးကို အားပေးဆောင်ရွက်သွားရန်ဟူသော ရည်မှန်းချက်အတွက် ပစ်မှတ်(၉)တွင် နိုင်ငံတိုင်းသည် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး၊ သဘာဝအရင်း အမြစ်များ မဆုံးရှုံးရေးအတွက် အစီအမံများ ချမှတ်စေ ပါသည်။ ပစ်မှတ်(၁၀)တွင် သန့်ရှင်းသော သောက် သုံးရေ မရရှိသူ အရေအတွက်ကို ၂၀၁၅-တွင် တစ် ဝက်လျှော့ချရန် ရည်ရွယ်ထားပါသည်။ ပစ်မှတ်(၁၁) တွင် ၂၀၂၀-ပြည့်နှစ် ရောက်သောအခါ အိမ်မဲ့ရာမဲ့ အနည်းဆုံး သန်း(၁၀၀)၏ ဘဝတိုးတက်လာစေရန် ရည်ရွယ်ထားပါသည်။

နောက်ဆုံး ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော ကမ္ဘာလုံးဆိုင် ရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် တစ်ကမ္ဘာလုံး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်သည့် အလေ့အထ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာစေ ရန်ဆိုသော အချက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ပစ်မှတ် ၁၂-

မှ ၁၈-အထိ သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ပစ်မှတ်(၁၂) မှာ ပွင့်လင်းမြင်သာပြီး ခွဲခြားမှုမရှိသော ကုန်သွယ်မှု စနစ်နှင့် ငွေကြေးစနစ်ထူထောင်ရန် ပစ်မှတ်(၁၃)တွင် ဖွံ့ဖြိုးမှုအနည်းဆုံး နိုင်ငံများ၏ အထူးလိုအပ်ချက်များ ကို ဖြည့်ဆည်းပေးရန်၊ ပစ်မှတ်(၁၄)တွင် ကုန်းတွင်း ဝိတ်နိုင်ငံများနှင့် ကျွန်းနိုင်ငံလေးများ၏ အထူးလိုအပ် ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးရန်၊ ပစ်မှတ်(၁၅)တွင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ ကြွေးမြီပြဿနာကို ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းသွားရန်၊ ပစ်မှတ်(၁၆)တွင် လူငယ်များ ကုန် ထုတ်စွမ်းအားလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်နိုင်ရန် ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံများတွင် မဟာဗျူဟာများ ရေးဆွဲထားရှိရန်၊ ပစ် မှတ်(၁၇)တွင် ဆေးကုမ္ပဏီကြီးများနှင့် ပူးပေါင်းပြီး ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများအတွက် မရှိမဖြစ် ဆေးဝါးများကို သင့်တော်သောဈေးဖြင့် ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ရန်နှင့် ပစ်မှတ်(၁၈)တွင် ဆက်သွယ်ရေးနှင့် သတင်းနည်း ပညာများတွင် ပုဂ္ဂလိက ကဏ္ဍများဖြင့် ပူးပေါင်းဆောင် ရွက်ရန်တို့ ရည်ရွယ်ထားပါသည်။

မဝေးတော့သော နောင်နှစ်နှစ်တာကာလ ၂၀၁၅- တွင် ထောင်စုနှစ်ရည်မှန်းချက်များ ပြည့်မီစေရန် အတွက် မြန်မာနိုင်ငံသည်လည်း ဆင်းရဲမှုလျှော့ချရေး မိခင်သေနန်း၊ ကလေးသေနန်း လျှော့ချရေး၊ ရောက် ကာကွယ်ရေး၊ ပညာရေးနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးလုပ်ငန်းများတွင် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေပါသည်။

သန်းမင်းထွဋ်

နယ်မှ စာမူရှင်များသို့
နယ်မှ စာမူရှင်များအတွက် စာအုပ်တစ်အုပ်
အစား စာအုပ်ဖိုး ၅၀၀-ကျပ်ကို စာမူနှင့်အဟု ပေး
ပို့ပါသည်။
အယ်ဒီတာ

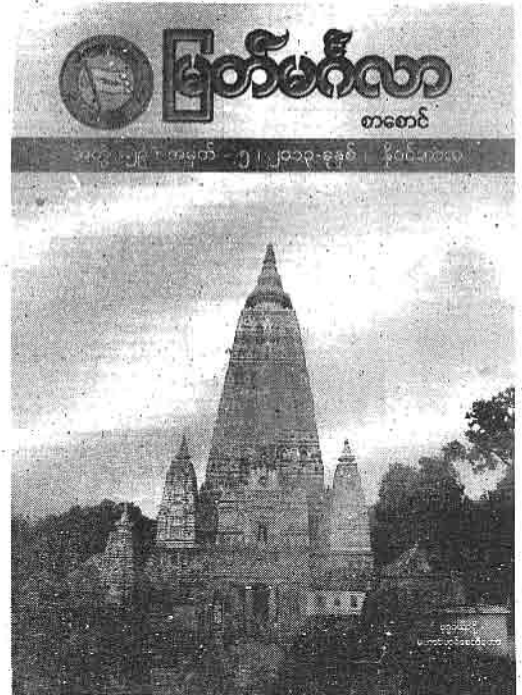
ကျွန်တော်ချစ်သော ညီငယ်နှစ်ဦး

ထွန်းမြတ်တေ

စာရေးသူကို မြို့နှင့် ၁၆-မိုင်ခန့်ဝေးကွာသည့် ကျေးလက်တောရွာလေးတွင် ၁၉၈၄-ခုနှစ်က မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ မွေးချင်းညီအစ်ကိုမောင်နှမ မရှိ။ တစ်ဦးတည်းဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ဖခင်သည် ၁၉၉၁-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလနှင့် ၁၉၉၆-ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် စာရေးသူကို ညီငယ်နှစ်ဦးဖြင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်က စာရေးသူ မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းကျောင်းသား အဖြစ် တက်နေသော အချိန်ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် စာရေးသူအောက် အသက်ငယ်သော်လည်း အသိပညာ၊ ဗဟုသုတကတော့ ကြွယ်လှပါသည်။

ထိုညီငယ်နှစ်ဦးက စာရေးသူအား ရိုးသားကြိုးစား၍ ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများကို အားကျအတုယူပြီး ကြိုးစားချင်စိတ်၊ အများ

အကျိုးဆောင်လိုစိတ်တို့ဖြစ်လာအောင် လင်းညွှန်ပေးခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူတို့ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများအတွက် လိုအပ်သည့် မြန်မာစာ စာစီစာကုံး၊ အင်္ဂလိပ်စာ စာစီစာကုံး၊ ပေးစာ၊ အင်္ဂလိပ်စကားပြောစာပိုဒ်များကို လေ့လာနိုင်ရန်လည်း ကူညီပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် သိပ္ပံဆိုင်ရာများ၊ သမိုင်းဆိုင်ရာများ၊ မြန်မာဘာသာစကားဆိုင်ရာများ၊ ပထဝီဝင်ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာများကို သိရှိနားလည်၍ အထောက်အကူဖြစ်စေရန်လည်း ကူညီပေးခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူကို ပညာရေးဘက်တွင်သာမက ဘာသာရေးအသိများ၊ ကျန်းမာရေးအသိများ၊ အခြားအထွေထွေ ဗဟုသုတများ တိုးပွားလာအောင် ကူညီလမ်းပြပေးခဲ့သူသာမက စာဖတ်သူအဖြစ်မှ စာရေးသူဖြစ်လာအောင်လည်း မြေတောင်မြှောက်ပေးခဲ့ပါသည်။ စာ

ရေးသူ ရုရှားနိုင်ငံသို့ ပညာတော်သင်သွားနေစဉ် ညီ
ငယ်နှစ်ဦးနှင့် ၃-နှစ်ခန့် ခွဲခွာခဲ့ရပါသည်။ လွမ်းဆွတ်
ခဲ့ရပါသည်။ တမ်းတခဲ့ရပါသည်။

ထိုညီငယ်နှစ်ဦးမှာ ဆရာကြီးမင်းယုဝေ မွေးဖွား
သန့်စင်ပေးလိုက်သည့် ၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လဖွား
မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်နှင့် ၁၉၈၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
ဖွား မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စာစောင်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် စာရေးသူကို ငယ်စဉ်ကျောင်း
သားဘဝမှစ၍ ယခု အလုပ်ခွင်ဝင်နေချိန်အထိ ဆက်
လက်ကူညီပေးမ လမ်းပြပေးခဲ့သည့်အပြင် စာရေးသူ
၏ မျိုးဆက်သစ် သမီးငယ်လေးကိုလည်း ထူးချွန်
ထက်မြက် ယဉ်ကျေးလိမ္မာလာအောင် ရှေ့ဆောင်

လမ်းပြ ပေးနေပြန်ပြီဖြစ်ပါသည်။ ပထမတန်း ကျောင်း
သူ သမီးလေးက လစဉ် ဦးလေးဖြစ်သူတို့ကို မျှော်
နေတတ်ပြီ။ လူငယ်၊ လူရွယ် မျိုးဆက်သစ်တို့အတွက်
တာဝန်ကျေပါသည်။ ကျေးဇူးကြီးလှပါသည်။ ‘စာအုပ်
စာပေ၊ လူ့မိတ်ဆွေ’ ဟူသည့် ဆိုရိုးစကားအတိုင်း
ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ၊ လူငယ်၊ လူရွယ်တို့၏
ဘဝကို လင်းလက်တောက်ပလာအောင် ထွန်းပြမည့်
ဘဝမီးရှူးတန်ဆောင်ဖြစ်သည့် ထိုစာစောင်နှစ်ခုအား
စာရေးသူ၏ ဆွေမျိုးရင်းချာညီငယ်များအဖြစ် ဂုဏ်ပြု
ရေးသားအပ်ပါသည်။

ထွန်းမြတ်တေ (မြန်အောင်)

အောင်ချ

တစ်ခါတစ်ရံ၊ မုန်တိုင်းထန်၍
ဘေးရန်အပြည့်၊ တွေ့ရန်ရှိလည်း
သတ္တိရဲသွေး၊ အားမာန်မွေးလျက်
အပြေးသာတွေ့ ရှောင်မကွေ့။

တစ်ခါတစ်ရံ၊ လှိုင်းကထန်၍
အန္တရာယ်ဘေး၊ တွေ့မည့်ရေးကို

မျှော်တွေးဆကြ၊ စွမ်းအားဉာဏ်နှင့်
တွန်းလှန်နိုင်မှု ပြင်ဆင်ပြု။

တစ်ခါတစ်ရံ၊ မိုးသည်းထန်၍
ဘေးရန်မျိုးစုံ၊ တွေ့ကြိုက်ကြုံဟု
ကြုံဆုံမည့်ရေး၊ ကြိုတင်တွေးလျက်
မနွေးရင်ဆိုင် ကြံ့ကြံ့ခိုင်။

ဪ ...

ဘဝလမ်းတာ၊ လျှောက်လှမ်းရာတွင်
သာယာအေးချမ်း၊ ပန်းခင်းလမ်းချည်
လျှောက်လှမ်းရမည်၊ မဟုတ်သည့်သို့
မညီကြမ်းတမ်း၊ ခယောင်းလမ်းနှင့်
ကြမ်းတမ်းခက်ထန်၊ သဘာဝရန်လည်း
လွန်ဆန်သွေဖည်၊ မရပြီမို့
စွမ်းရည်သတ္တိ၊ အမြဲရှိလျက်
တွေ့သည့်ရန်ပေါင်း၊ ထုချေထောင်း၍
အောင်ကြောင်းအောင်မှု၊ အောင်ကြောင်းပြုကာ
အောင်ဆုယူနိုင် ခဲ့တကား။

အောင်ထွန်းလင်း (ချောက်)

Simple Essays

လွယ်ရှင်းစွာရေးသား စာစီစာကုံးများ

အုန်းဝမ်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

My Hobby

A hobby is something we like to do during our leisure. There are many kinds of hobbies such as painting, singing, reading, cooking, fishing, swimming, watching movies, collecting stamps, keychains and postcards, gardening, etc. My hobby is gardening during my spare time.

Gardening makes me active and fresh because it is like taking physical exercise. My father made me a small garden beside our house. So, I always grow different kinds of plants, vegetables and flowers. Some of them are mustard, potato, eggplant, tomato, chilly, guava, jackfruit, jasmine, rose and orchid. I spend most of my leisure in my small garden. I am free nearly the whole day on weekends. I enjoy watering the plants and flowers. Although it is a quite tiresome task, I am very happy. When I see colourful flowers blooming in my garden, there is nothing in mind but peaceful and calm all inside me. In the evening, I sometimes reading in my garden. While I am reading, I am enjoying the fragrance of flowers. Everyday, I always pick a red rose for my class teachers. Sometimes, I distribute some vegetables to my relatives and neighbours. I usually use the natural fertilizers. Gardening is the most interesting hobby, I think. It keeps me fit and strong. By gardening, I can sleep soundly everynight and eat well everyday.

In conclusion, everybody should have a hobby. A person who have a hobby can spend his time usefully. Gardening gives me amusement and happiness. It is good that something or a hobby keeps our minds occupied during our leisure. Therefore, gardening is the hobby that I like best because of the facts mentioned above.

ကျွန်တော်၏ဝါသနာ

ဝါသနာဆိုသည်မှာ ကျွန်တော်တို့အားလပ်ချိန်အတွင်း ကျွန်တော်တို့လုပ်ဆောင်ရန်ကြိုက်သော
ထစ်ထုံတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ပန်းချီဆွဲခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်း၊ စာဖတ်ခြင်း၊ ချက်ပြုတ်ခြင်း၊ ငါးများခြင်း၊ ရေတူး

ခြင်း၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ခြင်း၊ တံဆိပ်ခေါင်း၊ သော့ချိတ်နှင့် ပို့စကတ်များ စုဆောင်းခြင်း၊ ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်း စသည် ကဲ့သို့သော ဝါသနာမျိုးစုံ ရှိကြပါသည်။ ကျွန်တော်၏ဝါသနာမှာ အားလပ်ချိန်အတွင်း ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်းသည် ကာယလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်သည်နှင့် တူသောကြောင့် ကျွန်တော့်အား တက်ကြွလန်းဆန်းစေပါသည်။ ကျွန်တော်၏ဖခင်သည် အိမ်ဘေးတွင် ကျွန်တော့်ကို ပန်းခြံယေတစ်ခု လုပ်ပေးခဲ့ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် အပင်များ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များနှင့် ပန်းများမျိုးစုံကို စိုက်ပျိုးလေ့ရှိပါသည်။ ယင်းတို့အနက် အချို့မှာ မုန်ညင်း၊ အာလူး၊ ခရမ်းသီး၊ ခရမ်းချဉ်၊ ငရုတ်၊ မာလကာ၊ ပိန္နဲ၊ စံပယ်၊ နှင်းဆီနှင့် သစ်ခွတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ ပန်းခြံလေးထဲတွင် ကျွန်တော်၏ အားလပ်ချိန်များကို ကုန်ဆုံးလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်သည် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် တစ်နေ့လုံးနီးပါး အားလပ်သည်။ ကျွန်တော်သည် အပင်များနှင့် ပန်းပင်များအား ရေလောင်းရသည်ကို နှစ်သက်ပါသည်။ ယင်းသည် အတော်အသင့် မောပန်းသောအလုပ်ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော် အလွန်ပျော်ရွှင်ပါသည်။ ရောင်စုံ ပန်းများ ကျွန်တော့်ပန်းခြံထဲတွင် ပွင့်နေသည်ကို ကျွန်တော်မြင်ရသောအခါ ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် အေးချမ်း တည်ငြိမ်ခြင်းမှလွဲ၍ ဘာမှမရှိပါ။ ညနေပိုင်းတွင် ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ပန်းခြံထဲတွင် တစ်ခါတစ်ရံ စာဖတ် လေ့ရှိပါသည်။ စာဖတ်နေရင်း ပန်းရနံ့များကို ခံစားနေရပါသည်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့် အတန်းပိုင်ဆရာမအတွက် နှင်းဆီတစ်ပွင့်ကို ခူးသွားလေ့ရှိပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန်တော်သည် ဆွေမျိုးများနှင့် အိမ်နီးနားချင်းများအား ဟင်းသီးဟင်းရွက်အချို့ကို ဝေငှပေးလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်သည် သဘာဝမြေဩဇာများကိုသာ အသုံးပြုပါသည်။ ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်းသည် စိတ်ဝင်စားစရာအကောင်းဆုံး ဝါသနာ ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ ယင်းသည် ကျွန်တော့်ကို ကျန်းမာကြံ့ခိုင်စေပါသည်။ ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်သည် နေ့စဉ် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နိုင်ပြီး ကောင်းစွာ စားသောက်နိုင်ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်ဆိုရသော် လူတိုင်းလူတိုင်း ဝါသနာတစ်ခု ရှိသင့်ပါသည်။ ဝါသနာရှိသောသူသည် သူ၏အချိန်ကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်းသည် ကျွန်တော့်ကို ရွှင်မြူးပျော်ရွှင်မှုကို ပေးပါသည်။ တစ်စုံတစ်ခု သို့မဟုတ် ဝါသနာက ကျွန်တော်တို့၏စိတ်တွင် ကျွန်တော်တို့၏အားလပ်ချိန်အတွင်း နေရာယူထားပါက ကောင်းပါသည်။ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော အချက်အလက်များကြောင့် ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်း သည် ကျွန်တော်အနှစ်သက်ဆုံး ဝါသနာဖြစ်ပါသည်။

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Glossary (ခက်ဆစ်အဖြေ)

hobby	(n) - ဝါသနာ	guava	(n) - မာလကာ
leisure	(n) - အားလပ်ချိန်	jasmine	(n) - စံပယ်
gardening	(n) - ဥယျာဉ်စိုက်ပျိုးခြင်း	orchid	(n) - သစ်ခွ
physical exercise	- ကာယလေ့ကျင့်ခန်း	blooming	(adj) - ပွင့်နေသော
mustard	(n) - မုန်ညင်း	fragrance	(n) - အမွှေးနံ့
eggplant	(n) - ခရမ်းပင်	fertilizer	(n) - ဓာတ်မြေဩဇာ
		amusement	(n) - ရွှင်မြူးမှု

Simple Letters

လွယ်ကူပြီး ရေးသားပေးစာများ

အုန်းဝပ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

You are Tin Maung Thein and your address is No.40, Pagoda Road, Dagon Township, Yangon. Write a letter to your friend who lives in Pathein, telling him how you will spend the December Holidays.

No.40, Pagoda Road,
Dagon Township,
Yangon.

Date :

Dear Kyaw Myint,

I hope you all are in good health. I am fine. I have been studying my lessons since November. So, I believe that I will do well in the examination. How are you getting on with your lessons?

I have made plans for the December Holidays. I will take a trip to Taunggyi where my uncle's family lives. I will stay there for about one week with them. As the weather is cool and pleasant, we can pay a visit to Mway Daw Katku Pagoda. Besides, we can visit the Inle Lake and worship the Hpaung Daw Oo Pagoda. Moreover, we can go to Kalaw, Aung Ban and Pindaya. The Pindaya Cave is very interesting in its various types of Buddha images. As the Htan Sann Cave is currently famous, we will also visit there. I hope that I will gain a lot of regional knowledge by travelling there during December Holidays. In addition, I can have a chance to taste the delicious Shan traditional food.

Well, I think that my letter is a little longer. Let me stop my letter here. What are you going to do during the December Holidays? Please give my love to your parents.

Your loving friend,
Tin Maung Thein

သင်သည် တင်မောင်သိန်းဖြစ်ပြီး သင့်လိပ်စာမှာ အမှတ်-၄၀၊ ဘုရားလမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့ဖြစ်ပါတယ်။
ပုသိမ်မြို့တွင်နေသော သင့်သူငယ်ချင်းထံသို့ ဒီဇင်ဘာကျောင်းပိတ်ရက်ကို ဘယ်လိုကုန်ဆုံးစေမလဲဆိုတာ
ပြောပြသော စာတစ်စောင်ရေးသားပါ။

အမှတ်-၄၀၊ ဘုရားလမ်း၊

ဒဂုံမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ ။ -----

ခင်မင်ရပါသောကျော်မြင့်၊

မင်းတို့အားလုံး နေကောင်းကြမယ်လို့ ငါမျှော်လင့်ပါတယ်။ ငါလည်း နေကောင်းပါတယ်။
နိဝင်ဘာလကတည်းက ငါ စာတွေကို ကျက်နေခဲ့တာ။ ဒါ့ကြောင့် စာမေးပွဲမှာ ကောင်းကောင်းဖြေဆိုနိုင်မယ်လို့
ငါယုံကြည်တယ်။ မင်းရော ကျောင်းစာတွေ အခြေအနေဘယ်လိုလဲ။

ဒီဇင်ဘာလ ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ ငါ စီစဉ်ထားတာတွေ ရှိတယ်။ ငါ့အန်ကယ်မိသားစုနေတဲ့
တောင်ကြီးကို ငါ အလည်သွားမလို့။ အဲဒီမှာ သူတို့နဲ့အတူ တစ်ပတ်လောက် ငါနေမယ်။ အဲဒီက ရာသီဥတု
က အေးပြီး နေထိုင်လို့ကောင်းတာကြောင့် တို့တွေ မွေတော်ကတ္တူဘုရားကို သွားကြမယ်။ ဒါ့အပြင် ငါတို့
အင်းလေးကန်ကို သွားလည်ပြီး ဖောင်တော်ဦးဘုရားကို ဖူးကြမယ်။ ဒါ့အပြင် ငါတို့တွေ ကလော၊ အောင်ပန်း
နဲ့ ပင်းတယတို့ကို သွားကြမယ်။ ပင်းတယက သူ့ရဲ့အထဲမှာ အရွယ်အစားမျိုးစုံ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်တွေကြောင့်
စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတယ်။ ထန်စန်းဂူကလည်း အခုလတ်တလောမှာ ကျော်ကြားလာတာကြောင့် ငါတို့တွေ
အဲဒီကိုလည်း သွားလည်ကြမယ်။ ဒီဇင်ဘာကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း အဲဒီကို ခရီးထွက်တာကြောင့် ဒေသန္တရ
ဗဟုသုတတွေ အတော်များများ ရလိမ့်မယ်လို့ ငါမျှော်လင့်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အရသာရှိတဲ့ ရှမ်းရိုးရာအစား
အစာတွေကို မြည်းစမ်းကြည့်ဖို့ အခွင့်အရေးလည်း ရနိုင်တယ်။

ကဲ ငါ့စာလည်း အတော်အသင့် ရှည်သွားပြီ။ ငါ့စာကို ဒီမှာပဲ ရပ်ခွင့်ပြုပါ။ ဒီဇင်ဘာ
ကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း မင်း ဘာလုပ်မလဲ။ မင်းမိဘတွေကို ငါ မေတ္တာပို့သလိုက်ပါတယ်။

မင်းရဲ့ချစ်သူငယ်ချင်း

တင်မောင်သိန်း

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

The tongue is but three inches long, yet it can kill a man six feet high.

Japanese Proverb

လျှာသည် သုံးလက်မသာ ရှည်သည်။ သို့ဖြစ်ငြားလည်း ယင်းသည် ခြောက်ပေအမြင့်ရှိသော
လူတစ်ယောက်ကို သတ်နိုင်စွမ်းရှိသည်။

ဂျပန်စကားပုံ

အင်္ဂလိပ်စာအုပ် Conversational English အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

လေ့ကျင့်ရန်

အောက်ဖော်ပြပါ အခန်းများအကြောင်းကို ပြောကြပါမည်။ ကျောင်းသား A က ဖော်ပြထားသော မေးခွန်းများကိုမေး၍ ကျောင်းသား B က ပုံများကို ကြည့်၍ ဖြေဆိုရပါမည်။

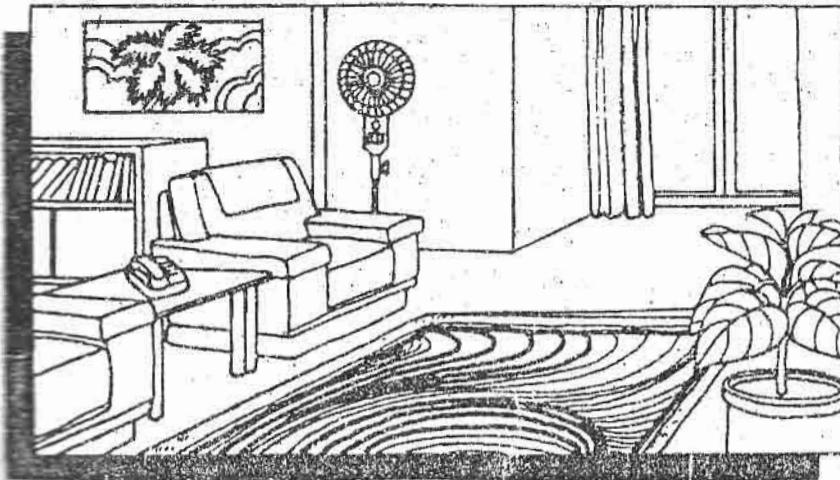
The living-room (ညော်ခန်း)

ကျောင်းသား (A)

1. What's the living-room got in it?
- ညော်ခန်းထဲမှာ ဘာတွေရှိသလဲ။

ကျောင်းသား (B)

2. Are there any curtains?
- ခန်းဆီးတွေရော ရှိသလား။
3. What about carpets?
- ကော်ဇောရော ရှိသလား။
4. How many chairs are there?
- ကုလားထိုင် ဘယ်နှစ်လုံးရှိသလဲ။
5. Where is the telephone?
- တယ်လီဖုန်းက ဘယ်မှာလဲ။

The living-room
(ညော်ခန်း)

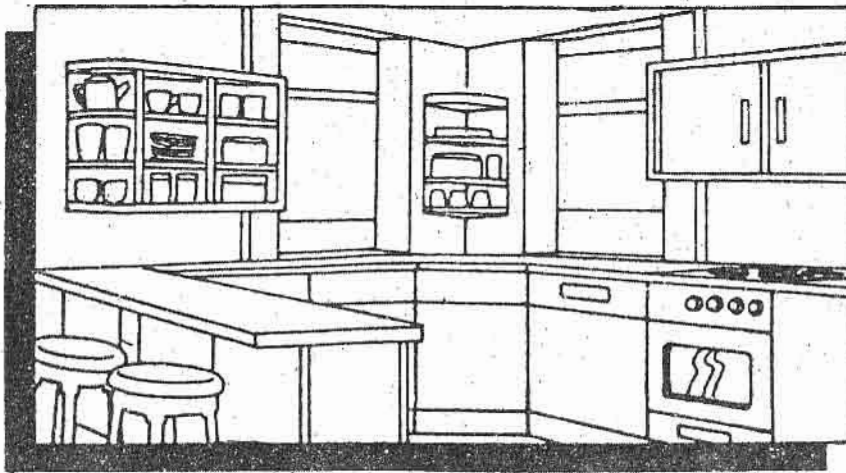
The kitchen (မီးဖိုချောင်)

ကျောင်းသား (A)

1. What's in the kitchen?
- မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ဘာတွေရှိသလဲ။

2. How many cupboards are there?
- မိရိ ဘယ်နှစ်လုံးရှိသလဲ။
3. Is there a fan in the kitchen?
- မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ပန်ကာရှိသလား။

ကျောင်းသား (B)

The kitchen
(မီးဖိုချောင်)

The bedroom (အိပ်ခန်း)

ကျောင်းသား (A)

1. What's in the bedroom?

- အိပ်ခန်းထဲမှာ ဘာတွေရှိသလဲ။

2. Are there any sheets and blankets on the bed?

- ခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်ရာခင်းနဲ့ စောင်တွေရှိသလား။

3. Where's the bookshelf?

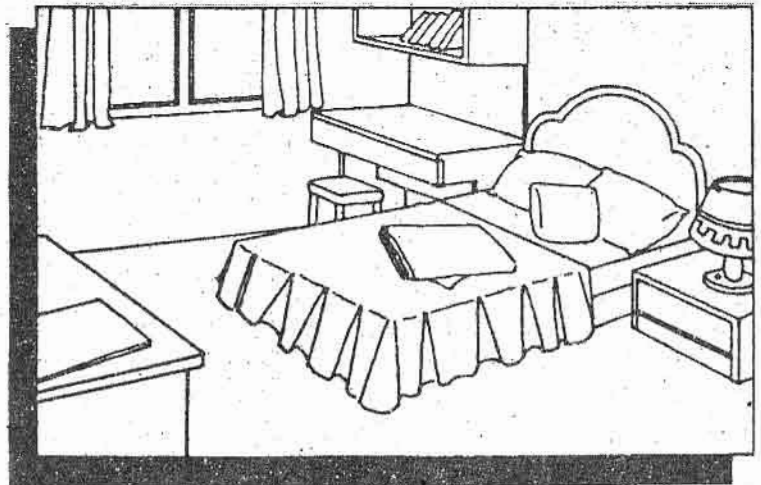
- စာအုပ်စင်က ဘယ်မှာလဲ။

4. Are there any curtains?

- ခန်းဆီးတွေရော ရှိသလား။

ကျောင်းသား (B)

The bedroom
(အိပ်ခန်း)

ကုန်းကိုး ။ BREAKTHROUGH by J.C.Richards M.N.Long

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

မမေ့နိုင်သောတပည့် ခိုင်ခိုင်

ဒေါ်နုနုရွှေ

စာရေးသူ မူလတန်းပြဆရာမအလုပ်ကို သထုံ မြို့နယ်တွင်းရှိ နေ့ချင်းပြန်ကျောင်းတက်၍ရသော ရွာ တစ်ရွာတွင် စတင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။ စာရေးသူတာဝန်ကျသော ရွာကလေးသည် ကျောင်း ကြိုယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းပြီးလျှင် ရွာထဲရှိကျောင်းသို့ ရောက်ရန် ဆယ်ငါးမိနစ်ခန့် လမ်းလျှောက်ရပါသည်။ တပည့်ခိုင်ခိုင်၏အိမ်သည် ရွာထိပ်တွင်ရှိသည်။ စာရေး သူ ကျောင်းကြိုကားပေါ်မှဆင်း၍ ငါးမိနစ်ခန့်လမ်း လျှောက်လိုက်လျှင် ခိုင်ခိုင်၏နေအိမ်သို့ ရောက်ပါ သည်။

ခိုင်ခိုင်၏အိမ်ရှေ့သို့ စာရေးသူရောက်လျှင် ခိုင်ခိုင် တစ်ယောက် ကျောင်းလွယ်အိတ်ကိုလွယ်ပြီး လက်တွင် စံပယ်ပန်းခက်လေးများကိုကိုင်လျက် စောင့်နေပါသည်။ ထက်ထဲမှ ပန်းခက်လေးများကို စာရေးသူအား လှမ်း ဆေးရင်း “ဒီနေ့ ဆရာမအသစ်လာမယ်ဆိုလို့ သမီး စောင့်နေတာ” ဟု ပြောပါသည်။

နောင်အခါများတွင်လည်း ခိုင်ခိုင်သည် အိမ်ရှေ့ မှစောင့်ကာ နေ့စဉ် ပန်းများကို ပေးပါသည်။ ခိုင်ခိုင် သောသော ပန်းများမှာ စံပယ်ပန်း၊ နှင်းဆီပန်း၊ ခရေ နီပန်းနှင့် ဆောင်းရာသီတွင်ပွင့်သော သဇင်ပန်း ခေါ်ခြောက်သည်။ ထိုပန်းများကို အလှည့်ကျ ပြောင်း၍ ဆေးတတ်ပါသည်။ ခိုင်ခိုင်ပေးသောပန်းကို စာရေးသူ

က ပန်လိုက်လျှင် ခိုင်ခိုင်၏မျက်နှာလေး ဝင်းပရွှင်ပြီး သွားသည်ပုံရိပ်ကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ဖြစ်မိပါသည်။

ခိုင်ခိုင်က စာရေးသူ၏ဆွဲခြင်းကိုလည်း “သမီး ဆွဲပေးမယ်” ဟုဆိုကာ လက်ထဲမှ တောင်းယူလေ့ရှိ သည်။ ခိုင်ခိုင်က လွယ်အိတ်အလေးကြီး လွယ်ထား သည်မို့ စာရေးသူက “နေပါစေကွယ်” ဟု ပြောရာ လည်း မရပါ။ သူကလေး စိတ်ကျေနပ်စေရန် ဆွဲခြင်း ကိုပေးလိုက်ကာ “လမ်းမှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့တွေ့ရင် တစ်လှည့်စီဆွဲကြနော်” ဟု ပြောလိုက်ရသည်။

ခိုင်ခိုင်၏အိမ်မှ ကျောင်းသို့သွားရာလမ်းတွင် အချို့ နေရာများ၌ ရေအိုင်လေးများကို ဖြတ်ကူးရပါသည်။ ထိုရေအိုင်လေးများထဲတွင် မျှော့များ၊ ကျွတ်များရှိပါ သည်။ စာရေးသူကို မျှော့များ၊ ကျွတ်များတွယ်သော အခါများတွင် ခိုင်ခိုင်သည် လူကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ မျှော့များ၊ ကျွတ်များကို မရွံ့မရှာ၊ မကြောက်မလန့် ဖြတ်ပေးပါသည်။

ရွာ၏ ချစ်စရာဓလေ့တစ်ခုမှာ စတုတ္ထတန်းနှင့် တတိယတန်းရှိ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသည် ဆရာမများအတွက် နေ့စဉ် အလှည့်ကျ ရေခွေးကြမ်း ဗန်း ယူလာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ရေခွေးကြမ်းဗန်းထဲတွင် ငါးခြောက်ဖုတ်ဆီဆမ်း၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ ကောက် ညှင်းထုပ်၊ ဆီထမင်း၊ ဘိန်းမှန် စသည်ဖြင့် တစ်မျိုးမျိုး ထည့်လာတတ်ကြသည်။

စာရေးသူသည် ရေခွေးကြမ်းကို သောက်သော်လည်း မုန့်များကိုမူ စားလေ့မရှိပါ။ ကောက်ညှင်းမုန့်များကို စာရေးသူစားမိလျှင် ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမဖြစ်သူ၏ အိမ်အပြင်ကို ဂရုစိုက်တတ်သော တပည့်ခိုင်ခိုင်က “ဆရာမ၊ မုန့်တွေကို ဘာဖြစ်လို့ မစားတာလဲ” ဟု မရဲတရဲ မေးလာပါသည်။ စာရေးသူက “ကောက်ညှင်းမုန့်တွေနဲ့ ဆရာမ မတည့်လို့ပါကွယ်” ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ရသည်။

ခိုင်ခိုင် ရေခွေးဗန်းယူရသောနေ့တွင် ခိုင်ခိုင်က “ဆရာမ ဒီနေ့တော့ မုန့်စားနော်။ သမီး ဘီစကုတ်မုန့် ထည့်လာတယ်” ဟု ပြောပါသည်။ ပြီးလျှင် “ဟိုလေ ဆရာမ၊ ရေခွေးကြမ်းနဲ့တွဲပြီး ဘာကြိုက်တတ်သေးလဲ” ဟု မေးနေပြန်သဖြင့် စာရေးသူက “ခိုင်ခိုင်ရယ်၊ ဘာတွေ ယူလာဦးမလို့လဲ။ ရပါတယ်။ ဆရာမက အိမ်က နံနက်ခင်း အဆာပြေစားပြီးမှ ကျောင်းလာတာ။ နေ့ခင်း ကျောင်းလွှတ်ချိန်စားဖို့လည်း ထမင်းချိုင့်ပါပြီးသား။ ဘာမှမလိုတော့ပါဘူးကွယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။ “ကြိုက်တာ တစ်ခုခု ပြောပါ ဆရာမရယ်” ဟု ဆက်ပြောနေသဖြင့် စိတ်ကျေနပ်စေရန် “လက်ဖက်သုပ်လေး၊ ဘာလေးပေါ့ကွယ်” ဟု ပြောလိုက်ရသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ခိုင်ခိုင် ရေခွေးဗန်းယူသောအလှည့်တွင် လက်ဖက်သုပ် ထည့်လာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

စာရေးသူသည် ထိုကျောင်းတွင် သုံးနှစ်တိုင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ စာရေးသူ ထိုကျောင်းသို့ရောက်စဉ်က ခိုင်ခိုင်သည် တတိယတန်းဖြစ်သည်။ ကျောင်းတွင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး အပါအဝင် ဆရာမသုံးဦးသာ ရှိသောကြောင့် စာရေးသူသည် တတိယတန်းအတန်းပိုင်လုပ်ကာ စတုတ္ထတန်းကိုလည်း နှစ်ဘာသာသင်ပေးရသည်။

ဤသို့ဖြင့် ခိုင်ခိုင် စတုတ္ထတန်း အောင်မြင်သွားပြီး ရွာနှင့်နီးသော အလယ်တန်းကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့

ပြောင်းရွှေ့ ကျောင်းတက်ရသည်။ ခိုင်ခိုင်တစ်ယောက် ကျောင်းပြောင်းသွားသော်လည်း စာရေးသူအား အိမ်မှစောင့်၍ ပန်းပေးပြီးမှ ကျောင်းသွားပါသည်။

စာရေးသူ အလယ်တန်းပြရာထူး ခန့်အပ်လွှာရရှိ၍ အခြားကျောင်းသို့ ပြောင်းရသောအခါ ခိုင်ခိုင် ငိုပါသည်။ စာရေးသူက “မငိုပါနဲ့ကွယ်။ ဆရာမနဲ့တွေ့ချင်ရင် ဆရာမအိမ်ကို လာလည်လို့ ရပါတယ်” ဟု ပြောပြီး အိမ်လိပ်စာကို ရေးပေးလိုက်သည်။

ထိုအခါမှ ခိုင်ခိုင်က အငိုရပ်၍ “တကယ်လာလည်မယ်နော် ဆရာမ” ဟု အငိုမျက်လုံး အပြုံးမျက်နှာလေးဖြင့် ပြောရှာပါသည်။

ခိုင်ခိုင်၏မိခင်က “ကျွန်မသမီးလေးက ဆရာမကို သိပ်ပြီး ချစ်ခင်ရှာတာ၊ ဆရာမ သဘောကောင်းကြောင်း၊ တစ်ခါမှ မရိုက်ကြောင်း၊ ပုံပြင်တွေပြောပြ၊ သီချင်း၊ ကဗျာတွေလည်း သင်ပြကြောင်းတွေ အိမ်မှာ မမောတမ်း ပြန်ပြောပြတယ်” ဟု ပြောပါသည်။

ခိုင်ခိုင်သည် သီတင်းကျွတ်ကျောင်းပိတ်ရက်များ၊ ဒီဇင်ဘာကျောင်းပိတ်ရက်များ၊ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် မိခင်ဖြစ်သူနှင့်အတူ စာရေးသူထံ အလည်လာတတ်ပါသည်။ မိခင်ဖြစ်သူက ထမင်းစားသောက်ပြီး ခဏအနားယူကာ ပြန်သွားသည်။ ခိုင်ခိုင်က နေချင်သေး၍ လေး၊ ငါးရက်နေစေပြီးမှ လာခေါ်သည်။

ခိုင်ခိုင်သည် လာလျှင် ခြံထွက်သီးနှံများဖြစ်သော ငှက်ပျောသီး၊ သဘောသီး၊ ပိန်းဥများနှင့် ကန်စွန်းဥများကို ယူလာတတ်ပါသည်။ စာရေးသူက “သယ်ယူရတာ မလွယ်ကူ၍ မယူခဲ့ရန်” ပြောသော်လည်း မရပါ။ ခိုင်ခိုင်၏မိခင်က ပြန်လာခေါ်လျှင် ခိုင်ခိုင်က မိခင်ဖြစ်သူအား “မေမေကလည်း ပြန်ခေါ်တာ မြန်လိုက်တာ။ သမီးက ဆရာမဆီမှာနေရတာ အားမရသေးပါဘူး” ဟု ပြောတတ်သည်။

တပည့်ခိုင်ခိုင် အဋ္ဌမတန်းအောင်ပြီးသောနှစ်တွင် စာရေးသူလည်း ခင်ပွန်းရှိရာမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်

သူကျေးဇူး

ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါက အိတလီပြည်တွင် အန်တိုနီတို့ ဆိုသူ သူဌေးတစ်ဦးရှိသည်။ သူ့တွင် မြင်းတစ်ကောင်ရှိသည်။ ထိုမြင်းသည် သူဌေးအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ တာဝန်ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူဌေးသည် သူ့မြင်းအား အစာရေစာ အလုံအလောက်ပေးကာ သူ့ခြံအတွင်း၌ အိမ်ကလေးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်၍ပေးထားသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်လာသောအခါ ထိုမြင်းသည် အိုမင်းလာကာ ရှေးကကဲ့သို့ အလုပ်မလုပ်နိုင်တော့ပေ။ ထိုအခါ သူဌေးသည် သူ့မြင်းအား အသုံးမဝင်တော့ဟုဆိုကာ အိမ်မှ မောင်းထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

မြင်းအိုကြီးသည် ဝမ်းပန်းတနည်းဖြင့် သခင်ဖြစ်သူထံမှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ မြင်းကြီးသည် လမ်းတစ်လျှောက်တွင် တွေ့သမျှမြက်များ၊ သစ်ရွက်များကို

စားသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ စာရေးသူနှင့် ခိုင်ခိုင်တို့ မတွေ့မြင်တော့ပေ။

အခုလို မမေ့နိုင်သော တဟုည့်ခိုင်ခိုင်တစ်ယောက်သည် အသက်သုံးဆယ်ကျော်အရွယ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဆရာသမား၏ မေတ္တာစေတနာကို ကျေးဇူးသိတတ်သော ခိုင်ခိုင်

တိုင်းသူပြည်သားများသည် ရှင်ဘုရင့်ထံ အကူအညီတောင်းလိုသည့်အခါ ထိုကြီးကို လာ၍ ဆွဲလေ့ရှိကြသည်။

စားသောက်သွားသည်။ သို့သော် အရွက်များမှာ အနည်းငယ်သာရှိသဖြင့် မြင်းကြီးအဖို့ စား၍မဝပေ။ သူသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်စွာဖြင့် ဆက်လက်လျှောက်လာသည်။

ထိုတိုင်းပြည်မှ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ကြီးမားသော ဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ နန်းတော်ကြီးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်၍နေထိုင်သည်။ ဥယျာဉ်ကြီး၏ အဆုံးရှိ ခြံတံခါးဝတွင် ကြီးမားသော ခေါင်းလောင်းကြီးတစ်လုံးကို တပ်ဆင်ထားသည်။ ခေါင်းလောင်းကြီးတွင် ကြိုးရှည်ကြီးတစ်ချောင်းကို တပ်ဆင်ထားသည်။ တိုင်းသူ

တစ်ယောက် ဘွဲ့ရပညာတတ်ကြီးဖြစ်ပြီး သက်ရှည်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာပါစေဟု ဆုတောင်းနေမိပါသည်။

(သထုံမြို့နယ် အောင်းခိုင်ကျေးရွာ အ-မ-က၊ တစ်ကြီးမှ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားအားလုံးကို သတိရလျက်)

ဒေါ်နုနုရွှေ(ပညာရေး-ပိုဒ်)

ပြည်သားများသည် ရှင်ဘုရင်ထံ အကူအညီတောင်းလို သည့်အခါ ထိုကြီးကို လာ၍ ဆွဲလေ့ရှိကြသည်။ ခေါင်း လောင်းသံကြားလျှင် မင်းချင်းတို့ ထွက်လာကြပြီး ထို သူအား ဘုရင့်ရှေ့တော်မှောက်သို့ ပို့ပေးကြသည်။

ယခုအခါ ခေါင်းလောင်းကြီး၏ကြီးကို မည်သူမျှ လာရောက်မဆွဲကြသည်မှာ ကာလအတန်ကြာနီးပြီဖြစ်၍ ကြီးမှာ ဟောင်းနွမ်းဆွေးမြေ့နေသည်။ တစ်နေ့သော် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မင်းချင်းတို့အား ခေါ်ကာ ခေါင်း လောင်းကြီးကြီးကို အသစ်လဲလှယ် တပ်ဆင်စေ သည်။ မင်းချင်းတို့က ဤခေါင်းလောင်းကြီးကို မည် သူမျှ လာရောက်မဆွဲကြသဖြင့် ဖြုတ်ပစ်လိုက်ရန် ပြောကြသည်။ သို့သော် ဘုရင်မင်းမြတ်က “တစ်နေ့ ကျရင် တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ ငါ့ထံ အကူအညီ လာတောင်းမှာပဲ။ ဒါကြောင့် ခေါင်းလောင်းကြီးကို အသစ်လဲပြီးသာ တပ်ထားလိုက်ပါ။ ခေါင်းလောင်းကို ဖြုတ်မပစ်ပါနဲ့” ဟု ပြောဆိုသည်။

မင်းချင်းတို့သည် ခေါင်းလောင်းတွင် တပ်ဆင်ရန် ကြိုးအသစ်တစ်ချောင်းကို လိုက်လံဝယ်ယူသည်။ သို့ သော် ထိုနေ့မှာ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်၍ ဆိုင်များအားလုံး ပိတ်ထားသဖြင့် ကြိုးအသစ်ဝယ်၍ မရပေ။ ထို့ကြောင့် မင်းချင်းသည် “ဒီနေ့တော့ မြက်တွေနဲ့ပဲ ကြိုးတစ် ချောင်းကျစ်ပြီး ယာယီတပ်ထားခဲ့မယ်။ နက်ဖြန်ကျမှ ကြိုးအသစ်ဝယ်တပ်တော့မယ်” ဟုဆိုကာ မြက်များ ဖြင့် ကြိုးတစ်ချောင်းကျစ်ကာ ခေါင်းလောင်းကြီးတွင် တပ်ဆင်ထားခဲ့ပြီး အိမ်သို့ ပြန်သွားလေသည်။

သနားစဖွယ်ကောင်းသော မြင်းအိုကြီးသည် ဆာ လောင်မွတ်သိပ်လွန်းသဖြင့် လမ်းတစ်လျှောက်တွင် စားစရာရှာဖွေရင်း တဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ နန်းတော်တံခါးဝသို့အရောက်တွင် ခေါင်းလောင်း၌ချည်နှောင်ထားသော မြက်များကို တွေ့ လိုက်သောအခါ ဝမ်းသာအားရဖြင့် မြက်များကို ဆွဲ၍ စားတော့သည်။ မြင်းအိုကြီးက မြက်များကို စားသော

အခါ ခေါင်းလောင်းကြီးကို ဆွဲသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ခေါင်း လောင်းကြီးသည် ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟီးလာတော့ သည်။

ခေါင်းလောင်းသံ ကြားသောအခါ မင်းချင်းတစ် ယောက်သည် အပြင်သို့ ပြေးထွက်လာပြီး ခေါင်း လောင်းတီးသူကို ရှာဖွေသည်။ ဝင်းတံခါးဝတွင် ရပ် ကာ မြက်များစားနေသော မြင်းအိုကြီးကို မြင်သော အခါ ရယ်မောလျက် မြင်းအိုကြီးအား မောင်းထုတ်ကာ နန်းတော်တွင်းသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့သည်။ မြင်းအိုကြီးသည် သွားစရာမရှိသဖြင့် ထိုနေရာတွင်ပင် ရပ်နေသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ခေါင်းလောင်းသံကြားသော် လည်း သူ့ထံမှောက်သို့ မည်သူမျှ ရောက်မလာသ ဖြင့် အခြားမင်းချင်းတစ်ဦးကို တံခါးသို့ ထပ်မံစေလွှတ် ကာ အကျိုးအကြောင်း စုံစမ်းစေသည်။ မင်းချင်းသည် မြင်းအိုကြီးကိုတွေ့သောအခါ သူဌေးကြီး အန်တိုနီတို့ ၏ မြင်းဖြစ်ကြောင်း သိသွားသည်။ သူသည် ဘုရင် မင်းမြတ်ထံပြန်သွားကာ “မှန်လှပါအရှင်၊ ဝင်းတံခါးဝ တွင် ရောက်နေသူမှာ မြင်းအိုကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒီမြင်းဟာ သူဌေးကြီး အန်တိုနီတို့ရဲ့မြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မြင်းကြီးဟာ အိုမင်းမစွမ်းရှိလာလို့ အလုပ် မလုပ်နိုင်တော့တဲ့အတွက် သူဌေးက အစာရေစာ မကျွေးတော့ဘဲ စွန့်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မြင်း ကြီးဟာ ဆာလွန်းလို့ ခေါင်းလောင်းမှာ ချည်ထားတဲ့ မြက်တွေကို လာစားတာပါ” ဟု လျှောက်တင်သည်။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မြင်းအိုကြီးကို သနားသွားသည်။ မင်းချင်းအား “မြင်း ကြီးကို ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ ဥယျာဉ်တော်ထဲမှာထား ပြီး အစာရေစာ ကောင်းစွာကျွေးမွေးလိုက်ပါ။ သူဟာ ငါ့ထံက အကူအညီလိုလို၊ ခေါင်းလောင်းကိုဆွဲတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါ့မှာ တာဝန်ရှိတယ်။ သူ့ရဲ့ ပိုင်ရှင်သူဌေးကိုလည်း ချက်ချင်း သွားခေါ်ချေ” ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ခါး
တော
တစ်
ခါး
ရင်
သော
ကာ
သည်
ည်။
သော်
သ
သွတ်
သည်
နီတို
ရင်
ခါးဝ
ဖြစ်ပါ
ခြင်း
လုပ်
ရစာ
ခြင်း
ကတော့
ည်။
သည်
ခြင်း
ထား
ဟာ
တော
သူ့ရဲ့
ဟာ

မကြာမီ မြင်းပိုင်ရှင်သူဌေး ရောက်လာသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်က “ဒါ သင့်ရဲ့မြင်း ဟုတ်သလား”

ဟု မေးရာ သူက ဟုတ်မှန်ကြောင်းဖြေဆိုသည်။

ဘုရင်က “သင့်မြင်းကို ဘာကြောင့် စွန့်ပစ်ထားရ

တာလဲ။ ဘာကြောင့် အစာမကျွေးရတာလဲ။ မြင်းကြီး

ဟာ သိပ်ကို ဆာလောင်နေရှာတယ်” ဟု ပြောသည်။

သူဌေးက “ကျွန်တော်မျိုးရဲ့မြင်းဟာ အိုမင်းလာပြီ

ဖြစ်လို့ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်နိုင်တော့လို့ စွန့်ပစ်လိုက်

တာပါ” ဟု ပြောဆိုသည်။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဘုရင်သည် ဒေါသထွက်

ကာ “သင်အသက်အရွယ် အိုမင်းလာတဲ့အခါ သင့်ရဲ့

သားသမီးတွေက သင့်ကို မစွန့်ပစ်ဘဲ ကျွေးမွေးပြုစု

ကြမယ် မဟုတ်လား။ တကယ်လို့ သူတို့သာ မပြုစု

ရင် သင်လည်း သင့်မြင်းကြီးလို့ပဲ အစာငတ်ရေငတ်နဲ့

ဒုက္ခရောက်ရမှာပဲ။ ဒီမြင်းကြီးဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ

သင့်ထံမှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့သူဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခုလို

အိုမင်းမစွမ်း ဖြစ်ချိန်မှာ သူ့ကျေးဇူးကိုသိတဲ့အနေနဲ့

ပြုစုလုပ်ကျွေးရမယ်။ မစွန့်ပစ်သင့်ဘူး” ဟု ပြောဆို

သည်။ သူဌေးကြီး အန်တိုနီတို့လည်း များစွာ နောင်တ

ရသွားသည်။ သူသည် “မှန်လှပါအရှင်၊ ကျွန်တော်မျိုး

များသွားပါတယ်။ ဒီမြင်းကြီးဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ

ကျွန်တော်မျိုးထံမှာ အမှုထမ်းခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် သူ့ကို ကျေးဇူးတုံ့ပြန်တဲ့အနေနဲ့ ဒီနေ့က

စပြီး ကောင်းမွန်စွာ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားပါ

တော့မယ်” ဟုဆိုကာ မြင်းကြီးကို ပြန်လည်ခေါ်

ဆောင်သွားလေတော့သည်။

ထိုနေ့မှစကာ မြင်းပိုင်ရှင်သူဌေး အန်တိုနီတို့

သည် အမြင်မှန်ရသွားကာ သူ့မြင်းအိုကြီးအား အသက်

ထက်ဆုံး ကောင်းမွန်စွာ ကျွေးမွေးပြုစု သွားလေတော့

သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်လည်း သူတို့နှစ်ဦး၏

အကြောင်းကို လူအများအား ပြော၍မဆုံးအောင် ရှိပေ

တော့သည်။ (အိတ်လီပုံပြင်)

ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း

ပန်းတိုင်ရေဆီသို့

ငါတို့လျှောက်လှမ်း၊ ခရီးလမ်းဝယ်
ချောက်ကမ်းပါးတွေ၊ ခြားလို့နေလည်း
တို့တွေမကြောက်၊ တံတားဆောက်၍
ရှေ့ရောက်အောင်သာ ကူးသွားပါမည်။

မြစ်ချောင်းသီးသီး၊ ပိတ်ကာဆီးလည်း
အနီးနားမှာ၊ သစ်ဝါးရှာ၍
ကောင်းစွာအားထုတ်၊ လှေဖောင်လုပ်ပြီး
မဆုတ်နစ်ဘူး ဟိုဘက်ကူးမည်။

တောတွေတောင်တွေ၊ ကာဆီးနေလည်း
တောတွေခုတ်ရှင်း၊ လမ်းဖောက်ရင်းဖြင့်
တောင်ဆင်းတောင်တက်၊ အားမပျက်ဘဲ
ဆက်လက်ရှေ့ဆီ လျှောက်လှမ်းမည်။

ငါတို့လျှောက်လှမ်း၊ ခရီးလမ်းသည်
ကြမ်းတမ်းလှစွာ၊ ခက်ခဲပါစေ
စိတ်မှာအမှန်၊ ဇွဲသန်သန်နှင့်
အားမာန်ကြံ့ခိုင်၊ လျှောက်လှမ်းနိုင်သော်
ပန်းတိုင်ရောက်မည် သေချာသည်။

နံ့သာမြေ မောင်ဆွေဦး

(ယခင်လမှအဆက်)

အသက်ကယ်သော ပိုလ်မှူးချုပ် (၂၈)

(အခန်းဆက် အတ္ထုပ္ပတ္တိရှည်)

မင်းယုဝေ

ပညာနှင့် ငွေကြေးဒါနရှင်

ဆရာကြီးဒေါက်တာမြသိန်းဟန်သည် ပရဟိတ လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ မိမိသင်ယူတတ် မြောက်ထားသော ဆေးပညာဖြင့်လည်း ကုသိုလ်ယူ ကုသဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပညာရှင်တစ်ဦး အနေဖြင့် ဆောင်ရွက်ရုံသာမက မိမိဆေးကုသရာ၌ ရရှိသောငွေများကို စုဆောင်း၍လည်း ကုသိုလ်ယူ လှူဒါန်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ မိမိဇာတိကျေးရွာနှင့် အခြား နွမ်းပါးလှသော ကျေးရွာများသို့ ဦးဆောင်သွားရောက် ၍ ငွေကြေးဒါန၊ လုပ်အားဒါနနစ်မျိုးဖြင့် ကုသိုလ်ပြု ခဲ့သည်။ ထိုနွမ်းပါးသော ကျေးရွာမှာ သမားတော် များ ရောက်လေ့ရောက်သမရှိသော ကျေးရွာများ ဖြစ်သည်။ ဒေသခံလုပ်အားရှင်များ၏ ပူးပေါင်းပါဝင် ပံ့ပိုးမှုဖြင့် ဝေဒနာရှင်လူနာများစွာကို စောင့်ရှောက် ကုသပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဖိစိတဒါန ပြုခဲ့ရသည်ကို တစ်စုံစီဖြင့် ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။

ကိုယ်တိုင်ဖန်တီးသော ခွဲစိတ်ခန်း

ဆရာကြီးဒေါက်တာ မြသိန်းဟန်က “ဒီလို ဖိစိတ ဒါနလုပ်ငန်းတွေ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာမှာ တစ်သက်တာ မေ့မရတဲ့ အဖြစ်တွေနဲ့လည်း ဆုံခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန် တော်ဦးဆောင် ဆောင်ရွက်ရာမှာတော့ တစ်ပိုင်တစ် နိုင်မျှသာ ဆောင်ရွက်ပေးတာများပါတယ်။ လက်ပံ တန်း၊ ဖီးဖြူကုန်းတိုက်နယ်၊ ညောင်သာယာရွာသွား စဉ်က ကျွန်တော့်ဇနီး၊ မြေးနဲ့ တပည့်ဆရာဝန် ၆-

- ♦ ဘုန်းကြီးကျောင်းသား၊ နွားကျောင်းသားဘဝမှ ရိုးသား၊ ကြိုးစား၍ ပညာထူးချွန်သဖြင့် အထွေထွေ ခွဲစိတ်အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်လာသူ။
- ♦ ၁၉၆၄-ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်ဆေးသိပ္ပံနောင်ဆုံးနှစ် သင်တန်း ကို အမှတ်အများဆုံးဖြင့် ပထမဆုရ၍ အောင်မြင် ခဲ့သူ။
- ♦ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ F.R.C.S ပါရဂူဘွဲ့ကို မြန်မာဆရာဝန် များထဲတွင် အသက်အငယ်ဆုံးဖြင့် ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သူ။
- ♦ လူနာပေါင်းများစွာ၏အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်သဖြင့် တပ်မတော်ဆေးဝန်ထမ်းတပ်ဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားရေးမှူး (ပိုလ်မှူးချုပ်) ဖြစ်လာသူ။
- ♦ အငြိမ်းစားယူပြီးသော်လည်း အနားမယူ။ ရန်ကုန် ဆေးခန်းများတွင် လူနာများကို ဆေးကုသပေးရင်း ကျေးလက်သို့ဆင်း၍လည်း လူနာများကို အခမဲ့ ဆေးဝါးကုသပေးနေသော စေတနာရှင် ဆရာဝန်ကြီး ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ။

ဦးသာ ပါပါတယ်။ ကိုယ့်အထုပ်ကိုယ်သယ်ပိုးကာ ရထားတစ်တန်း၊ လှည်းတစ်တန်းဖြင့် သွားကြရပါ တယ်။ ဆေးပေးခန်းမရှိလို့ ဖိတ်ကြားတဲ့ မိတ်ဆွေ ဦးတင်အုံးအိမ်မှာ လူနာတွေကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရပါ တယ်။ နောက်ပြီး ဦးတင်အုံးသမီးရဲ့ အိမ်အောက် ထပ်ကို ပလပ်စတစ်များကာရံပြီး ခွဲစိတ်ခန်းအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ရပါတယ်။ ခွဲစိတ်ရန်စားပွဲကိုတော့ အုတ်ခဲ တွေအပေါ်မှာ ကျောင်းသားကလေးများစာရေးတဲ့ ခုံ တန်းတွေခင်းပြီး အသုံးပြုရပါတယ်။

“ခွဲစိတ်ခန်းမှာသုံးမယ့် မီးအတွက်တော့ လက်နီဇာတ်မီးတွေကို အားထားခဲ့ရပါတယ်။ ဇနီးနဲ့ မြေးက ဆေးတွေထုတ်ပေးတယ်။ တပည့်ဆရာဝန်တွေက

www.burmeseclassic.com

ထိုလူနာက “ဆရာကြီး
အဲဒီဆီးကျောက်တုံးကို
ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပေးလိုက်ပါ။”
“ဘာကြောင့် ယူချင်တာလဲ။”

ခွဲစိတ်ရာမှာ သူနာပြုများအဖြစ် ကူညီပေးကြရပါတယ်။ ခွဲစိတ်ကိရိယာတွေကို သန့်စင်ဖို့ ဒန်အိုးကြီးတွေထဲမှာထည့်ပြီး ရေပွက်ပွက်ဆူအောင် ပြုတ်ကြရပါတယ်။ ခွဲစိတ်ခန်းဝင်ရာမှာဝတ်တဲ့ ပိုးသန့်စင်အဝတ်တွေကိုတော့ ဆေးဆိုင်တွေက ဝယ်ယူခဲ့တဲ့ ဖိုသန့်စင်ပြီး အဝတ်တွေကို သုံးခဲ့ရပါတယ်။ ကံကောင်းထောက်မစွာနဲ့ ခွဲစိတ်မှုတွေ အောင်မြင်ပြီး လူနာတွေမှာ နောက်ဆက်တွဲရောဂါတွေမဖြစ်ဘဲ အားထုံး အဆင်ပြေသွားကြပါတယ်။ စေတနာရဲ့အကျိုးပေးလို့ ခံယူမိပါတယ်” ဟူ၍ ပြောပြခဲ့သည်။

ငန်းဥအကြီးစားအရွယ် ဆီးကျောက်ကြီး

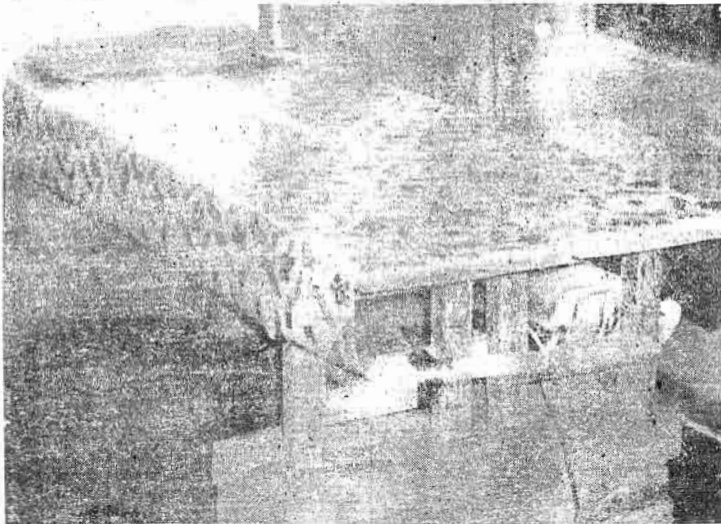
ဆရာကြီး ဒေါက်တာမြသိန်းဟန်သည် အသက်တယ်ကုသရာ၌ မမေ့နိုင်အောင်ရှိခဲ့သော ခွဲစိတ်မှုများကို မကြာခဏ သတိရမိသည်။ ထိုသတိရမိသူတို့အထဲတွင် ဆီးကျောက်ခွဲရသော လူနာတစ်ဦးလည်း

ပါသည်။ ထိုလူနာမှာ ဆီးအိမ်ထဲတွင် ငန်းဥအကြီးစားခန့်အရွယ်ရှိသော ဆီးကျောက်ကြီး ရှိနေသည်။ တင်ပဆုံအရိုးကွင်းအပြည့်နီးပါး ကြီးမားလာသည်။ ထိုကြီးမားသော ဆီးကျောက်တုံး (Vesicel Stone) ကိုလည်း သူကိုယ်တိုင်ပင် ခါးရိုးအတွင်း ထုံဆေးထိုးပြီး ခွဲစိတ်ပေးခဲ့သည်။

“အခြားလူနာတစ်ဦးကတော့ ဘယ်ဘက်ကျောက်ကပ်ကနေ ဆီးအိမ်ထဲကိုသွားတဲ့ ဆီးပြွန်ထဲမှာ ကျောက်ခဲ (Ureleric Stone) ရှိနေတဲ့ လူနာတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ကိုလည်း အောင်မြင်စွာ ခွဲစိတ်ကုသပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီခွဲစိတ်ကုသမှုတွေကို မပြည့်မစုံ မသင့်မလျော်တဲ့နေရာတွေမှာ စွန့်စားခွဲစိတ်ခဲ့ရတာမို့ လူနာတွေအပေါ် စေတနာထားဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပေမယ့် ဆေးပညာရှင်ထောင့်ကကြည့်ရင် မိုက်မဲသလို ဖြစ်နေပါတယ်” ဟူ၍ ဆရာကြီးဒေါက်တာမြသိန်းဟန်က ပြောပြခဲ့သည်။

ဆီးကျောက်တုံးယူလိုသူ

ဆီးကျောက်တုံးကြီးကို ခွဲစိတ်စဉ်က လူနာပြောခဲ့သော စကားကို ဆရာကြီးသည် ယခုတိုင် ကြားယောင်နေမိသည်။ ထိုလူနာက “ဆရာကြီး အဲဒီဆီးကျောက်တုံးကို ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပေးလိုက်ပါ။”

ကိုယ်တိုင်ဖန်တီးပြုလုပ်ထားသော ခွဲစိတ်ခန်းတွင် အသုံးပြုသည့်ခုတင်

“ဘာကြောင့် ယူချင်တာလဲ။”

“ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ ရထားလမ်းလုံခြုံရေးအတွက် ရပ်ကွက်လူကြီးတွေက ရွာသားတွေကို အလှည့်ကျ တာဝန်ချပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဆီးသွားရတာ ခက်ခဲလွန်းပြီး နာကျင်လို့ တောင်းပန်တဲ့အခါ မင်း ညာနေတာဆိုပြီး အတင်းအဓမ္မ တာဝန်ချလို့ ဆီး ကျင်နေတဲ့ကြားက ညလုံးပေါက် ရထားလမ်းလုံခြုံ ရေးစောင့်နေခဲ့ရပါတယ်။ အခု ဒီကျောက်တုံးကိုပြပြီး ကျွန်တော် ညာနေတာမဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြန်တင်ပြချင် လို့ပါ ဆရာကြီး။”

ဤစကားကို ကြားရသောအခါ ဆရာကြီး ဒေါက်တာမြသိန်းဟန်သည် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းမှု အပြည့်အဝ မရရှိသေးသော မိမိတို့နိုင်ငံတွင် ပြည်သူ များခံစားရသော လူမှုဒုက္ခများကို သံဝေဂရမိပေသည်။

ငရဲခံနေရသူပမာ

ဆရာကြီး ဒေါက်တာမြသိန်းဟန်သည် ထွန်းဖောင် ဒေးရှင်း၏ဒီဇီတဒါန ပေါင်းတည်ခရီးစဉ်တွင် လုပ်အား ဒါနပေးစဉ်ကလည်း အရှင်လတ်လတ် ငရဲခံစားနေရသူ ပမာ ဝေဒနာခံစားနေရသော သူနာတစ်ဦးကို တွေ့ကြုံ ခဲ့ရသည်။ ထိုသူနာမှာ အသက် ၆၅-နှစ်ခန့်ရှိ အမျိုး သားလူနာ ဖြစ်သည်။ ဘယ်ရူးအောက်ပိုင်းခြေသလုံး မှာ အသားအရေများ မရှိတော့။ ခြေဖဝါးကတော့ မီးကင်ထားသလို ညိုမည်းခြောက်သွေ့နေသည်။

“တကယ်တော့ သွေးကြောပိတ်ရောဂါရဲ့ နောက် ဆက်တွဲဖြစ်ရပ်ဖြစ်လို့ အသားအရည်တွေ မပုပ်သိုးမီ ဘယ်လောက်နာကျင်ပြီး ဒုက္ခခံနေရမလဲဆိုတာ မတွေ့ ရဲလောက်အောင်ပဲ ကရုဏာသက်မိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အသုံးမကျ၊ ဒုက္ခဝေဒနာပေးနေတဲ့ ခြေထောက်ကို ဖူးအထက်ကနေဖြတ်ပြီး ခြေတုတ်ပိုင်အောင် ရန်ကုန် လာဖို့ ကျွန်တော် ခရီးစရိတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ယခုတိုင် ပေါ်မလာသေးပါဘူး။ အခြားအဆင်မပြေ တဲ့ ကိစ္စတွေရှိနေလို့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သူ့ဘဝက သားသမီးမရှိ၊ တစ်ကောင်ကြွက်ဘဝဖြင့် နေနေရသူ

ဖြစ်ပါတယ်။ အလွန် သနားစရာကောင်းလှပါတယ်” ဟူ၍ ဆရာကြီးက ရင်နာစွာဖြင့် ဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့ သည်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

မင်းယုဝေ

ချစ်စရာလူမွန် ဆရာဝန်သို့

ရောဂါရလာ၊ များလူနာကို
မေတ္တာပညာ၊ စေတနာဖြင့်
ခွဲကာစိတ်ကာ၊ ကုသပါသော
ချစ်စရာလူမွန်၊ ဆရာဝန်တို့။

သင်တို့ကျိုးပြု၊ အစုစုလျှင်
အထုခိုင်မာ၊ တည်နေပါ၍
သည်မှာလောက-ကြည်ရွှင်ပျ။

တစ်နေ့ခါသော်
စာဆိုဘေးခ၊ ရောဂါရ၍
ညှိုးလျှစ်တ်တွင်၊ မုန်တိုင်းဝင်စဉ်
သင်တို့အားခဲ၊ မေတ္တာကဲ၍
ခွဲစိတ်ကုသ၊ ကယ်မကြသည်
ငါ့မှာချမ်းသာရခဲ့၏။

အို-ချစ်စရာလူမွန်၊ ဆရာဝန်တို့၊
ထူးချွန်ပညာ၊ စေတနာဖြင့်
လူနာအများ၊ ဒုက္ခသားကို
ကြိုးစားကုသ၊ သင်ကယ်မ၍
လောကသာယာ၊ ရှိနေပါတည်
ပညာစေစား၊ သင့်လက်များလျှင်
ရွှေသားစိန်သား၊ ပတ္တမြားထက်
ထူးခြားဖိုးတန်၊ အမျိုးမှန်သည်
တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ပါတကား။

မင်းယုဝေ

(၂၀၀၂-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ မင်္ဂလာမောင်မယ်)

ရင်ကိုထိသော စကားနှစ်ခွန်း

အေထူးအောင်

ရွှေစင် အလွန်ဒေါသထွက်နေသည်။ သူ့ကိုပြောလိုက်သည့် စကားတစ်ခွန်းအတွက် သူ လုံးဝ မကျေနပ်မိ။ ထို့ကြောင့် အဆောင်သို့ စိတ်ပျက်စွာ ပြန်လာခဲ့သည်။

ရွှေစင်တို့တက်သည့် တက္ကသိုလ်တွင် ပထမနှစ်မှ နောက်ဆုံးနှစ်အထိ ခုံနံပါတ်များ ထုတ်ပေးသည်။ ပထမနှစ်ခုံနံပါတ်များကိုမူ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းရမှတ်အနည်းအများအလိုက် စီလေ့ရှိသည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာ ရွှေစင် ဤတက္ကသိုလ်ကို တက်ခွင့်ရခဲ့သည်။ သူ့အရမ်းတက်ချင်သည့် ဤတက္ကသိုလ်ကို တက်ခွင့်ရခဲ့သည့်အတွက် အလွန်ပင် ပျော်မဆုံး။ သို့သော် ထိုအပျော်တို့သည် တက္ကသိုလ်ရောက်သောအခါ သဲထဲရေသွန် ဖြစ်သွားခဲ့ရချေပြီ။

ရွှေစင်၏ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းရမှတ်သည် သူ့တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်ရမှတ်ထက် တစ်မှတ်သာပိုသည်။ ထို့ကြောင့် ပထမနှစ်တွင် ရွှေစင်၏ခုံနံပါတ်သည် နောက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ အလွန်မျက်နှာငယ်ရသည်။ ကျောင်းခေါ်ကြိမ်ခေါ်လျှင် နောက်ဆုံးမှ ထာဝရထောင်ရသည်ကို သူ အလွန်ရှက်သည်။ ခုံနံပါတ် ၁၊ ၂၊ ၃-တို့ကို သူ အလွန်သဘောကျသောကြောင့်သည်။

သူ့ကို ယခင် မည်သူမှ ဘာမှမပြောပါ။ သူတစ်ယောက်တည်း ကြိုတ်မှိတ်ဝမ်းနည်းနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သည်။ သို့သော် ယနေ့တွင် အနာပေါ်တုတ်ကျဆိုသကဲ့သို့ သူ့ကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ကဲ့ရဲ့စကားတစ်ခွန်း ပြောသောအခါ သူ အလွန်ခံပြင်းမိသွားသည်။

ယနေ့ ကန်တင်းတွင် သူငယ်ချင်းသစ်အချို့နှင့် အအေးသောက်နေခိုက် ထုံးစံအတိုင်း ထွေရာလေးပါးစကားစစ်မိရာက ခုံနံပါတ်များဆီ စကားဝိုင်းကျသွားသည်။

“ဟဲ့ Roll.1 က ဆယ်တန်းတုန်းက အမှတ်ပေါင်း ၅၄၀-တောင်ကျော်တယ်တဲ့ဟ” ဟု အေမိကစ၍ စကားဖောက်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးအဆင့် ၁-ကနေ ၁၀-တောင်ဝင်တာလေဟာ။” ဝတီကပါထောက်ခံသည်။ သူတို့ပြောနေတာကြားတော့ ရွှေစင်လည်း မနေနိုင်တော့။ ဝင်၍ ပြောမိတော့သည်။

“ငါလည်း ဒုတိယနှစ်ရောက်ရင် အဆင့် ၁-ကနေ ၁၀-ဝင်အောင် လုပ်ရမယ်။”

မရည်ရွယ်ဘဲ စိတ်ထဲရှိသည့်စကားက လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသည်ကို အေမိက “ဟဲ့-ဟဲ့၊ ကိုယ့်ခုံ နံပါတ်လည်း ကိုယ်အားနာပါဦးဟာ။ ဒီမှာ နင်လေ ၁-ကနေ ၅၀-ဝင်ရင်တောင် နင့်ကို ဒီဆိုင်မှာ အဝ ညှဉ်ခံမယ်သိလား။”

“ဟိ-ဟိ-ဟိ-ဟိ”

အေမိ၏ စကားသံနောက်တွင် ရွှေစင်ကို လှောင်သောရယ်သံများ ပျံ့လွင့်သွား၍ ရွှေစင် အလွန်ရှက်သွားသည်။ စိတ်ထဲတွင်လည်း တေးထားလိုက်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

“အေး-ငါ့ကို ဒင်းတို့က ကဲ့ရဲ့ထားကြတာ ဒီနေ့နော်။ သေချာမှတ်ထားကြ။ အောင်စာရင်းထွက်တဲ့နေ့ သိစေရမယ်” ဟု စိတ်ထဲ ကြိုးဝါးထားလိုက်သည်။

ထိုနေ့တစ်နေ့တွင် စိတ်ညစ်လွန်း၍ အဆောင်ရောက်လျှင် စာမကျက်တော့ဘဲ ခပ်စောစောအိပ်လိုက်သည်။ သို့သော် နောက်နေ့မှစ၍ သင်သမျှစာများကို ဖိစိစီးစီး ကျက်မှတ်ခဲ့သည်။ သူ့ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရမည်ဟု စိတ်သွင်းကာ မပေါ့မလျော့၊ တိတိကျကျ လေ့လာကျက်မှတ်ခဲ့သည်။ သူ့ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရမည်ဟုလည်း လုံးဝ ယုံကြည်ချက်ထားရှိလိုက်သည်။

ကျောင်းတွင် ဆရာမပြောသော စကားတစ်ခွန်းက သူ့ကို ပို၍အားတက်စေခဲ့သည်။

“ကလေးတို့၊ ဒီတက္ကသိုလ်မှာ တော်ဖို့၊ မတော်ဖို့ဆိုတာ ဒီကစာကို ကျက်တာနဲ့ပဲ ဆိုင်တာနော်။ ကြိုးစားရင် ကြိုးစားသလောက် ရမှာပဲ။”

ထိုစကားလေးကို နှစ်သက်လွန်း၍ စာရွက်လေးနှင့်ပင် ကူးရေးထားလိုက်မိသည်။

ဤသို့ဖြင့် အချိန်တွေကြာခဲ့သည်။ ပထမနှစ်ဆိုသည့် ရာသီစက်ဝန်းကြီးလည်း ပြီးစီးခဲ့ချေပြီ။ ဒီနေ့သည် ရွှေစင်တို့တို့ သိုလ်ကြီး အောင်စာရင်းထွက်သည့်နေ့ပင် မဟုတ်ပါလော။

ထို့ကြောင့် ရွှေစင် ခပ်စောစောထ၊ ဘုရားရှိခိုးကာ အောင်စာရင်းကြည့်ရန် အဆောင်သို့ ကားစီးလာခဲ့သည်။ အဆောင်နှင့် ကျောင်းသို့ နာရီဝက်ခန့် ကားစီးရသည်။ ကားပေါ်တွင်လည်း ဒီနှစ် Roll.I မည်သူရမည်နည်းဟု ထင်ကြေးတွေ ပေးနေကြသည်။ သူတို့ပေးသည့်သူများတွင် ရွှေစင်တော့ မပါ။ ရွှေစင်မည်သို့မျှ မခံစားရပါ။ သူ့ကိုယ်တိုင်က အဆင့် ၁-မှ ၁၀-ဝင်လျှင် ကျေနပ်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။

ကျောင်းကားက ရပ်သွားပြီ။ ကားပေါ်မှ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများအားလုံး အောင်စာရင်းကပ်ရာနေရာသို့ ပြေးသွားကြသည်။ ရွှေစင်လည်း တိုးဝှေ့

ကာ နာမည်ကို လိုက်ရှာနေမိသည်။ ခုံနံပါတ် ၂၀-မှစ၍ အပေါ်သို့ တစ်ဆင့်စီတက်ကာ ရှာလာမိသည်။ နာမည်ကို လုံးဝမတွေ့။ ခုံနံပါတ် ၅-သို့ ရောက်လာပြီ။ နာမည်ကို မတွေ့သေး။ ရွှေစင် ငိုချင်လာပြီ။ ၁-မှ ၂၀-ပင် မဝင်ပါလားဟူသော အတွေးနှင့် ဆက်ကြည့်ရန်အပြုတွင် ကျောင်းသူတစ်ယောက်က “ဟဲ့တော့၊ ရွှေစင်က Roll. I တဲ့။”

“ဟယ်၊ တကယ်။”

“ဟေ-ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်း။”

ရွှေစင် နှလုံးရပ်မတတ်ဖြစ်သွားသည်။ ထိပ်ဆုံးကိုကြည့်လိုက်တော့ သူ့နာမည်က အထင်းသား။ ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးလည်း ထွက်သေးသည်။ အသက်ကို မှန်အောင်ပြန်ရှုပြီး စိတ်ကို ငြိမ်အောင်ထားလိုက်သည်။ ဝမ်းသာလွန်း၍ မငိုမိအောင်ပင် စိတ်ကိုထိန်းထားရသည်။ Roll.I ရ၍ ပျော်ခြင်းထက် အေမီတို့၏ စကားကို ချေပနိုင်ခြင်းအတွက် ပို၍ပျော်ရခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် လုံးဝ မမော်ကြားဘဲ ဣန္ဒြေရလေးပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ရွှေစင် တကယ်လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလော။

စင်စစ် အေမီတို့အုပ်စုက ရွှေစင်ကို နောက်ပြောင်ကာ ပြောဆိုခဲ့သောစကားသည် ရွှေစင်၏ရင်ကို ထိစေခဲ့သည်။ ပို၍ ကြိုးစားချင်သောစိတ်များ ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ဆရာမ၏ သြဝါဒစကားကလည်း ထိုကြိုးစားချင်စိတ်ကို မြှင့်တင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ရွှေစင် အောင်မြင်ခဲ့ရသည်။ “လောကတွင် မိမိအား တစ်စုံတစ်ယောက်က ကဲ့ရဲ့လာပါက ထိုစကားကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျ ရှုံးနိမ့်မသွားစေရဘဲ ပို၍တိုးတက်အောင် ကြိုးစားပြုမူသော အကောင်းဆုံးသော တုံ့ပြန်နည်းဖြစ်သည်” ဟု ရွှေစင် သိထားခဲ့ပါပြီ။ မနက်ဖြန်ရောက်လျှင် အေမီတို့ကိုပင် ကျေးဇူးတင်စကား ဆိုရပါဦးမည်ဟု ရွှေစင် တွေးတောနေလျက်။

အေထူးအောင် (အထူးပါ)

စုံထောက်မောင်စံရှားနှင့် ကိုသိန်းမောင် ရွှေခေါင်း

(ဆင်လှူအခက်)

မောင်စံရှားသည် အထုပ်ကိုဖြုတ်ပြီးလျှင် ၎င်းကွက်
ထဲသို့သည့် မြေပုံတစ်ခုကိုဖြန့်ကြည့်၍ အတန်ကြာလိုက်
ဆံ့ရှာဖွေပြီးနောက် တစ်စုံတစ်ခုကို တွေ့ရှိသဖြင့်-

“အင်း သည်ရွာပဲ” ဟု ပြောပြီးလျှင် မြေပုံကို
ဒီတိတည်းလိုက်လေ၏။ ၎င်းနောက် -

“ကဲ ကိုသိန်းမောင်၊ ကျုပ်ဖြင့် ဘယ်နှယ်လုပ်ရ
ဆယ် မပြောတတ်ဘူး။ အင်မတန် ခွကျနေပြီ။ ဒီ
အရာဆိုးစမ်းပါဦး၊ ကဲ ဆေးလိပ်များသောက်ပြီး
အဆာသောက်စမ်းပါဗျာ၊ ကျုပ် ပြောစမ်းပါရစေ” ဟု
ဆို၍ တွန့်တော်လည်း ဆေးလိပ်ကိုညှိလျက် အလွန်
ကြည်ဆိုသော စေ့ရှုသည့်အလျောက် နားစိုက်၍နေ
သည်။

“ဒီအမှုမှာ ထူးတဲ့အချက်က နှစ်ခုရှိတယ် မဟုတ်
လား။ တစ်ချက်က မောင်ပေါ်လာ ပြောတဲ့အတိုင်း
သူရှိမှန်း မသိခင် သူ့ဖခင်က ‘တိတူးခါးခါး’ လို့
ပြည်ပြီး အချက်ပေးတယ်။ ဒီပြင် တစ်ချက်က
ဦးပြည့်စုံက သေခါနီးမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်အကြောင်း
ပြောတော့ မောင်ပေါ်လာက အစအဆုံးမကြားလိုက်ဘဲ
‘ရေတကောင်း’ ဆိုသလိုလို ကြားလိုက်ရတယ်။
ကောင်းပြီ၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့က မောင်ပေါ်လာသည်
သူ့ဖခင်ကို မသတ်ဘူးလို့ဆိုပြီး လိုက်ကြစို့။”

“တိတူးခါးခါးဆိုတဲ့ အကြောင်းကတော့ ဘယ်
နှယ်ဟာလဲ။”

“ဒီလိုဗျာ၊ သည်အထိမ်းအမှတ်ဟာ သူတို့သားအဖ
နှစ်ယောက် တားတဲ့ အထိမ်းအမှတ်ဆိုရမဲ့ သည်

အခါမှာ မောင်ပေါ်လာရှိကြောင်းကို ဦးပြည့်စုံ မသိသည့်အတွက် သူ့ကိုခေါ်တယ်လို့ ကျုပ်တို့ မယူဆသင့်ဘူး။ ဒီပြင် အထိမ်းအမှတ်တူ လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်တဲ့ လက္ခဏာရှိတယ်။ သည်ပြင်လည်း တိတူးခါးခါးဆိုတဲ့ အထိမ်းအမှတ်မျိုးဟာ ရွှေဘိုနယ်ဆီမှာ ခါတည်သမားတွေ ထားတတ်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ဦးပြည့်စုံတွေ့လိုတဲ့လူဟာ သည်အထိမ်းအမှတ်မျိုးကို နားလည်သူ ရွှေဘိုနယ်သား ဖြစ်ရမယ်။”

“ဒါဖြင့် ရေတကောင်းဆိုတာကကော ဘယ်နှယ်လဲ” ဟု ကျွန်တော်က စစ်ပေါက်၍ မေးမြန်းသောအခါ မောင်စံရှားသည် ယခင်က မြေပုံကိုဖြေ၍ လက်ဖြင့် တစ်နေရာ၌ပိတ်ပြီးလျှင် -

“ဒီဟာ ဘယ်နှယ် ဖတ်သလဲ” ဟုမေးရာ ကျွန်တော်လည်း ‘တကောင်း’ ဟု ဖတ်လေ၏။ ၎င်းနောက် လက်ကိုဖွင့်၍ အဖတ်ခိုင်းပြန်ရာ ကျွန်တော်လည်း ‘တကောင်းပင်ရွာ’ ဟု ဖတ်လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မောင်စံရှားက -

“အဲဒါပဲ၊ ဦးပြည့်စုံ ပြောသွားတာ၊ သူပြောချင်တာက ‘တကောင်းပင်ရွာသား မည်သူမည်ဝါ’ လို့ သူပြောမယ်လို့ လုပ်တုန်း မပြောနိုင်တဲ့အတွက် တကောင်းလို့ ပြောခါရှိသေးတယ်။ အသက်ထွက်သွားတဲ့လက္ခဏာရှိတယ်။ ကျုပ်တို့ ဟို ‘ဒု-သ-န-သော’ ဆိုသလိုပေါ့ဗျာ။ ပြောချင်တာတွေ မပြောလိုက်ရခင် ကြေးအိုးကြီးထဲနစ်သွားလို့ ‘ဒု’ နဲ့ ပြီးသူကပြီး၊ ‘သ’နဲ့ ပြီးသူကပြီး၊ သည်လိုပေါ့။”

“အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်လေဗျာ။”

“မအံ့ဩနဲ့ဗျာ၊ သူ့ဟာက အင်မတန် ထင်ရှားနေတာကပဲ၊ ကဲ ကျုပ်တို့ အခုရှာဖို့ တော်တော်နယ် ကျဉ်းသွားပြီမဟုတ်လား။ ပြီးတော့ ပိုးစစ်ပဝါဆိုတဲ့ ဥစ္စာကလည်း မောင်ပေါ်လာပြောတာကို ယုံလက်စနဲ့

ယုံရရင် တကယ်မေ့ကျန်ရစ်တယ်လို့ ကျုပ်တို့ ယူရမယ်။ သည်တော့ ကျုပ်တို့ အခု ဘာရသလဲ။ သတ်တဲ့လူဟာ ရွှေဘိုနယ် တကောင်းပင်ရွာသား၊ ပိုးစစ်ပဝါ ခေါင်းပေါင်းနဲ့ဆိုတာ သိရပြီမဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပေတယ်။”

“ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ယနေ့ စုံထောက်လို့ ရခဲ့တာက ဘာလဲ၊ ခင်ဗျား သိပြီးပြီ မဟုတ်လား။”

“သိတော့ သိပါပြီ၊ သို့သော် ဒီဟာ ခင်ဗျား ဘယ်နှယ်သိသလဲ။”

“သိပုံက ဒီလိုဗျာ၊ ခြေလှမ်းကျဲသည်ကို ထောက်ချင်၍ အရပ်မြင့်ကြောင်းကို ကျုပ် သိရတယ်။ အများအားဖြင့် လူပုဟာ ခြေလှမ်းစိပ်ပြီး၊ လူရှည်ရင် ခြေလှမ်းကျဲတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါပဲ။”

“ခြေဆွံ့တာကကော။”

“ထိုသူ၏ လက်ယာဘက်ခြေရာသည် လက်ဝဲဘက်ခြေရာလောက် ထင်ရှားအောင် မထင်သည့်အတွက် လက်ယာဘက်ကို အားမပြုဘဲ လက်ဝဲဘက်သို့သာ အားပြု၍နင်းကြောင်း သိရသည်။ ဤသို့ တစ်ဖက်သတ်အားပြုသော ခြေရာသည် အားမပြုသည့်ဘက်၌ မစွမ်းမသန်သည့် အကြောင်းကို သိရသဖြင့် လက်ယာခြေဆွံ့ကြောင်းကို ကျုပ် သိသည်။”

“ဘယ်သန်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကကော။”

“ဪ၊ ဒီအကြောင်းက သည်လိုဗျာ၊ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးမှာ ဦးပြည့်စုံအလောင်းကို ကျုပ်ကြည့်ခဲ့တုန်းက ဒဏ်ရာဟာ လက်ဝဲဘက်မှာ ရှိတယ်။ ပြီးတော့လည်း ဆရာဝန် ထင်မြင်ချက်က ၎င်းဒဏ်ရာသည် အနီးမှကပ်၍ ရိုက်နှက်သောဒဏ်ရာ ဖြစ်တန်သည်ဟုဆိုတယ် မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ လူတစ်ယောက် ဦးခေါင်းကို နောက်ကကပ်ပြီး ဘယ်သန်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်ဘက်ကို ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး ထုရိုက်နိုင်မလဲဗျာ။ ဒီလူက သားအဖနှစ်ယောက် စကားများနေကြသော

မှန်ပါတယ် မောင်ရယ်၊
ကျုပ်လည်း သေခါနီးပါပြီ။
လိမ်မပြောပါဘူး၊ ကျုပ်က နဂိုက
တယ်ပြီး မကျန်းမာရတဲ့အထဲ
ဒီသူငယ်ကလေးကို
ဖမ်းထားတယ်ဆိုကတည်းက ...

သစ်ပင်နောက်မှာထိုင်ပြီး ဆေးလိပ်များတောင် သောက်
နေသေးတယ်။ သူ့ဆေးလိပ်တိုနဲ့ ဆေးလိပ်ပြာကို
ကျုပ်တွေ့တယ်။ ပြာကိုကြည့်တော့ ပြာအမျိုးမျိုးအ
ကြောင်း ကျုပ် အထူးသဖြင့် စုံစမ်းခဲ့လို့ ဂေါ်ရင်ဂျီ
အစစ်က ဆေးပြာဖြစ်နေကြောင်း ကျုပ် သိရတယ်။”

“ဆေးစွပ်နဲ့သောက်တဲ့ အကြောင်းကောဗျာ။”

“သူ့ဆေးလိပ်ကိုကြည့်တော့ ပါးစပ်နဲ့မထိတဲ့
အကြောင်း ကျုပ် သိလို့ ဆေးစွပ်နဲ့သောက်တယ်လို့
ကျုပ်ဆိုတယ်။”

“ဟုတ်ပဲ ဟုတ်ပါပေတယ်ဗျာ၊ တယ်ကောင်း၊
ထယ်ထင်ရှား၊ ဒါဖြင့် သတ်တဲ့လူ ဘယ်သူလဲဗျာ၊
ခင်ဗျား တွေးမိပြီလား။”

“သတ်တဲ့လူလား၊ သတ်တဲ့လူ” ဟု ပြောဆဲတွင်
အသက် ၅၀-ကျော်၊ ၆၀-ခန့်ရှိ၍ များစွာ ကျန်းမာ
ဟန်လက္ခဏာမရှိသော အဘိုးကြီးတစ်ယောက်သည်
အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာလျှင် မောင်စံရှားလည်း နေရာ
ထိုင်ခင်းပေး၍

“ကျွန်တော့်စာကလေး ရပါသလား ခင်ဗျာ” ဟု
မေးရာ -

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် အခုပဲ ရတယ်။ လူသိမှာ
နဲ့ရင် သူကြီးအိမ် လာခဲ့ပါဆိုလို့ ကျုပ် လာတယ်။

ဘာကိစ္စပါလဲ မောင်” ဟု ပြော၍ မောင်စံရှား၏
မျက်နှာကို အကဲခတ်လျက်နေရာ မောင်စံရှားက -

“ဦးညွန့် သေတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော် အလုံးစုံ
သိပြီပဲ” ဟု ပြောလျှင် အဘိုးကြီးလည်း “ဘုရား
ဘုရား” ဟု ပြောလျက် သက်ပြင်းချ၍ ထိုင်လေ၏။

“သို့သော် ဒီလိုပါမောင်ရယ်၊ သည်သူငယ်ကို
သည်လို စွပ်စွဲခံရမယ်လို့ ကျုပ် မသိမိပါဘူး။ တကယ်
လို့ ငှဲမင်းများ စစ်ဆေးတဲ့အခါကျလျှင်လည်း ကျုပ်က
မှန်တဲ့အတိုင်း အစစ်ခံမယ်လို့ ကြံရွယ်လျက်ပါပဲ။”

“ဒီအတိုင်းမှန်ရင် ကောင်းပါလေရဲ့ဗျာ။”

“မှန်ပါတယ် မောင်ရယ်၊ ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ကျုပ်
လည်း သေခါနီးပါပြီ။ လိမ်မပြောပါဘူး၊ ကျုပ်က
နဂိုက တယ်ပြီး မကျန်းမာရတဲ့အထဲ သည်လိုဖြစ်ပြီး
ဒီသူငယ်ကလေး ဖမ်းထားတယ်ဆိုကတည်းက ကျုပ်
ရောဂါတိုးပြီး အခု ဒီလာတာတောင် မနည်းအားခဲ
လာခဲ့ရပါတယ်။ ကျုပ်လည်း ကြိုးမိန့်မပေးခင် သေရ
မှာပါ၊ မထူးပါဘူး” ဟုပြောလျှင် မောင်စံရှားလည်း
မင်အိုး၊ ကလောင်တံနှင့် စက္ကူများကို ယူပြီးလျှင်-

“ယခု အမှုက ဒီလိုပါဦးရယ်၊ ကျွန်တော်က
အစိုးရစုံထောက် မဟုတ်ပါဘူး။ ဦးသမီး မစောခင်က
ကျွန်တော့်ကိုငှားလို့ သူ့အကျိုး ကျွန်တော် လာခဲ့ရ
ပါတယ်။ ဒီတော့ ဦးက အမှန်အတိုင်း အကုန်ပြော
ပါ။ ဦး ဝန်ခံချက်ကို ကျွန်တော်ကရေးပြီး ဦးက လက်
မှတ်ထိုး။ ဟောဒီက ကိုသိန်းမောင်ကလည်း သက်
သေအဖြစ် လက်မှတ်ထိုး၊ ဒီဝန်ခံချက်ကို တကယ်
အကျဉ်းအကျပ်ကျမှ ကျွန်တော် ထုတ်ပြပါမယ်။ မပြ
ဘဲ ပြီးနိုင်လျှင်လည်း ပြီးပါစေမယ်။ ဒီဟာက မောင်
ပေါ်လာ လွတ်ဖို့အတွက် လိုလိုမည်မည် ယူထားရတာ
ပါ။ ဦးကို ဖမ်းဆီးဖို့ မဟုတ်ပါဘူး” ဟု ပြောလျှင်
ဦးသာပေါလည်း မိမိ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အောက်ပါအတိုင်း
ပြန်ပြောလေ၏။

“ဒီ ငပြည့်စုံဟာ အင်မတန် မကောင်းသားဆိုး ရွားတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ မောင်ရယ်။ ကျုပ် သူ့လက် တွင်းရောက်နေတာ အနှစ် ၂၀-နီးနီး ရှိနေပြီ။ ကျုပ် စိတ်ကို သူ နေ့ရှိသမျှ ညှဉ်းဆဲနေတယ်။ အစက ဒီလိုမောင်ရဲ့၊ ကျုပ်က ရွှေဘိုတောင်ဘက် တကောင်း ပင်ရွာသားဇာတိ။ ငယ်ငယ်ကတော့ ငယ်တဲ့အ လျောက် ဆိုးခဲ့၊ မိုက်ခဲ့တယ်ပေါ့လေ။ တကောင်းပင် ရွာသား ဗိုလ်သာပေါဆိုတာ ကျုပ်ပေါ့။ ဒါနဲ့ မြန်မာ နိုင်ငံအထက်ပိုင်းကို အင်္ဂလိပ်မင်း သိမ်းစက ကျုပ်က ဓားပြလုပ်နေသေးတာကိုး။ ဒီအခါက ဝင်းဇင်းဆိုတဲ့ ရွာတစ်ရွာ ဝင်စီးပြီး ပစ္စည်းများတောင်းရမ်းတော့ ဒီအကောင်က ရွာဆော်ကလေးကိုး မောင်ရဲ့။ သူက ကျုပ်ကို သည်တုန်းက မှတ်မိလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ နောက် တိုင်းပြည်ငြိမ်သက်တော့ ကျုပ်လည်း ပိုက်ဆံ ကြေးငွေ တော်တော်ကလေး စုမိလို့ အထက်မှာဖြင့် နေလို့မတော်ဘူးဆိုပြီး အောက်စုန်ဆင်းလာ။ သည် ရွာဟာ နည်းနည်းချောင်သလိုပို့ လယ်မြေကလေးများ ဝယ်ခြမ်းပြီး နေထိုင်ခဲ့။ တစ်နေ့သ၌တော့ ဆူးလေ ဘုရားလမ်းပေါ်မှာ သည်ငပြည့်စုံက ကျုပ်ကျောပုတ် ပြီး အောင်မယ် ခင်ဗျားနဲ့တွေ့တာ အဆင်သင့်လိုက် တာတဲ့။ ကျုပ်မှာ ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဒုက္ခရောက် နေ၍ ခင်ဗျားနဲ့အတူ လိုက်ပြီးနေမှ တော်မယ်တဲ့။ ဒီလိုမှ မနေရရင်ဖြင့် ခင်ဗျား အင်္ဂလိပ်မင်းဥပဒေ သိ တယ်မဟုတ်လားတဲ့။ အဲဒီနေ့ကစပြီး သူလည်း ကျုပ် နဲ့လိုက်ပြီး အတူနေထိုင်၊ ကျုပ်လယ်မြေကို သူ လိုချင် မပေးဘဲ မနေဝံ့လို့ ပေးရ၊ လတိုင်း ကျုပ်ကို ဒီအလုံး နဲ့ လာလာပြီး ညှဉ်းနေတယ်။ ဒီဟာတွေ ညှဉ်းတာ ကတော့ ရှိပါစေဦးတော့ မောင်ရယ်။ တစ်နေ့က တော့ သူက ကျုပ်ကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့ ရေကန် နား အချိန်အချက်ပေး ခေါ်၊ ကျုပ်ရောက်တော့ လား လား သားအဖနှစ်ယောက်က ကျုပ်သမီး သူယူမယ်

ငါယူမယ်နဲ့ တကတဲ သူတို့လိုချင်တိုင်း ရမယ့်အတိုင်း ငြင်းခုံရန်ဖြစ်နေလိုက်ကြတာ၊ ကျုပ်က ညောင်ပင် ကြီးအောက်က ကြားနေရတာကိုး။ ကြားရတော့ ကျုပ်က ငယ်စိတ်ကလေးပေါက်လာပြီး ဒီအကောင် ငါ သည်တစ်ခါ သတ်လိုက်ရရင်ဖြင့် နောက် ငါ့ကို မနှောင့်ယှက်နိုင်ပေဘူး အောက်မေ့ပြီး သူ့သားသွား တုန်း အနားက ကျောက်တုံးတစ်တုံး အခန့်သင့်တွေ့ တာနဲ့ နောက်ကနေပြီး တအားထုလိုက်တာ မိုက်စ တုံးလေရော” ဟု ပြောလျှင် မောင်စံရှားက -

“ဦး တစ်ခု ကျနေရစ်၍ တစ်ခေါက် ပြန်မလာရ ဘူးလား” ဟုမေးလျှင် -

“ဪ ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် ပဝါကျကျန်ရစ်ခဲ့ဖို့ တစ်ခေါက် သွားရသေးတယ်” ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဦးသာပေါက -

“ကဲ၊ ဒါပါပဲ မောင်ရယ်၊ မောင်ရင်တို့သာ ဒီလို လူမျိုး မတွေ့ကြုံရပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းကြတော့” ဟု ပြောလျှင် မောင်စံရှားလည်း မိမိ ရေးသားပြီး သည်များကို ဦးသာပေါအား လက်မှတ်ထိုး၍ စေလွှတ် လိုက်လေ၏။

မောင်စံရှားလည်း မောင်ပေါလာ၏ အမှုကို စစ် ဆေးသည့်နေ့၌ တရားခံဘက်ကရှေ့နေအား ငပေါ လာ မသတ်သည့်အကြောင်း ၄၊ ၅-ချက်ကို ရေး သားပေးပို့လိုက်သဖြင့် ရှေ့နေလည်း ၎င်းအတိုင်း လျှောက်လဲရာ မောင်ပေါလာလည်း လွတ်လေ၏။

ဦးသာပေါမှာ ၄၊ ၅-လအတွင်းတွင် သေဆုံး လေရာ သမီး မစောခင်မှာ ငပေါလာနှင့် အကြောင်း ဆက်၍ ပေါင်းဖက်လျက် ရှိကြလေကုန်သတည်း။ (ပြီးပါပြီ။)

ရွှေဥဒေါင်း

သူရိယံမဂ္ဂဇင်း (အတွဲ-၁၊ အမှတ်-၂)

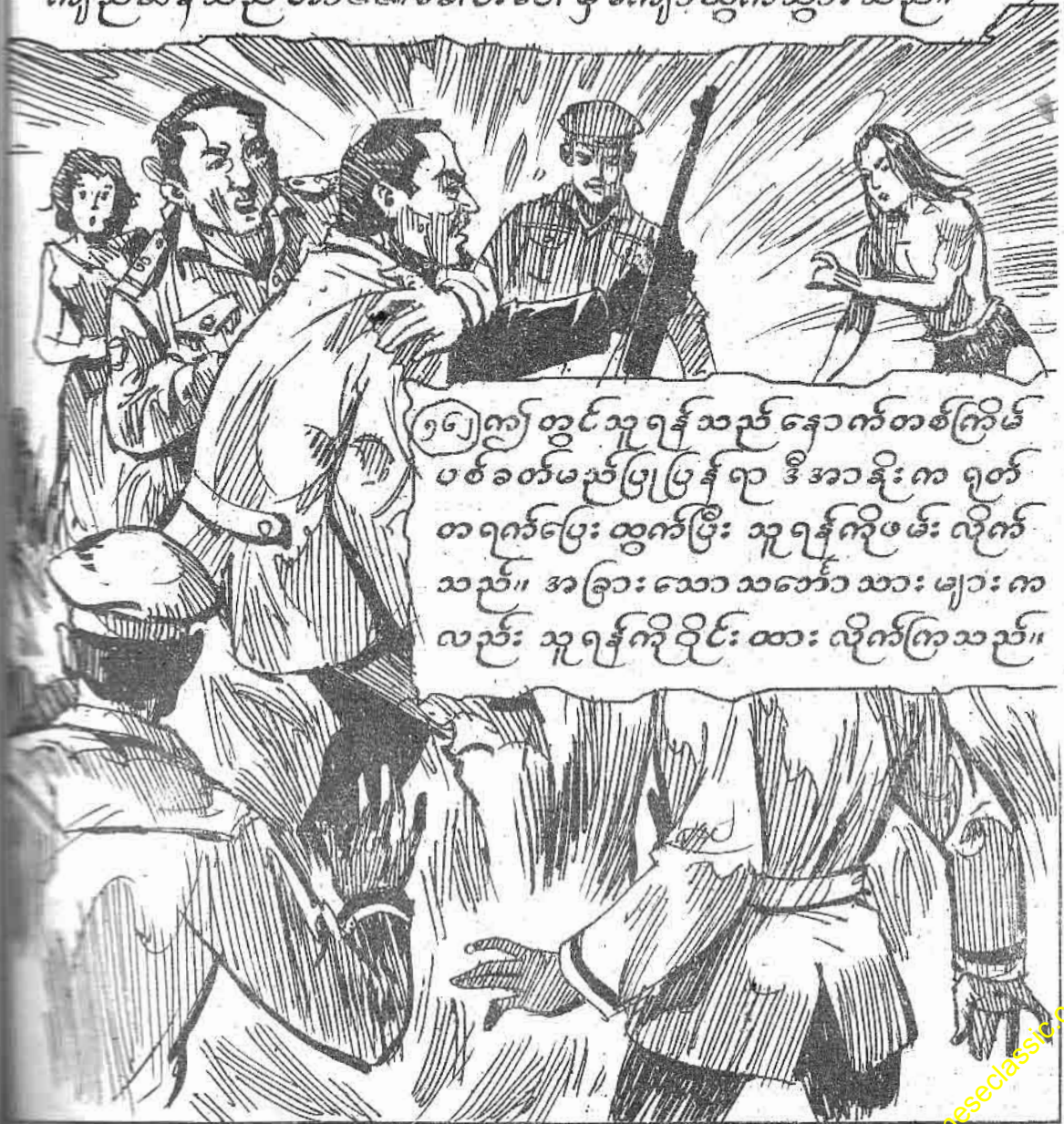
၁၉၁၇၊ ဧပြီလထုတ်။

တာခံငှာချာ

ဇာတ်ဆိမ်း

ဇာတ်လမ်း၊ မင်းယုဝေ
ပန်းချီ၊ ကိုဟန်ရွှေ

၅၆ တာခံက လျင်မြန်စွာ ရှောင်တိမ်းလိုက်သဖြင့် ရင်ကုန်မထိမှန်၊
ကျည်ဆန်သည် တာခံ၏ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်ထွက်သွားသည်။

၅၇ ကျွန်တို့တွင်သူရန်သည် နောက်တစ်ကြိမ်
ပစ်ခတ်မည်ပြုပြန်ရာ ဒီအာဒိုးက ရုတ်
တရက်ပြေးထွက်ပြီး သူရန်ကိုဖမ်းလိုက်
သည်။ အခြားသောသင်္ဘောသားများက
လည်း သူရန်ကိုငိုင်းထားလိုက်ကြသည်။

ဟေ့၊ သူရန်လို့ခေါ်တဲ့
ရိုးကော့၊ မင်းကို လူသတ်မှု
တွေနဲ့ရော လျှို့ဝှက်စာတမ်းတွေ
ခိုးယူတဲ့အမှုနဲ့ပါ အရေးယူပြီး
ဖမ်းလိုက်ပြီ။

ကဲ စစ်သင်္ဘောမှာ ရှိတဲ့
အကျဉ်းခန်းထဲကိုခေါ်သွားပြီး
ချုပ်ထားလိုက်ကြ။ မြို့ကိုရောက်မှ
ရုံးတင်စစ်ဆေးပြီး
ပစ်ဒဏ်ချမယ်။

၅၆၁ ဒီအာခိုး၏ အမိန့်အတိုင်း ပင်သင်္ဘောသားများက သူရန်ခေါ်
ရိုးကော့ကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။

၅၆၄ ဉာဏေ နေဝင်ချိန်သို့ရောက်သောအခါ သူတို့အား လုံးသည်
ကြောကွဲဝမ်းနည်းစွာဖြင့်ဝီလျံ၏ရုပ်အလောင်းကိုတာဝန်၏မိဘ
နှစ်ပါးမြှုပ်နှံရာမြေပုံအနီးတွင်မြှန်နှံလှိုက်ကြသည်။ဝီလျံသည်
ဦးလေးနှင့်အဒေါ်ဖြစ်သူတို့ဘေးတွင်ငြိမ်သက်စွာလဲလျောင်း
လှိုက်ရပေပြီ။

၅၅၅ ဂျိန်း၏ဖခင်ပါမောက္ခပေါ်တာသည် ပျိုရွယ်စဉ်က
တရားဟောဓမ္မဆရာလုပ်ခဲ့ဖူးရာ ဈာပနတွင် ကျနစွာ
တရားဟောပြောလေသည်။

၅၅၆ နောက်တစ်နေ့ ရှေ့လယ်တွင် တာဇံ၏မိတ်ဆွေတောတွင်းသား
အကြီးအမှူးနှင့်တောတွင်းသားများက ရှေးမြို့ဟောင်းကြီးအတွင်း
၌ တွေ့ရသော ရွှေတုံးရွှေခဲကြီးများကို တာဇံအား လက်ဆောင်ပေးကြ
လေသည်။

၅၆၅ နောက်တစ်နေ့တွင် သင်္ဘောကပ္ပတိန်ဒပ်ဖ် ရယ်နေချိန်တွင်
သက်ထားက အရာရှိဖြစ်သူ ဒီအာဒိုးတို့က တာဝံ၊ ရှိန်းနှင့်
အတူ အားလုံးကို သင်္ဘောပေါ်တင်ဆောင်၍ ခေါ်ယူသွားရန်
စီစဉ်သည်။

၅၆၆ မထွက်ခွာမီတာဝံက ရှိန်းအား
အနီးအညှိတ်မေတ္တာရပ်ခံသည်။

ရှိန်းရေ၊ တို့
မြိုကြီး ပြကြီး မရောက်မီ
ငါနေခဲ့တဲ့အိမ်၊ ငါ့မိဘနှစ်ပါးနဲ့
ဝီလျံတို့ကိုမြို့နယ်ထွားတဲဒီနေ့ရော၊
ငါကြီးပြင်းလာတဲတောဒေသအလှ
တွေရှိတဲဒီနေ့ရောမှာပဲလက်ထပ်
ကြာရအောင်လားကွယ်။

၅၉၉) တာဝန်၏ အဆိုပြုချက်ကို ဂျိန်း နှင့် ဖခင် ပါမောက္ခကြီး အပါအဝင် အားလုံးက ပင်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သဘောတူလိုက်ကြသည်။

၅၁၀) ထိုစဉ် ရွက်သင်္ဘောပိုင်ရှင် လော့ဒ်တယ် နှင့် တန်က ဂျိန်း၏ ဆူငယ်ချင်း ဟေဇယ်ကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ အဆိုပြုပြန်သည်။

ဟေဇယ်ရေ၊
ငါတို့နှစ်ယောက်လည်း
ဂျိန်းနဲ့ တာဝန်တို့လို ဒီနေရာ
ဒီဒေသ၊ ဒီအလှတွေကြားမှာ
လက်ထပ်ကြရအောင်ကွယ်။
မင်္ဂလာနှစ်စုံတွဲဖြစ်
သွားတာပေါ့။

၅၇၁) ဟောဇယ့်ကလည်း ဂျက်ကိုး ဂျက်ကန်နီးဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံလိုက်လေသည်။ ကျန်သူအားလုံးကလည်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ကောင်းချီးပေးကြသည်။

ကြုံတောင်ကြုံခဲ့
လက်ထပ်ပြီဟော။ တာမံနီ
ဂျိန်း ချစ်သူနှစ်ဦး၊ တယ်နင်တန်
နီဟောဇယ့် ချစ်သူနှစ်ဦး၊ သူတို့
နှစ်စုံတွဲ လက်ထပ်ပြီဟာဖြင့်
မှတ်တမ်း တင်လောက်
ပါပေတယ်ကွယ်။

၅၅၂ ကျသိုဖြင့် ကဲတွင်း ခွံသူတို့နှစ်စုံတွဲ၏ လက်ထပ်ပွဲကို ပျော်ရွှင်
ကြည်နူးစွာ ကျင်းပကြသည်။ ထို့နောက် သူတို့အား လုံးပင်ဒီအာနီး
တို့၏ သင်္ဘောပေါ် သို့တက်ရောက်ကာ ယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားသည်ဟု
ယူဆသော မြိုကြီး ပြကြီး သို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြလေသည်။

မင်္ဂလာမောင်မယ် သုတကြွယ်

မင်းဝင်း

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ မယ်စကြဝဠာဘွဲ့၊ ဗင်နီဇွဲလားမယ် ရရှိ

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ မယ်စကြဝဠာပြိုင်ပွဲကို ရှေးနိုင်ငံ၊ ဇော်စကိုမြို့၊ Crocus Hall ၌ ၉-၁၁-၁၃-နေ့တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုပြိုင်ပွဲသို့ မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် နိုင်ငံပေါင်း ၈၆-နိုင်ငံမှ အလှမယ်များ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအလှမယ်များထဲမှ ဗင်နီဇွဲလားအလှမယ် ဂါဘရီယယ်လာအစ်လာက ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ မယ်စကြဝဠာဘွဲ့ကို ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သည်။ အလှမယ်အစ်လာသည် အသက် ၂၅-နှစ်အရွယ်ရှိပြီး ဗင်နီဇွဲလားရုပ်သံအစီအစဉ် တင်ဆက်နေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ၂၀၁၃-ခုနှစ် မယ်စကြဝဠာဒုတိယဆုကို စပိန်အလှမယ်၊ တတိယဆုကို ဘရာဇီးအလှမယ်၊ စတုတ္ထဆုကို အီကွေဒေါအလှမယ်၊ ပဉ္စမဆုကို ဖိလစ်ပိုင်အလှမယ်တို့က ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့ကြသည်။ ထို့အပြင် အခြား Title ဆုများဖြစ်သည့် Miss Congeniality ဆုကို တရုတ်အလှမယ်၊ Miss Photogenic ဆုကို ဗိုလ်အလှမယ်၊ Best National Costume ဆုကို နီကာရာဂွါအလှမယ်တို့က အသီးသီးရရှိခဲ့ကြသည်။

ဗင်နီဇွဲလားအလှမယ် ဂါဘရီယယ်လာအစ်လာ

မယ်စကြဝဠာပြိုင်ပွဲ မှတ်တမ်းများအရ သရဖူဘွဲ့အများဆုံးရရှိသော နိုင်ငံမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ သရဖူဘွဲ့ ၈-ကြိမ်တိတိ ရရှိထားသည်။ ဗင်နီဇွဲလားနိုင်ငံမှာ ၇-ကြိမ်၊ ဟာတိုရီကိုနိုင်ငံမှာ ၅-ကြိမ်၊ ဆွီဒင်နိုင်ငံမှာ ၃-ကြိမ် အသီးသီး ရရှိထားသည်။ ထို့အပြင် ၂-ကြိမ်စီ ရရှိထားသောနိုင်ငံမှာလည်း ၁၀-နိုင်ငံရှိသည်။

- အကိုး ။
- (၁) မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ (၁၁-၁၁-၁၃)
 - (၂) First Eleven Sports ကျသယ် (၁၄-၁၁-၁၃)

ခုံပွယ် ပရဟိတဒါနရှင်ကလေး

ဗြိတိန်နိုင်ငံမှ အသက် ၆-နှစ်အရွယ်သာ ရှိသေးသည့် မိဂန်ဆိုသူမိန်းကလေးသည် အံ့ဖွယ် ပရဟိတဒါနရှင်ကလေးဖြစ်သည်။ သူကလေးသည် တောင်တန်းများကို ဖြတ်သန်းကျော်ဖြတ်ပြီး ရရှိလာသော ဝင်ငွေများကို ပရဟိတဒါနလုပ်ငန်းများသို့ လှူဒါန်းခဲ့သည်။ လှူဒါန်းငွေစုစုပေါင်း စတာလင်ပေါင် ၂၀၀၀-အထိ ရှိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

မိဂန်သည် ယင်းသို့ လှူဒါန်းနိုင်ရန် ယော့ရှိုင်းယားရှိ ပန်နီဂျန်တောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ယူကေတွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည့် ဘန်နီပစ်တောင်ကိုလည်းကောင်း ကျော်ဖြတ်ပြခဲ့သည်။ ထိုမျှမက ထိုဒေသရှိ အားကစားရုံတွင်လည်း ၂-မိုင်ခန့် လမ်းလျှောက်ကာ အလှူငွေများ ကောက်ခံစုဆောင်းလိုက်သေးသည်။ ထို့ပြင် သူမရှိသည့် ကျောင်းမှန်ဖိုးများ၊ မွေးနေ့လက်ဆောင်များနှင့် ဆုငွေများကိုလည်း ပရဟိတဖောင်ဒေးရှင်းသို့ လှူဒါန်းခဲ့သည်။

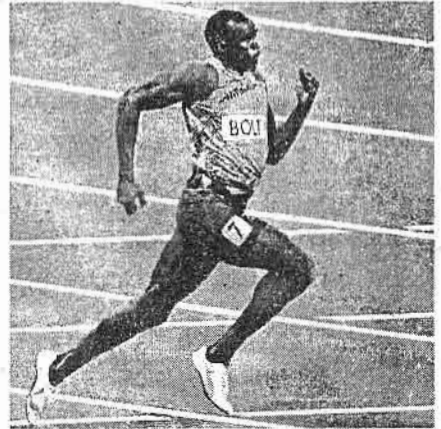
ယခုအခါ လန်ဒန်မြို့တစ်ခွင် စက်ဘီးဖြင့် လှည့်လည်ပြီး အလှူငွေများ လိုက်လံကောက်ခံလျက်ရှိသည်။ မိဂန်က “သမီး လူတွေကို ကူညီချင်ပါတယ်။”

ဒါနရှင်ကလေး မိဂန်

ဒါကြောင့် အခုလို လှူနေတာပါ” ဟု သူ၏မယုချက်ကို ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့သည်။ လူအများကိုလည်း ပရဟိတဒါနလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ကြရန် မိဂန်က အင်တာနက်ဝက်ဘ်ဆိုက်တွင် နှိုးဆော်ထားသည်။

အကိုး ။ ။ ပြည်မြန်မာဂျာနယ် (၁၂-၉-၂၀၁၃)

အပြေးချန်ပီယံ အူစိန်ဘော့

ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး ပြေးခုန်ပစ်

အားကစားသမားဆု

အူစိန်ဘော့ ပဉ္စမအကြိမ်ဆွတ်ခူး

၂၀၁၃-ခုနှစ်အတွက် ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး ပြေးခုန်ပစ်အားကစားသမားဆုကို အသက် ၂၇-နှစ်ရှိ ဂျမေကာနိုင်ငံသား အူစိန်ဘော့က ဆွတ်ခူးသွားသည်။ အူစိန်ဘော့သည် ယခုအကြိမ်နှင့်ပါဆိုလျှင် ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံးပြေးခုန်ပစ်အားကစားသမားဆုကို ဆွတ်ခူးခဲ့သည်မှာ ၅-ကြိမ်ရှိပြီဖြစ်သည်။

သူသည် ဩဂုတ်လအတွင်းက မော်စကိုနိုင်ငံ၌ ကျင်းပသော မိတာ ၁၀၀၊ မိတာ ၂၀၀၊ မိတာ ၁၀၀ လက်ဆင့်ကမ်းပြိုင်ပွဲများ၌ ရွှေတံဆိပ်ဆုများ ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သည်။ အူစိန်ဘော့နည်းတူ သူနှင့် တစ်နိုင်ငံတည်းမှ ဂျမေကာအပြေးမယ် ရှယ်လီအန်းအရေဆာ

အပြေးမယ် ဂျယ်လီအန်းဖရေဆာ

ပရိုက်စ်ကလည်း ရုရှားနိုင်ငံ၌ ကျင်းပသော ပြေးခုန် ပစ်ပြိုင်ပွဲများ၌ ရွှေတံဆိပ် ၃-ခု ဆွတ်ခူးလိုက်နိုင် သဖြင့် ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး အမျိုးသမီးပြေးခုန်ပစ်မယ် ဆုကို ရရှိခဲ့ပေသည်။

အကိုး ။ ။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ (၁၈-၁၁-၁၃)

* * *

ရောဂါခံစားနေရသော်လည်း

စိတ်ဓာတ်မကျသူကလေး

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ တက္ကဆက်ပြည်နယ်၊ အော် စတင်မြို့မှ လစ်ဇီးဗီလာစကွန်ဆိုသူ အမျိုးသမီးသည် ရှားပါးပြီး အလွန်ထူးခြားသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ခံစား နေရသည်။ ထိုရောဂါမှာ ကြွက်သားထူထည် အလွန် နည်းပါးပြီး လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းများ အလွန်သေး ငယ်သော ရောဂါဖြစ်သည်။ အဆိုပါရောဂါရှိသူ အများစုမှာ ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းက သေဆုံးတတ်ကြ သည်ဟု သိရသည်။

သို့သော် လစ်ဇီးသည် ကျန်းမာစွာ အသက်ရှင် နေထိုင်ရေးအတွက် တစ်ရက်လျှင် အကြိမ် ၆၀-ခန့် အစာစားနေရသည်။

သူမသည် မွေးဖွားစက သာမန်ထက် ၄-ပတ်ခန့် စော၍ ခန္ဓာကိုယ်အဆီမပါဘဲ မွေးဖွားလာခဲ့သူဖြစ် သည်။ မွေးစတွင် ကိုယ်အလေးချိန် ၂-ပေါင်နှင့် ၁၁- အောင်စသာရှိသည်။ ယခု အသက် ၂၄-နှစ်အရွယ် တွင် အလွန်ပိန်သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိနေပြီး ကိုယ်အလေး

စိတ်မာတ်ကြံ့နိုင်သူ လစ်ဇီးဗီလာစကွန်

မင်္ဂလာမောင်မယ် ၇၇

ချိန် ၅၃-ပေါင်သာရှိသည်။ အရပ်အမြင့်မှာ ၅-ပေ၊ ၂-လက်မရှိသည်။

လစ်ဒီးသည် ဘဝကို အရှုံးမပေး။ ငယ်ရွယ်စဉ်မှ စ၍ ယနေ့အထိ စိန်ခေါ်မှုအမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားခဲ့သည်။ သူမသည် တစ်နှစ်အတွင်း စိတ်ဓာတ်မြင့်တင်ရေးဟောပြောပွဲပေါင်း ၂၀၀-ကို ဟောပြောနေသည်။ ထို့အပြင် သူမသည် စာရေးသားခြင်းကိုလည်း ပြုလုပ်သည်။ သူရေးသားခဲ့သော စာအုပ်များအနက် စာအုပ် ၂-အုပ်မှာ အရောင်းရဆုံးစာအုပ်စာရင်းဝင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

အကိုး ■ ■ (၁) ပြည်မြန်မာသတင်းဂျာနယ် (၁၄-၁၁-၁၃)
(၂) မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင် (၂၀၁၀-ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ)
* * *

နိုင်ငံအများဆုံး ပြောဆိုကြသော ဘာသာစကား

ကမ္ဘာပေါ်တွင် နိုင်ငံအများဆုံး ပြောဆိုကြသော ဘာသာစကားမှာ ၂-မျိုးရှိသည်။ ယထာဘာသာစကားမှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြစ်၍ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်း ၅၇-နိုင်ငံကျော်က ပြောဆိုကြသည်။ ဒုတိယဘာသာစကားမှာ ပြင်သစ်ဘာသာစကားဖြစ်၍ နိုင်ငံပေါင်း ၃၃-နိုင်ငံကျော်က ပြောဆိုကြသည်။

အကိုး ■ ■ 500-Fantastic Facts (2012)
* * *

အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ အတို့ကောက်စာလုံးများ

(ယခင်လမှအဆက်)

- 21. UNSC - United Nations Security Council
ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ
- 22. UNPD - United Nations Population Department
ကုလသမဂ္ဂ လူဦးရေဌာန
- 23. UNHCR- United Nations High Commissioner for Refuge
ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီးရုံး
- 24. UNESCO-United Nations Educational Scientific & Cultural Organization
ကုလသမဂ္ဂပညာရေးသိပ္ပံနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့
- 25. UNDRO- United Nations Disaster Relief Organization
ကုလသမဂ္ဂဘေးဒုက္ခကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့
- 26. UNEP - United Nations Environmental Programme
ကုလသမဂ္ဂ ပတ်ဝန်းကျင်
- 27. UNCC - The United Compensation Commission
ကုလသမဂ္ဂစစ်လျော်ကြေးဆက်မရှင်
- 28. UFO - Unidentified Flying Object
မျိုးမည်မသိယာဉ်ပျံ

(ရှေ့လဆက်ရန်)

ကြည့်ရှုသူအများဆုံး အားကစားပြိုင်ပွဲ

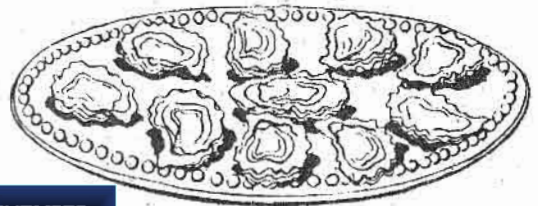
ကမ္ဘာ့ဘောလုံးအဖွဲ့ချုပ် (FIFA) မှ ကြီးမှူးကျင်းပသော ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံးပြိုင်ပွဲကို ၂၀၀၆-ခုနှစ်၌ ဂျာမနီနိုင်ငံက အိမ်ရှင်အဖြစ် လက်ခံကျင်းပခဲ့သည်။ ဇွန်လ ၉-ရက်နေ့မှ ဇူလိုင်လ ၉-ရက်နေ့အထိ ကျင်းပခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကျင်းပသည့်ရက်များအတွင်း ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ ဘောလုံးဝါသနာရှင် သန်းပေါင်း ၃၀၀၀-ကျော်တို့ ရုပ်မြင်သံကြားမှတစ်ဆင့် ကြည့်ရှုခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းများအရ သိရသည်။

အကိုး ။ ။ 500-Fantastic Facts (2012)

* * *

ဈေးကြီးသော ကမာကောင်ဟင်း

၁၆-ရာစုနှစ်၌ ဘဲလ်ဂျီယံနိုင်ငံတွင် ကမာကောင်များကို သာမန်လူတို့ မစားနိုင်ကြ။ ကြွယ်ဝချမ်းသာ

BURMESE CLASSIC

ကမာကောင်ဟင်း

သူများသာ စားနိုင်သည်။ ကမာကောင်ဟင်းလျာမှာ အဖိုးနှုန်းမြင့်မားသောကြောင့် စားသောက်ဆိုင်များ၌ ရွှေပန်းကန်ပြားဖြင့်ထည့်၍ ကျွေးသည်။ ထိုရွှေပန်းကန်ပြားပတ်လည်တွင်လည်း တန်ဖိုးကြီးသော ပုလဲလုံးများစီ၌ တန်ဆာဆင်ထားပေသည်။

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe it or not (1976)

မင်းလင်း

* * *

မင်းပုဇွန်

(အသက် ၈၅-နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်)

စာအုပ်သစ် ၂-အုပ် ထုတ်ဝေလိုက်ပါပြီ။

အို-သစ်ပုတ်ပင်ကြီးနှင့် အခြားကဗျာများ

(ယခင်ထုတ်ဝေပြီး ကဗျာပေါင်းချုပ်စာအုပ်များတွင် မပါဝင်သေးသော ကဗျာ ၁၀၀-ကျော် ပါဝင်သည်။)

ဖြန့်ချိရေး - ထက်ဝေယံစာပေ၊ ဖုန်း - ၀၉ ၈၆၁၄၈၈၂

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် မြန်မာပုဂ္ဂိုလ်ကျော် (၂၀)

(၁) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ (၂) ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ အတွင်းဝန်ချုပ် ဦးသန်း၊ (၃) မွန်သူဌေးကြီး ဦးနုအောက်၊ (၄) ရသေ့ကြီးဦးခန့်၊ (၅) လယ်သမားသူပုန်ခေါင်းဆောင်ကြီး ဆရာစံ၊ (၆) မဟာဂီတ ဦးပြုံးချို၊ (၇) ဆရာတော်ဦးဥက္ကမ၊ (၈) ဗိသုကာဆရာဆိုင်း၊ (၉) စစ်ကိုင်းဦးဘိုးသင်း၊ (၁၀) အဘိဓာန်ဆရာကြီး ဦးဟုတ်စိန်၊ (၁၁) ဦးထွန်းရှိန် (ဖေ၊ ပု၊ ရှိန်)၊ (၁၂) အမျိုးသားပညာဝန် ဦးဖိုးကျား၊ (၁၃) မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ် ပဲရောဦးဆန်နီ၊ (၁၄) ဆရာဇေယျ၊ (၁၅) ပန်းချီဦးငွေကိုင်း၊ (၁၆) ဒဂုန်ခင်ခင်လေး၊ (၁၇) ပန်းချီဦးအုန်းလွင်၊ (၁၈) ပြည်သူ့စာရေးဆရာ ဦးသိန်းဖေမြင့်၊ (၁၉) စံပြစာရေးဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်၊ (၂၀) ရှမ်းလူထုကိုယ်စားလှယ် ဦးတင်ဇေ(ရှမ်းပြည်)၊ (၂၁) ကရုဏာရှင် ဒေါ်ခင်အုန်းမြ တို့ ပါဝင်သည်။

ဖြန့်ချိရေး - ဂူစာအုပ်တိုက်၊ ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀၈၉၀၆၃၊ ၀၉ ၄၂၀၁၃၀၅၄၃

- အယ်ဒီတာအဖွဲ့ - တိုက်အမှတ်-(၁/၄)၊ ပထဝီ(က)၊ မွေ့ရုံ(၁)လမ်း၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆၊
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးစောဝင်းသိမ်း၊ ၁၀၃-ဒီ၊ သံလွင်လမ်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - (အဖုံး+အတွင်းစာသား) ဒေါ်သန်းကြည် (၀၂၆၇၈)၊ ဝင်းရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
၂၆/၉၇-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁ ၂၉၀၉၇၃
- ကွန်ပျူတာ - ခင်ချိုဆက်
- ဖြန့်ချိရေးဌာန - မင်္ဂလာရောင်ခြည်စာပေဖြန့်ချိရေး၊ အမှတ်-၂၆၆၊ မြေညီထပ်(ဝဲ)၊ လမ်း-၄၀(အထက်)၊
၉-ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း(၀၁-၃၇၄၉၃၂)
- တန်ဖိုး - ရန်ကုန် ၃၀၀/-၊ နယ် ကားခ + ၃၀၀/-၊ ရထား ၃၁၅/-။
နယ် စာတိုက် V.P.P (ရွေးယူစနစ်)တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊(၁၀-အုပ်အောက် V.P.P ဖြင့်မပို့ပါ။)
စာတိုက် R.L (ကြိုတင်ပေးငွေစနစ်) တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊(၁၀)အုပ်အောက်မှာယူလိုသူများအတွက်
စာအုပ်တန်ဖိုး ၃၀၀/-ကို စာပို့နေ့ပေါင်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ပေးပို့မှာယူနိုင်ပါသည်။
(၆-လစာငွေကြိုသွင်းရန်)၊ (၁-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၃၀၀/-)၊(၂-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+
စာပို့ခ ၄၀၀/-)၊(၃-အုပ်မှ ၅-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+ စာပို့ခ ၇၀၀/-)၊(၆-အုပ်မှ ၉-အုပ်
စာအုပ်တန်ဖိုး+ စာပို့ခ ၁၀၀၀/-)၊ စောင်ရေ - ၂၀၀၀။